

بسم الله الرحمن الرحيم

منبع آزمون رشته

ترجمه و مفردات قرآنی

ترجمه ۵ جزء آخر قرآن کریم

بر اساس ترجمه حضرت آیت الله مکارم شیرازی

سی این جشواره ملی قرآن و عترت دانشجویان سراسر کشور

نهاد عالی مقام علمی و فرهنگی

وزارت علوم و تحقیقات و فناوری

وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

وزارت ورزش و جوانان

وزارت نیرو

وزارت راه و ترابری

وزارت صنعت، معدن و تجارت

وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

وزارت علوم و معارف قرآن کریم

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۲

سوره مبارکه الاحقاف

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

حم (۱) این کتاب از سوی خداوند عزیز و حکیم نازل شده است! (۲) ما آسمانها و زمین و آنچه را در میان این دو است جز بحق و برای سرآمد معینی نیافریدیم؛ اما کافران از آنچه انذار می‌شوند روی گردانند! (۳) به آنان بگو: «این معبودهایی را که غیر از خدا پرستش می‌کنید به من نشان دهید چه چیزی از زمین را آفریده‌اند، یا شرکتی در آفرینش آسمانها دارند؟ کتابی آسمانی پیش از این، یا اثر علمی از گذشتگان برای من بیاورید (که دلیل صدق گفتار شما باشد) اگر راست می‌گویید!» (۴) چه کسی گمراهر است از آن کس که معبودی غیر خدا را می‌خواند که تا قیامت هم به او پاسخ نمی‌گوید و از خواندن آنها (کاملاً) بی‌خبر است؟! (و صدای آنها را هیچ نمی‌شنود!) (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۳

و هنگامی که مردم محشور می‌شوند، معبودهای آنها دشمنانشان خواهند بود؛ حتی عبادت آنها را انکار می‌کنند! (۶) هنگامی که آیات روشن ما بر آنان خوانده می‌شود، کافران در برابر حقی که برای آنها آمده می‌گویند: «این سحری آشکار است!» (۷) بلکه می‌گویند: «این آیات را بر خدا افترا بسته است!» بگو: «اگر من آن را بدروغ به خدا نسبت داده باشم (لازم است مرا رسوا کند و) شما نمی‌توانید در برابر خداوند از من دفاع کنید! او کارهایی را که شما در آن وارد می‌شوید بهتر می‌داند؛ همین بس که خداوند گواه میان من و شما باشد؛ و او آمرزنده و مهربان است!» (۸) بگو: «من پیامبر نوظهوری نیستم؛ و نمی‌دانم با من و شما چه خواهد شد؛ من تنها از آنچه بر من وحی می‌شود پیروی می‌کنم، و جز بیم‌دهنده آشکاری نیستم!» (۹) بگو: «به من خبر دهید اگر این قرآن از سوی خدا باشد و شما به آن کافر شوید، در حالی که شاهی از بنی اسرائیل بر آن شهادت دهد، و او ایمان آورد و شما استکبار کنید (چه کسی گمراهرتر از شما خواهد بود)؟! خداوند گروه ستمگر را هدایت نمی‌کند!» (۱۰) کافران درباره مؤمنان چنین گفتند: «اگر (اسلام) چیز خوبی بود، هرگز آنها (در پذیرش آن) بر ما پیشی نمی‌گرفتند!» و چون خودشان بوسیله آن هدایت نشدند می‌گویند: «این یک دروغ قدیمی است!» (۱۱) و پیش از آن، کتاب موسی که پیشوا و رحمت بود

(نشانه‌های آن را بیان کرده)، و این کتاب هماهنگ با نشانه‌های تورات است در حالی که به زبان عربی و فصیح و گویاست، تا ظالمان را بیم دهد و برای نیکوکاران بشارتی باشد! (۱۲) کسانی که گفتند: «پروردگار ما الله است»، سپس استقامت کردند، نه ترسی برای آنان است و نه اندوهگین می‌شوند. (۱۳) آنها اهل بهشتند و جاودانه در آن می‌مانند؛ این پاداش اعمالی است که انجام می‌دادند. (۱۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۴

ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند، مادرش او را با ناراحتی حمل می‌کند و با ناراحتی بر زمین می‌گذارد؛ و دوران حمل و از شیر بازگرفتنش سی ماه است؛ تا زمانی که به کمال قدرت و رشد برسد و به چهل سالگی بالغ گردد می‌گوید: «پروردگارا! مرا توفیق ده تا شکر نعمتی را که به من و پدر و مادرم دادی بجا آورم و کار شایسته‌ای انجام دهم که از آن خشنود باشی، و فرزندان مرا صالح گردان؛ من به سوی تو بازمی‌گردم و توبه می‌کنم، و من از مسلمانانم!» (۱۵) آنها کسانی هستند که ما بهترین اعمالشان را قبول می‌کنیم و از گناهانشان می‌گذریم و در میان بهشتیان جای دارند؛ این وعده راستی است که وعده داده می‌شدند. (۱۶) و کسی که به پدر و مادرش می‌گوید: «اف بر شما! آیا به من وعده می‌دهید که من روز قیامت مبعوث می‌شوم؟! در حالی که پیش از من اقوام زیادی بودند (و هرگز مبعوث نشدند)! و آن دو پیوسته فریاد می‌کشند و خدا را به یاری می‌طلبند که: وای بر تو، ایمان بیاور که وعده خدا حق است اما او پیوسته می‌گوید:» اینها چیزی جز افسانه‌های پیشینیان نیست! (۱۷) آنها کسانی هستند که فرمان عذاب درباره آنان همراه اقوام (کافری) که پیش از آنان از جنّ و انس بودند مسلم شده، چرا که همگی زیانکار بودند! (۱۸) و برای هر کدام از آنها درجاتی است بر طبق اعمالی که انجام داده‌اند، تا خداوند کارهایشان را بی‌کم و کاست به آنان تحویل دهد؛ و به آنها هیچ ستمی نخواهد شد! (۱۹) آن روز که کافران را بر آتش عرضه می‌کنند (به آنها گفته می‌شود): از طیبات و لذائذ در زندگی دنیا خود استفاده کردید و از آن بهره گرفتید؛ اما امروز عذاب ذلت‌بار بخاطر استکباری که در زمین بنالح کردید و بخاطر گناهانی که انجام می‌دادید؛ جزای شما خواهد بود! (۲۰)

(سرگذشت هود) برادر قوم عاد را یاد کن، آن زمان که قومش را در سرزمین «احقاف» بیم داد در حالی که پیامبران زیادی قبل از او در گذشته‌های دور و نزدیک آمده بودند که: جز خدای یگانه را نپرستید! (و گفت:)
 من بر شما از عذاب روزی بزرگ می‌ترسم! (۲۱) آنها گفتند: «آیا آمده‌ای که ما را (با دروغ‌هایت) از معبودانمان بازگردانی؟! اگر راست می‌گویی عذابی را که به ما وعده می‌دهی بیاور!» (۲۲) گفت: «علم (آن) تنها نزد خداست (و او می‌داند چه زمانی شما را مجازات کند)؛ من آنچه را به آن فرستاده شده‌ام به شما می‌رسانم، (وظیفه من همین است!) ولی شما را قومی می‌بینم که پیوسته در نادانی هستید!» (۲۳) هنگامی که آن (عذاب الهی) را بصورت ابر گسترده‌ای دیدند که بسوی درّه‌ها و آبگیرهای آنان در حرکت است (خوشحال شدند) گفتند: «این ابری است که بر ما می‌بارد!» (ولی به آنها گفته شد: این همان چیزی است که برای آمدنش شتاب می‌کردید، تندبادی است (وحشتناک) که عذاب دردناکی در آن است! (۲۴) همه چیز را بفرمان پروردگارش در هم میکوبد و نابود میکند (آری) آنها صبح کردند در حالی که چیزی جز خانه‌هایشان به چشم نمی‌خورد؛ ما این گونه گروه مجرمان را کیفر می‌دهیم! (۲۵) ما به آنها [قوم عاد] قدرتی دادیم که به شما ندادیم، و برای آنان گوش و چشم و دل قرار دادیم؛ (اما به هنگام نزول عذاب) نه گوشها و چشمها و نه عقلهایشان برای آنان هیچ سودی نداشت، چرا که آیات خدا را انکار می‌کردند؛ و سرانجام آنچه را استهزا می‌کردند بر آنها وارد شد! (۲۶) ما آبادیهایی را که پیرامون شما بودند نابود ساختیم، و آیات خود را بصورت‌های گوناگون (برای مردم آنها) بیان کردیم شاید بازگردند! (۲۷) پس چرا معبودانی را که غیر از خدا برگزیدند- به گمان اینکه به خدا نزدیکشان سازد- آنها را یاری نکردند؟! بلکه از میانشان گم شدند! این بود نتیجه دروغ آنها و آنچه افترا می‌بستند! (۲۸)

(به یاد آور) هنگامی که گروهی از جنّ را به سوی تو متوجّه ساختیم که قرآن را بشنوند؛ وقتی حضور یافتند به یکدیگر گفتند: «خاموش باشید و بشنوید!» و هنگامی که پایان گرفت، به سوی قوم خود بازگشتند و آنها را بیم دادند! (۲۹) گفتند: «ای قوم ما! ما کتابی را شنیدیم که بعد از موسی نازل شده، هماهنگ با نشانه‌های کتابهای پیش از آن، که به سوی حقّ و راه راست هدایت می‌کند. (۳۰) ای قوم ما! دعوت کننده الهی را اجابت کنید و به او ایمان آورید تا گناهانتان را ببخشد و شما را از عذابی دردناک پناه دهد! (۳۱) و

هر کس به دعوت کننده الهی پاسخ نگوید، هرگز نمی‌تواند از چنگال عذاب الهی در زمین فرار کند، و غیر از خدا یار و یآوری برای او نیست؛ چنین کسانی در گمراهی آشکارند!» (۳۲) آیا آنها نمی‌دانند خداوندی که آسمانها و زمین را آفریده و از آفرینش آنها ناتوان نشده است، می‌تواند مُردگان را زنده کند؟! آری او بر هر چیز تواناست! (۳۳) روزی را به یاد آور که کافران را بر آتش عرضه می‌دارند (و به آنها گفته می‌شود): آیا این حقّ نیست؟! می‌گویند: «آری، به پروردگارمان سوگند (که حقّ است)!» (در این هنگام خداوند) می‌گوید: «پس عذاب را بخاطر کفرتان بچشید!» (۳۴) پس صبر کن آن گونه که پیامبران «اولو العزم» صبر کردند، و برای (عذاب) آنان شتاب مکن! هنگامی که وعده‌هایی را که به آنها داده می‌شود ببینند، احساس می‌کنند که گویی فقط ساعتی از یک روز (در دنیا) توقّف داشتند؛ این ابلاغی است برای همگان؛ آیا جز قوم فاسق هلاک می‌شوند؟! (۳۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۷

سوره مبارکه محمد

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

کسانی که کافر شدند و (مردم را) از راه خدا بازداشتند، (خداوند) اعمالشان را نابود می‌کند! (۱) و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند و به آنچه بر محمد (ص) نازل شده- و همه حقّ است و از سوی پروردگارشان- نیز ایمان آوردند، خداوند گناهانشان را می‌بخشد و کارشان را اصلاح می‌کند! (۲) این بخاطر آن است که کافران از باطل پیروی کردند، و مؤمنان از حقّی که از سوی پروردگارشان بود تبعیّت نمودند؛ این گونه خداوند برای مردم مثل‌های (زندگی) آنان را بیان می‌کند! (۳) و هنگامی که با کافران (جنایت‌پیشه) در میدان جنگ رو به رو شدید گردنهایشان را بزنید، (و این کار را هم چنان ادامه دهید) تا به اندازه کافی دشمن را در هم بکوبید؛ در این هنگام اسیران را محکم ببندید؛ سپس یا بر آنان منّت گذارید (و آزادشان کنید) یا در برابر آزادی از آنان فدیّه [غرامت] بگیرید؛ (و این وضع باید هم چنان ادامه یابد) تا جنگ بار سنگین خود را بر زمین نهد، (آری) برنامه این است! و اگر خدا می‌خواست خودش آنها را مجازات می‌کرد، اما می‌خواهد بعضی از شما را با بعضی دیگر بیازماید؛ و کسانی که در راه خدا کشته شدند، خداوند هرگز اعمالشان را از بین نمی‌برد! (۴) بزودی آنان را هدایت نموده و کارشان را اصلاح

می‌کند؛ (۵) و آنها را در بهشت (جاویدانش) که اوصاف آن را برای آنان بازگو کرده وارد می‌کند. (۶) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر (آیین) خدا را یاری کنید، شما را یاری می‌کند و گامهایتان را استوار می‌دارد. (۷) و کسانی که کافر شدند، مرگ بر آنان! و اعمالشان نابود باد! (۸) این بخاطر آن است که از آنچه خداوند نازل کرده کراحت داشتند؛ از این رو خدا اعمالشان را حبط و نابود کرد! (۹) آیا در زمین سیر نکردند تا ببینند عاقبت کسانی که قبل از آنان بودند چگونه بود؟! خداوند آنها را هلاک کرد؛ و برای کافران امثال این مجازاتها خواهد بود! (۱۰) این برای آن است که خداوند مولا و سرپرست کسانی است که ایمان آوردند؛ اما کافران مولایی ندارند! (۱۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۸

خداوند کسانی را که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند وارد باغهایی از بهشت می‌کند که نهرها از زیر (درختانش) جاری است؛ در حالی که کافران از متاع زودگذر دنیا بهره می‌گیرند و همچون چهارپایان می‌خورند، و سرانجام آتش دوزخ جایگاه آنهاست! (۱۲) و چه بسیار شهرهایی که از شهری که تو را بیرون کرد نیرومندتر بودند؛ ما همه آنها را نابود کردیم و هیچ یابوری نداشتند! (۱۳) آیا کسی که دلیل روشنی از سوی پروردگارش دارد، همانند کسی است که زشتی اعمالش در نظرش آراسته شده و از هوای نفسشان پیروی می‌کنند؟! (۱۴) توصیف بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده، چنین است: در آن نهرهایی از آب صاف و خالص که بدبو نشده، و نهرهایی از شیر که طعم آن دگرگون نگشته، و نهرهایی از شراب (طهور) که مایه لذت نوشندگان است، و نهرهایی از عسل مصفاست، و برای آنها در آن از همه انواع میوه‌ها وجود دارد؛ و (از همه بالاتر) آمرزشی است از سوی پروردگارش! آیا اینها همانند کسانی هستند که همیشه در آتش دوزخند و از آب جوشان نوشانده می‌شوند که اندرونشان را از هم متلاشی می‌کند؟! (۱۵) گروهی از آنان به سخنان گوش فرامی‌دهند، اما هنگامی که از نزد تو خارج می‌شوند به کسانی که علم و دانش به آنان بخشیده شده (از روی استهزا) می‌گویند: « (این مرد) الان چه گفت؟! » آنها کسانی هستند که خداوند بر دل‌هایشان مهر نهاده و از هوای نفسشان پیروی کرده‌اند (از این رو چیزی نمی‌فهمند)! (۱۶) کسانی که هدایت یافته‌اند، خداوند بر هدایتشان می‌افزاید و روح تقوا به آنان می‌بخشد! (۱۷) آیا آنها [کافران] جز این انتظاری دارند که قیامت ناگهان فرا رسد (آن گاه ایمان آورند)، در حالی که هم اکنون نشانه‌های آن آمده است؛ اما هنگامی که بیاید، تذکر (و ایمان) آنها سودی نخواهد داشت! (۱۸) پس بدان که معبودی جز «الله»

نیست؛ و برای گناه خود و مردان و زنان باایمان استغفار کن! و خداوند محل حرکت و قرارگاه شما را می‌داند! (۱۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۹

کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند: «چرا سوره‌ای نازل نمی‌شود (که در آن فرمان جهاد باشد)؟! اما هنگامی که سوره واضح و روشنی نازل می‌گردد که در آن سخنی از جنگ است، منافقان بیمار دل را می‌بینی که همچون کسی که در آستانه مرگ قرار گرفته به تو نگاه می‌کنند؛ پس مرگ و نابودی برای آنان سزاوارتر است! (۲۰) (ولی) اطاعت و سخن سنجیده برای آنان بهتر است؛ و اگر هنگامی که فرمان جهاد قطعی می‌شود به خدا راست گویند (و از در صدق و صفا درآیند) برای آنها بهتر می‌باشد! (۲۱) اگر (از این دستورها) روی گردان شوید، جز این انتظار می‌رود که در زمین فساد و قطع پیوند خویشاوندی کنید؟! (۲۲) آنها کسانی هستند که خداوند از رحمت خویش دورشان ساخته، گوشه‌هایشان را کر و چشمه‌هایشان را کور کرده است! (۲۳) آیا آنها در قرآن تدبّر نمی‌کنند، یا بر دل‌هایشان قفل نهاده شده است؟! (۲۴) کسانی که بعد از روشن شدن هدایت برای آنها، پشت به حق کردند، شیطان اعمال زشتشان را در نظرشان زینت داده و آنان را با آرزوهای طولانی فریفته است! (۲۵) این بخاطر آن است که آنان به کسانی که نزول وحی الهی را کراهت داشتند گفتند: «ما در بعضی از امور از شما پیروی می‌کنیم؟» در حالی که خداوند پنهانکاری آنان را می‌داند. (۲۶) حال آنها چگونه خواهد بود هنگامی که فرشتگان (مرگ) بر صورت و پشت آنان می‌زنند و جانشان را می‌گیرند؟! (۲۷) این بخاطر آن است که آنها از آنچه خداوند را به خشم می‌آورد پیروی کردند، و آنچه را موجب خشنودی اوست کراهت داشتند؛ از این رو (خداوند) اعمالشان را نابود کرد! (۲۸) آیا کسانی که در دل‌هایشان بیماری است گمان کردند خدا کینه‌هایشان را آشکار نمی‌کند؟! (۲۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۰

و اگر ما بخواهیم آنها را به تو نشان می‌دهیم تا آنان را با قیافه‌هایشان بشناسی، هر چند می‌توانی آنها را از طرز سخنانشان بشناسی؛ و خداوند اعمال شما را می‌داند! (۳۰) ما همه شما را قطعاً می‌آزمائیم تا معلوم شود مجاهدان واقعی و صابران از میان شما کیانند، و اخبار شما را بیازماییم! (۳۱) آنان که کافر شدند و (مردم را) از راه خدا بازداشتند و بعد از روشن شدن هدایت برای آنان (باز) به مخالفت با رسول (خدا) برخاستند،

هرگز زیانی به خدا نمی‌رسانند و (خداوند) بزودی اعمالشان را نابود می‌کند! (۳۲) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت کنید خدا را، و اطاعت کنید رسول (خدا) را، و اعمال خود را باطل نسازید! (۳۳) کسانی که کافر شدند و (مردم را) از راه خدا بازداشتند سپس در حال کفر از دنیا رفتند، خدا هرگز آنها را نخواهد بخشید. (۳۴) پس هرگز سست نشوید و (دشمنان را) به صلح (ذلت‌بار) دعوت نکنید در حالی که شما برترید، و خداوند با شماست و چیزی از (ثواب) اعمالتان را کم نمی‌کند! (۳۵) زندگی دنیا تنها بازی و سرگرمی است؛ و اگر ایمان آورید و تقوا پیشه کنید، پادشاهای شما را می‌دهد و اموال شما را نمی‌طلبد، (۳۶) چرا که هر گاه اموال شما را مطالبه کند و حتی اصرار نماید، بخل می‌ورزید؛ و کینه و خشم شما را آشکار می‌سازد! (۳۷) آری، شما همان گروهی هستید که برای انفاق در راه خدا دعوت می‌شوید، بعضی از شما بخل می‌ورزند؛ و هر کس بخل ورزد، نسبت به خود بخل کرده است؛ و خداوند بی‌نیاز است و شما همه نیازمندید؛ و هر گاه سرپیچی کنید، خداوند گروه دیگری را جای شما می‌آورد پس آنها مانند شما نخواهند بود (و سخاوتمندانه در راه خدا انفاق می‌کنند). (۳۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۱

سوره مبارکه الفتح

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ما برای تو پیروزی آشکاری فراهم ساختیم! ... (۱) تا خداوند گناهان گذشته و آینده‌ای را که به تو نسبت می‌دادند ببخشد (و حقانیت تو را ثابت نموده) و نعمتش را بر تو تمام کند و به راه راست هدایت فرماید؛ (۲) و پیروزی شکست‌ناپذیری نصیب تو کند. (۳) او کسی است که آرامش را در دل‌های مؤمنان نازل کرد تا ایمانی بر ایمانشان بیفزایند؛ لشکریان آسمانها و زمین از آن خداست، و خداوند دانا و حکیم است. (۴) هدف (دیگر از آن فتح مبین) این بود که مردان و زنان با ایمان را در باغهایی (از بهشت) وارد کند که نهرها از زیر (درختانش) جاری است، در حالی که جاودانه در آن می‌مانند، و گناهانشان را می‌بخشد، و این نزد خدا رستگاری بزرگی است! (۵) و (نیز) مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را که به خدا گمان بد می‌برند مجازات کند؛ (آری) حوادث ناگواری (که برای مؤمنان انتظار می‌کشند) تنها بر خودشان نازل می‌شود! خداوند بر آنان غضب کرده و از رحمت خود دورشان ساخته و جهنم را برای آنان آماده کرده؛ و

چه بد سرانجامی است! (۶) لشکریان آسمانها و زمین تنها از آن خداست؛ و خداوند شکست‌ناپذیر و حکیم است! (۷) به یقین ما تو را گواه (بر اعمال آنها) و بشارت‌دهنده و بیم‌دهنده فرستادیم، (۸) تا (شما مردم) به خدا و رسولش ایمان بیاورید و از او دفاع کنید و او را بزرگ دارید، و خدا را صبح و شام تسبیح گوید. (۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۲

کسانی که با تو بیعت می‌کنند (در حقیقت) تنها با خدا بیعت می‌نمایند، و دست خدا بالای دست آنهاست؛ پس هر کس پیمان‌شکنی کند، تنها به زیان خود پیمان شکسته است؛ و آن کس که نسبت به عهدی که با خدا بسته وفا کند، بزودی پاداش عظیمی به او خواهد داد. (۱۰) بزودی متخلفان از اعراب بادیه‌نشین (عذرتراشی کرده) می‌گویند: «(حفظ) اموال و خانواده‌های ما، ما را به خود مشغول داشت (و نتوانستیم در سفر حدیبیه تو را همراهی کنیم)، برای ما طلب آمرزش کن!» آنها به زبان خود چیزی می‌گویند که در دل ندارند! بگو: «چه کسی می‌تواند در برابر خداوند از شما دفاع کند هر گاه زیانی برای شما بخواهد، و یا اگر نفعی اراده کند (مانع گردد)؟! و خداوند به همه کارهایی که انجام می‌دهید آگاه است!» (۱۱) ولی شما گمان کردید پیامبر و مؤمنان هرگز به خانواده‌های خود باز نخواهند گشت؛ و این (پندار غلط) در دل‌های شما زینت یافته بود و گمان بد کردید؛ و سرانجام (در دام شیطان افتادید و) هلاک شدید! (۱۲) آن کس که به خدا و پیامبرش ایمان نیاورده (سرنوشتش دوزخ است)، چرا که ما برای کافران آتش فروزان آماده کرده‌ایم! (۱۳) مالکیت و حاکمیت آسمانها و زمین از آن خداست؛ هر کس را بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد، و هر کس را بخواهد مجازات می‌کند؛ و خداوند آمرزنده و رحیم است. (۱۴) هنگامی که شما برای به دست آوردن غنایمی حرکت کنید، متخلفان (حدیبیه) می‌گویند: «بگذارید ما هم در پی شما بیاییم، آنها می‌خواهند کلام خدا را تغییر دهند؛ بگو: «هرگز نباید بدن‌بال ما بیایید؛ این گونه خداوند از قبل گفته است!» آنها به زودی می‌گویند: «شما نسبت به ما حسد می‌ورزید!» ولی آنها جز اندکی نمی‌فهمند! (۱۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۳

به متخلفان از اعراب بگو: «بزودی از شما دعوت می‌شود که بسوی قومی نیرومند و جنگجو بروید و با آنها پیکار کنید تا اسلام بیاورند؛ اگر اطاعت کنید، خداوند پاداش نیکی به شما می‌دهد؛ و اگر سرپیچی نمایید- همان گونه که در گذشته نیز سرپیچی کردید- شما را با عذاب دردناکی کیفر می‌دهد!» (۱۶) بر نابینا و لنگ

و بیمار گناهی نیست (اگر در میدان جهاد شرکت نکنند)؛ و هر کس خدا و رسولش را اطاعت نماید، او را در باغهای (از بهشت) وارد می‌کند که نه‌رها از زیر (درختانش) جاری است؛ و آن کس که سرپیچی کند، او را به عذاب دردناکی گرفتار می‌سازد! (۱۷) خداوند از مؤمنان - هنگامی که در زیر آن درخت با تو بیعت کردند - راضی و خشنود شد؛ خدا آنچه را در درون دلهایشان (از ایمان و صداقت) نهفته بود می‌دانست؛ از این رو آرامش را بر دلهایشان نازل کرد و پیروزی نزدیکی بعنوان پاداش نصیب آنها فرمود؛ (۱۸) و (همچنین) غنایم بسیاری که آن را به دست می‌آورید؛ و خداوند شکست ناپذیر و حکیم است! (۱۹) خداوند غنایم فراوانی به شما وعده داده بود که آنها را به دست می‌آورید، ولی این یکی را زودتر برای شما فراهم ساخت؛ و دست تعدی مردم [دشمنان] را از شما بازداشت تا نشانه‌ای برای مؤمنان باشد و شما را به راه راست هدایت کند! (۲۰) و نیز غنایم و فتوحات دیگری (نصیبتان می‌کند) که شما توانایی آن را ندارید، ولی قدرت خدا به آن احاطه دارد؛ و خداوند بر همه چیز تواناست! (۲۱) و اگر کافران (در سرزمین حدیبیه) با شما پیکار می‌کردند بزودی فرار می‌کردند، سپس ولی و یآوری نمی‌یافتند! (۲۲) این سنت الهی است که در گذشته نیز بوده است؛ و هرگز برای سنت الهی تغییر و تبدیلی نخواهی یافت! (۲۳)

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۴

او کسی است که دست آنها را از شما، و دست شما را از آنان در دل مکه کوتاه کرد، بعد از آنکه شما را بر آنها پیروز ساخت؛ و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست! (۲۴) آنها کسانی هستند که کافر شدند و شما را از (زیارت) مسجد الحرام و رسیدن قربانیه‌ایتان به محل قربانگاه بازداشتند؛ و هر گاه مردان و زنان با ایمانی در این میان بدون آگاهی شما، زیر دست و پا، از بین نمی‌رفتند که از این راه عیب و عاری ناآگاهانه به شما می‌رسید، (خداوند هرگز مانع این جنگ نمی‌شد)؛ هدف این بود که خدا هر کس را می‌خواهد در رحمت خود وارد کند؛ و اگر مؤمنان و کفار (در مکه) از هم جدا می‌شدند، کافران را عذاب دردناکی می‌کردیم! (۲۵) (به خاطر بیاورید) هنگامی را که کافران در دلهای خود خشم و نخوت جاهلیت داشتند؛ و (در مقابل)، خداوند آرامش و سکینه خود را بر فرستاده خویش و مؤمنان نازل فرمود و آنها را به حقیقت تقوا ملزم ساخت، و آنان از هر کس شایسته‌تر و اهل آن بودند؛ و خداوند به همه چیز دانا است. (۲۶) خداوند آنچه را به پیامبرش در عالم خواب نشان داد راست گفت؛ بطور قطع همه شما بخواست خدا وارد مسجد الحرام می‌شوید در نهایت امنیّت و در حالی که سرهای خود را تراشیده یا کوتاه کرده‌اید و از هیچ

کس ترس و وحشتی ندارید؛ ولی خداوند چیزهایی را می‌دانست که شما نمی‌دانستید (و در این تأخیر حکمتی بود)؛ و قبل از آن، فتح نزدیکی (برای شما) قرار داده است. (۲۷) او کسی است که رسولش را با هدایت و دین حق فرستاده تا آن را بر همه ادیان پیروز کند؛ و کافی است که خدا گواه این موضوع باشد! (۲۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۵

محمد (ص) فرستاده خداست؛ و کسانی که با او هستند در برابر کفار سرسخت و شدید، و در میان خود مهربانند؛ پیوسته آنها را در حال رکوع و سجود می‌بینی در حالی که همواره فضل خدا و رضای او را می‌طلبند؛ نشانه آنها در صورتشان از اثر سجده نمایان است؛ این توصیف آنان در تورات و توصیف آنان در انجیل است، همانند زراعتی که جوانه‌های خود را خارج ساخته، سپس به تقویت آن پرداخته تا محکم شده و بر پای خود ایستاده است و بقدری نمو و رشد کرده که زارعان را به شگفتی وامی‌دارد؛ این برای آن است که کافران را به خشم آورد (ولی) کسانی از آنها را که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، خداوند وعده آمرزش و اجر عظیمی داده است. (۲۹)

سوره مبارکه الحجرات

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چیزی را بر خدا و رسولش مقدم نشمرید (و پیشی مگیرید)، و تقوای الهی پیشه کنید که خداوند شنوا و داناست! (۱) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! صدای خود را فراتر از صدای پیامبر نکنید، و در برابر او بلند سخن مگویید (و داد و فریاد زنید) آن گونه که بعضی از شما در برابر بعضی بلند صدا می‌کنند، مبدا اعمال شما نابود گردد در حالی که نمی‌دانید! (۲) آنها که صدای خود را نزد رسول خدا کوتاه می‌کنند همان کسانی هستند که خداوند دل‌هایشان را برای تقوا خالص نموده، و برای آنان آمرزش و پاداش عظیمی است! (۳) (ولی) کسانی که تو را از پشت حجره‌ها بلند صدا می‌زنند، بیشترشان نمی‌فهمند! (۴)

اگر آنها صبر می کردند تا خود به سراغشان آیی، برای آنان بهتر بود؛ و خداوند آمرزنده و رحیم است! (۵) ای کسانی که ایمان آورده اید! اگر شخص فاسقی خبری برای شما بیاورد، درباره آن تحقیق کنید، مبدا به گروهی از روی نادانی آسیب برسانید و از کرده خود پشیمان شوید! (۶) و بدانید رسول خدا در میان شماست؛ هر گاه در بسیاری از کارها از شما اطاعت کند، به مشقت خواهید افتاد؛ ولی خداوند ایمان را محبوب شما قرار داده و آن را در دلهايتان زینت بخشیده، و (به عکس) کفر و فسق و گناه را منفورتان قرار داده است؛ کسانی که دارای این صفاتند هدایت یافتگانند! (۷) (و این برای شما بعنوان) فضل و نعمتی از سوی خداست؛ و خداوند دانا و حکیم است! (۸) و هر گاه دو گروه از مؤمنان با هم به نزاع و جنگ پردازند، آنها را آشتی دهید؛ و اگر یکی از آن دو بر دیگری تجاوز کند، با گروه متجاوز پیکار کنید تا به فرمان خدا بازگردد؛ و هر گاه بازگشت (و زمینه صلح فراهم شد)، در میان آن دو به عدالت صلح برقرار سازید؛ و عدالت پیشه کنید که خداوند عدالت پیشگان را دوست می دارد. (۹) مؤمنان برادر یکدیگرند؛ پس دو برادر خود را صلح و آشتی دهید و تقوای الهی پیشه کنید، باشد که مشمول رحمت او شوید! (۱۰) ای کسانی که ایمان آورده اید! نباید گروهی از مردان شما گروه دیگر را مسخره کنند، شاید آنها از اینها بهتر باشند؛ و نه زنانی زنان دیگر را، شاید آنان بهتر از اینان باشند؛ و یکدیگر را مورد طعن و عیبجویی قرار ندهید و با القاب زشت و ناپسند یکدیگر را یاد نکنید، بسیار بد است که بر کسی پس از ایمان نام کفرآمیز بگذارید؛ و آنها که توبه نکنند، ظالم و ستمگرند! (۱۱)

ای کسانی که ایمان آورده اید! از بسیاری از گمانها بپرهیزید، چرا که بعضی از گمانها گناه است؛ و هرگز (در کار دیگران) تجسس نکنید؛ و هیچ یک از شما دیگری را غیبت نکند، آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟! (به یقین) همه شما از این امر کراهت دارید؛ تقوای الهی پیشه کنید که خداوند توبه پذیر و مهربان است! (۱۲) ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و شما را تیره ها و قبیله ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید؛ (اینها ملاک امتیاز نیست)، گرمی ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست؛ خداوند دانا و آگاه است! (۱۳) عربهای بادیه نشین گفتند: «ایمان آورده ایم» بگو: «شما ایمان نیاورده اید، ولی بگوئید اسلام آورده ایم، اما هنوز ایمان وارد قلب شما نشده است! و اگر از خدا و رسولش اطاعت کنید، چیزی از پاداش کارهای شما را فروگذار نمی کند، خداوند، آمرزنده مهربان است.» (۱۴)

مؤمنان واقعی تنها کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده‌اند، سپس هرگز شک و تردیدی به خود راه نداده و با اموال و جانهای خود در راه خدا جهاد کرده‌اند؛ آنها راستگویانند. (۱۵) بگو: «آیا خدا را از ایمان خود با خبر می‌سازید؟! او تمام آنچه را در آسمانها و زمین است می‌داند؛ و خداوند از همه چیز آگاه است!» (۱۶) آنها بر تو منت می‌نهند که اسلام آورده‌اند؛ بگو: «اسلام آوردن خود را بر من منت نگذارید، بلکه خداوند بر شما منت می‌نهد که شما را به سوی ایمان هدایت کرده است، اگر (در ادعای ایمان) راستگو هستید!» (۱۷) خداوند غیبت آسمانها و زمین را می‌داند و نسبت به آنچه انجام می‌دهید بیناست!» (۱۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۸

سوره مبارکه ق

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ق، سوگند به قرآن مجید (که قیامت و رستاخیز حق است!) (۱) آنها تعجب کردند که پیامبری انذارگر از میان خودشان آمده؛ و کافران گفتند: «این چیز عجیبی است!» (۲) آیا هنگامی که مُردیم و خاک شدیم (دوباره به زندگی بازمی‌گردیم)؟! این بازگشتی بعید است!» (۳) ولی ما می‌دانیم آنچه را زمین از بدن آنها می‌کاهد؛ و نزد ما کتابی است که همه چیز در آن محفوظ است!» (۴) آنها حق را هنگامی که به سراغشان آمد تکذیب کردند؛ از این رو پیوسته در کار پراکنده خود متحیرند!» (۵) آیا آنان به آسمان بالای سرشان نگاه نکردند که چگونه ما آن را بنا کرده‌ایم، و چگونه آن را (بوسیله ستارگان) زینت بخشیده‌ایم و هیچ شکاف و شکستی در آن نیست؟! (۶) و زمین را گسترش دادیم و در آن کوه‌هایی عظیم و استوار افکندیم و از هر نوع گیاه بهجت‌انگیز در آن رویاندیم، (۷) تا وسیله بینایی و یادآوری برای هر بنده توبه کاری باشد!» (۸) و از آسمان، آبی پربرکت نازل کردیم، و بوسیله آن باغها و دانه‌هایی را که درو می‌کند رویاندیم، (۹) و نخلهای بلندقامت که میوه‌های متراکم دارند؛ (۱۰) همه اینها برای روزی بخشیدن به بندگان است و بوسیله باران سرزمین مرده را زنده کردیم؛ (آری) زنده شدن مُردگان نیز همین گونه است!» (۱۱) پیش از آنان قوم نوح و «اصحاب الرس» [قومی که در یمامه زندگی می‌کردند و پیامبری به نام حنظله داشتند] و قوم ثمود (پیامبرانشان را) تکذیب کردند، (۱۲) و همچنین قوم عاد و فرعون و قوم لوط، (۱۳) و «اصحاب الایکه» [قوم شعیب] و قوم

تَبِعَ (که در سرزمین یمن زندگی می کردند)، هر یک از آنها فرستادگان الهی را تکذیب کردند و وعده عذاب درباره آنان تحقّق یافت! (۱۴) آیا ما از آفرینش نخستین عاجز ماندیم (که قادر بر آفرینش رستاخیز نباشیم)؟! ولی آنها (با این همه دلایل روشن) باز در آفرینش جدید تردید دارند! (۱۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۹

ما انسان را آفریدیم و وسوسه های نفس او را می دانیم، و ما به او از رگ قلبش نزدیکتریم! (۱۶) (به خاطر بیاورید) هنگامی را که دو فرشته راست و چپ که ملازم انسانند اعمال او را دریافت می دارند؛ (۱۷) انسان هیچ سخنی را بر زبان نمی آورد مگر اینکه همان دم، فرشته ای مراقب و آماده برای انجام مأموریت (و ضبط آن) است! (۱۸) و سرانجام، سکرّات (و بیخودی در آستانه) مرگ بحق فرامی رسد (و به انسان گفته می شود): این همان چیزی است که تو از آن می گریختی! (۱۹) و در «صور» دمیده می شود؛ آن روز، روز تحقّق وعده وحشتناک است! (۲۰) هر انسانی وارد محشر می گردد در حالی که همراه او حرکت دهنده و گواهی است! (۲۱) (به او خطاب می شود): تو از این صحنه (و دادگاه بزرگ) غافل بودی و ما پرده را از چشم تو کنار زدیم، و امروز چشمت کاملاً تیزبین است! (۲۲) فرشته همنشین او می گوید: «این نامه اعمال اوست که نزد من حاضر و آماده است!» (۲۳) (خداوند فرمان می دهد): هر کافر متکبر لجوج را در جهنّم افکنید! (۲۴) آن کسی که به شدّت مانع خیر و متجاوز و در شکّ و تردید است (حتی دیگران را به تردید می افکند)؛ (۲۵) همان کسی که معبود دیگری با خدا قرار داده، (آری) او را در عذاب شدید بیفکنید! (۲۶) و همنشینش (از شیاطین) می گوید: «پروردگارا! من او را به طغیان و انداشتم، لکن او خود در گمراهی دور و درازی بود!» (۲۷) (خداوند) می گوید: «نزد من جدال و مخاصمه نکنید؛ من پیشتر به شما هشدار داده ام (و اتمام حجّت کرده ام)! (۲۸) سخن من تغییر ناپذیر است، و من هرگز به بندگان ستم نخواهم کرد!» (۲۹) (به خاطر بیاورید) روزی را که به جهنّم می گوییم: «آیا پر شده ای؟» و او می گوید: «آیا افزون بر این هم هست؟!» (۳۰) (در آن روز) بهشت را به پرهیزگاران نزدیک می کنند، و فاصله ای از آنان ندارد! (۳۱) این چیزی است که به شما وعده داده می شود، و برای کسانی است که بسوی خدا بازمی گردند و پیمانها و احکام او را حفظ می کنند، (۳۲) آن کس که از خداوند رحمان در نهان بترسد و با قلبی پرانابه در محضر او حاضر شود! (۳۳) (به آنان گفته می شود): بسلامت وارد بهشت شوید، امروز روز جاودانگی است! (۳۴) هر چه بخواهند در آنجا برای آنها هست، و نزد ما نعمتهای بیشتری است (که به فکر هیچ کس نمی رسد)! (۳۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۰

چه بسیار اقوامی را که پیش از آنها هلاک کردیم، اقوامی که از آنان قویتر بودند و شهرها (و کشورها) را گشودند؛ آیا راه فراری (از عذاب الهی) وجود دارد! (۳۶) در این تذکری است برای آن کس که عقل دارد، یا گوش دل فرادهد در حالی که حاضر باشد! (۳۷) ما آسمانها و زمین و آنچه را در میان آنهاست در شش روز [شش دوران] آفریدیم، و هیچ گونه رنج و سختی به ما نرسید! (با این حال چگونه زنده کردن مُردگان برای ما مشکل است؟! (۳۸) در برابر آنچه آنها می‌گویند شکبیا باش، و پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب تسبیح و حمد پروردگارت را بجا آور، (۳۹) و در بخشی از شب او را تسبیح کن، و بعد از سجده‌ها! (۴۰) و گوش فرا ده و منتظر روزی باش که منادی از مکانی نزدیک ندا می‌دهد، (۴۱) روزی که همگان صبحه رستاخیز را بحق می‌شنوند؛ آن روز، روز خروج (از قبرها) است! (۴۲) ماییم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم، و بازگشت تنها بسوی ماست! (۴۳) روزی که زمین به سرعت از روی آنها شکافته می‌شود و (از قبرها) خارج می‌گردند؛ و این جمع کردن برای ما آسان است! (۴۴) ما به آنچه آنها می‌گویند آگاه‌تریم، و تو مأمور به اجبار آنها (به ایمان) نیستی؛ پس بوسیله قرآن، کسانی را که از عذاب من می‌ترسند متذکر ساز (وظیفه تو همین است!) (۴۵)

سوره مبارکه الذاریات

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به بادهایی که (ابرها را) به حرکت درمی‌آورند، (۱) سوگند به آن ابرها که بار سنگینی (از باران را) با خود حمل می‌کنند، (۲) و سوگند به کشتیهایی که به آسانی به حرکت درمی‌آیند، (۳) و سوگند به فرشتگانی که کارها را تقسیم می‌کنند، (۴) (آری سوگند به همه اینها) که آنچه به شما وعده شده قطعاً راست است؛ (۵) و بی‌شک (رستاخیز) و جزای اعمال واقع‌شدنی است! (۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۱

قسم به آسمان که دارای چین و شکنهای زیباست، (۷) که شما (درباره قیامت) در گفتاری مختلف و گوناگونید! (۸) (تنها) کسی از ایمان به آن منحرف می‌شود که از قبول حق سرباز می‌زند! (۹) کشته باد

دروغگویان (و مرگ بر آنها)! (۱۰) همانها که در جهل و غفلت فرو رفته‌اند، (۱۱) و پیوسته سؤال می‌کنند: «روز جزا چه موقع است؟!» (۱۲) (آری) همان روزی است که آنها را بر آتش می‌سوزانند! (۱۳) (و گفته می‌شود: بچشید عذاب خود را، این همان چیزی است که برای آن شتاب داشتید! (۱۴) به یقین، پرهیزگاران در باغهای بهشت و در میان چشمه‌ها قرار دارند، (۱۵) و آنچه پروردگارشان به آنها بخشیده دریافت می‌دارند، زیرا پیش از آن (در سرای دنیا) از نیکوکاران بودند! (۱۶) آنها کمی از شب را می‌خوابیدند، (۱۷) و در سحرگاهان استغفار می‌کردند، (۱۸) و در اموال آنها حقّی برای سائل و محروم بود! (۱۹) و در زمین آیاتی برای جویندگان یقین است، (۲۰) و در وجود خود شما (نیز آیاتی است)؛ آیا نمی‌بینید؟! (۲۱) و روزی شما در آسمان است و آنچه به شما وعده داده می‌شود! (۲۲) سوگند به پروردگار آسمان و زمین که این مطلب حقّ است همان گونه که شما سخن می‌گویید! (۲۳) آیا خبر مهمانهای بزرگوار ابراهیم به تو رسیده است؟ (۲۴) در آن زمان که بر او وارد شدند و گفتند: «سلام بر تو!» او گفت: «سلام بر شما که جمعیتی ناشناخته‌اید!» (۲۵) سپس پنهانی به سوی خانواده خود رفت و گوساله فربه (و بریان شده‌ای را برای آنها) آورد، (۲۶) و نزدیک آنها گذارد، (ولی با تعجب دید دست بسوی غذا نمی‌برند) گفت: «آیا شما غذا نمی‌خورید؟!» (۲۷) و از آنها احساس وحشت کرد، گفتند: «نترس (ما رسولان و فرشتگان پروردگار توایم)!» و او را بشارت به تولّد پسری دانا دادند. (۲۸) در این هنگام همسرش جلو آمد در حالی که (از خوشحالی و تعجب) فریاد می‌کشید به صورت خود زد و گفت: «(آیا پسری خواهم آورد در حالی که) پیر زنی نازا هستم؟!» (۲۹) گفتند: «پروردگارت چنین گفته است، و او حکیم و دانا است!» (۳۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۲

(ابراهیم) گفت: «مأموریت شما چیست ای فرستادگان (خدا)؟!» (۳۱) گفتند: «ما به سوی قوم مجرمی فرستاده شده‌ایم ... (۳۲) تا بارانی از «سنگ - گل» بر آنها بفرستیم؛ (۳۳) سنگهایی که از ناحیه پروردگارت برای اسرافکاران نشان گذاشته شده است!» (۳۴) ما مؤمنانی را که در آن شهرها (ی قوم لوط) زندگی می‌کردند (قبل از نزول عذاب) خارج کردیم، (۳۵) ولی جز یک خانواده باایمان در تمام آنها نیافتیم! (۳۶) و در آن (شهرهای بلا دیده) نشانه‌ای روشن برای کسانی که از عذاب دردناک می‌ترسند به جای گذاردیم. (۳۷) و در (زندگی) موسی نیز (نشانه و درس عبرتی بود) هنگامی که او را با دلیلی آشکار به سوی فرعون فرستادیم؛ (۳۸) اما او با تمام وجودش از وی روی برتافت و گفت: «این مرد یا ساحر است یا دیوانه!» (۳۹)

از این رو ما او و لشکریانش را گرفتیم و به دریا افکندیم در حالی که در خور سرزنش بود! (۴۰) و (همچنین) در سرگذشت «عاد» (آیتی است) در آن هنگام که تندبادی بی باران بر آنها فرستادیم، (۴۱) که بر هیچ چیز نمی گذشت مگر اینکه آن را همچون استخوانهای پوسیده می ساخت. (۴۲) و نیز در سرگذشت قوم «ثمود» عبرتی است در آن هنگام که به آنان گفته شد: «مدتی کوتاه بهره مند باشید (و سپس منتظر عذاب)!» (۴۳) آنها از فرمان پروردگارشان سرباز زدند، و صاعقه آنان را فراگرفت در حالی که (خیره خیره) نگاه می کردند (بی آنکه قدرت دفاع داشته باشند)! (۴۴) چنان بر زمین افتادند که توان برخاستن نداشتند و نتوانستند از کسی یاری طلبند! (۴۵) همچنین قوم نوح را پیش از آنها هلاک کردیم، چرا که قوم فاسقی بودند! (۴۶) و ما آسمان را با قدرت بنا کردیم، و همواره آن را وسعت می بخشیم! (۴۷) و زمین را گسترديم، و چه خوب گستراننده ای هستیم! (۴۸) و از هر چیز دو جفت آفریدیم، شاید متذکر شوید! (۴۹) پس به سوی خدا بگریزید، که من از سوی او برای شما بیم دهنده ای آشکارم! (۵۰) و با خدا معبود دیگری قرار ندهید، که من برای شما از سوی او بیم دهنده ای آشکارم! (۵۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۳

این گونه است که هیچ پیامبری قبل از اینها بسوی قومی فرستاده نشد مگر اینکه گفتند: «او ساحر است یا دیوانه!» (۵۲) آیا یکدیگر را به آن سفارش می کردند (که همه چنین تهمتی بزنند)؟! نه، بلکه آنها قومی طغیانگرند. (۵۳) حال که چنین است از آنها روی بگردان که هرگز در خور ملامت نخواهی بود؛ (۵۴) و پیوسته تذکر ده، زیرا تذکر مؤمنان را سود می بخشد. (۵۵) من جنّ و انس را نیافریدم جز برای اینکه عبادتم کنند (و از این راه تکامل یابند و به من نزدیک شوند)! (۵۶) هرگز از آنها روزی نمی خواهم، و نمی خواهم مرا اطعام کنند! (۵۷) خداوند روزی دهنده و صاحب قوّت و قدرت است! (۵۸) و برای کسانی که ستم کردند، سهم بزرگی از عذاب است همانند سهم یارانشان (از اقوام ستمگر پیشین)؛ بنا بر این عجله نکنند! (۵۹) پس وای بر کسانی که کافر شدند از روزی که به آنها وعده داده می شود! (۶۰)

سوره مبارکه الطور

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به کوه طور، (۱) و کتابی که نوشته شده، (۲) در صفحه‌ای گسترده، (۳) و سوگند به «بیت المعمور»، (۴) و سقف برافراشته، (۵) و دریای مملو و برافروخته، (۶) که عذاب پروردگارت واقع می‌شود، (۷) و چیزی از آن مانع نخواهد بود! (۸) (این عذاب الهی) در آن روزی است که آسمان به شدت به حرکت درمی‌آید، (۹) و کوه‌ها از جا کنده و متحرک می‌شوند! (۱۰) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان، (۱۱) همانها که در سخنان باطل به بازی مشغولند! (۱۲) در آن روز که آنها را بزور به سوی آتش دوزخ می‌رانند! (۱۳) (به آنها می‌گویند:) این همان آتشی است که آن را انکار می‌کردید. (۱۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۴

آیا این سحر است یا شما نمی‌بینید؟! (۱۵) در آن وارد شوید و بسوزید؛ می‌خواهید صبر کنید یا نکنید، برای شما یکسان است؛ چرا که تنها به اعمالتان جزا داده می‌شوید! (۱۶) ولی پرهیزگاران در میان باغهای بهشت و نعمتهای فراوان جای دارند، (۱۷) و از آنچه پروردگارشان به آنها داده و آنان را از عذاب دوزخ نگاه داشته است شاد و مسرورند! (۱۸) (به آنها گفته می‌شود:) بخورید و بیاشامید گوارا؛ اینها در برابر اعمالی است که انجام می‌دادید! (۱۹) این در حالی که بر تختهای صف‌کشیده در کنار هم تکیه می‌زنند، و «حور العین» را به همسری آنها درمی‌آوریم! (۲۰) کسانی که ایمان آوردند و فرزندان‌شان به پیروی از آنان ایمان اختیار کردند، فرزندان‌شان را (در بهشت) به آنان ملحق می‌کنیم؛ و از (پاداش) عملشان چیزی نمی‌کاهیم؛ و هر کس در گرو اعمال خویش است! (۲۱) و همواره از انواع میوه‌ها و گوشتها- از هر نوع که بخواهند- در اختیارشان می‌گذاریم! (۲۲) آنها در بهشت جامهای پر از شراب طهور را که نه بیهوده‌گویی در آن است و نه گناه، از یکدیگر می‌گیرند! (۲۳) و پیوسته بر گردشان نوجوانانی برای (خدمت) آنان گردش می‌کنند که همچون مرواریدهای درون صدفند! (۲۴) در این هنگام رو به یکدیگر کرده (از گذشته) سؤال می‌نمایند؛ (۲۵) می‌گویند: «ما در میان خانواده خود ترسان بودیم (مبادا گناهان آنها دامن ما را بگیرد)! (۲۶) اما خداوند بر ما منت نهاد و از عذاب کشنده ما را حفظ کرد! (۲۷) ما از پیش او را می‌خواندیم (و می‌پرستیدیم)، که اوست نیکوکار و مهربان!» (۲۸) پس تذکر ده، که به لطف پروردگارت تو کاهن و مجنون نیستی! (۲۹) بلکه

آنها می‌گویند: «او شاعری است که ما انتظار مرگش را می‌کشیم!» (۳۰) بگو: «انتظار بکشید که من هم با شما انتظار می‌کشم شما انتظار مرگ مرا، و من انتظار نابودی شما را با عذاب الهی!» (۳۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۵

آیا عقلهایشان آنها را به این اعمال دستور می‌دهد، یا قومی طغیانگرند؟ (۳۲) یا می‌گویند: «قرآن را به خدا افترا بسته»، ولی آنان ایمان ندارند. (۳۳) اگر راست می‌گویند سخنی همانند آن بیاورند! (۳۴) یا آنها بی هیچ آفریده شده‌اند، یا خود خالق خویشند؟! (۳۵) آیا آنها آسمانها و زمین را آفریده‌اند؟! بلکه آنها جویای یقین نیستند! (۳۶) آیا خزاین پروردگارت نزد آنهاست؟! یا بر همه چیز عالم سیطره دارند؟! (۳۷) آیا نردبانی دارند (که به آسمان بالا می‌روند) و بوسیله آن اسرار وحی را می‌شنوند؟! کسی که از آنها این ادعا را دارد دلیل روشنی بیاورد! (۳۸) آیا سهم خدا دختران است و سهم شما پسران (که فرشتگان را دختران خدا می‌نامید)؟! (۳۹) آیا تو از آنها پاداشی می‌طلبی که در زیر بار گران آن قرار دارند؟! (۴۰) آیا اسرار غیب نزد آنهاست و از روی آن می‌نویسند؟! (۴۱) آیا می‌خواهند نقشه شیطانی برای تو بکشند؟! ولی بدانند خود کافران در دام این نقشه‌ها گرفتار می‌شوند! (۴۲) یا معبودی غیر خداوند دارند (که قول یاری به آنها داده)؟! منزّه است خدا از آنچه همتای او قرار می‌دهند! (۴۳) آنها (چنان لجوجند که) اگر ببینند قطعه سنگی از آسمان (برای عذابشان) سقوط می‌کند می‌گویند: «این ابر متراکمی است!» (۴۴) حال که چنین است آنها را رها کن تا روز مرگ خود را ملاقات کنند؛ (۴۵) روزی که نقشه‌های آنان سودی به حالشان نخواهد داشت و (از هیچ سو) یاری نمی‌شوند! (۴۶) و برای ستمگران عذابی قبل از آن است (در همین جهان)؛ ولی بیشترشان نمی‌دانند! (۴۷) در راه ابلاغ حکم پروردگارت صبر و استقامت کن، چرا که تو در حفاظت کامل ما قرار داری! و هنگامی که برمی‌خیزی پروردگارت را تسبیح و حمد گوی! (۴۸) (همچنین) به هنگام شب او را تسبیح کن و به هنگام پشت کردن ستارگان (و طلوع صبح) (۴۹)

سوره مبارکه النجم

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به ستاره هنگامی که افول می‌کند، (۱) که هرگز دوست شما [محمد «ص»] منحرف نشده و مقصد را گم نکرده است، (۲) و هرگز از روی هوای نفس سخن نمی‌گوید! (۳) آنچه می‌گوید چیزی جز وحی که بر او نازل شده نیست! (۴) آن کس که قدرت عظیمی دارد [جبرئیل امین] او را تعلیم داده است؛ (۵) همان کس که توانایی فوق العاده دارد؛ او سلطه یافت ... (۶) در حالی که در افق اعلی قرار داشت! (۷) سپس نزدیکتر و نزدیکتر شد ... (۸) تا آنکه فاصله او (با پیامبر) به اندازه فاصله دو کمان یا کمتر بود؛ (۹) در اینجا خداوند آنچه را وحی کردنی بود به بنده‌اش وحی نمود. (۱۰) قلب (پاک او) در آنچه دید هرگز دروغ نگفت. (۱۱) آیا با او درباره آنچه (با چشم خود) دیده مجادله می‌کنید؟! (۱۲) و بار دیگر نیز او را مشاهده کرد، (۱۳) نزد «سدره المنتهی»، (۱۴) که «جنت المأوی» در آنجاست! (۱۵) در آن هنگام که چیزی [نور خیره‌کننده‌ای] سدره المنتهی را پوشانده بود، (۱۶) چشم او هرگز منحرف نشد و طغیان نکرد (آنچه دید واقعیت بود)! (۱۷) او پاره‌ای از آیات و نشانه‌های بزرگ پروردگارش را دید! (۱۸) به من خبر دهید آیا بتهای «لات» و «عزی» ... (۱۹) و «منات» که سوّمین آنهاست (دختران خدا هستند)؟! (۲۰) آیا سهم شما پسر است و سهم او دختر؟! (در حالی که بزعم شما دختران کم ارزش‌ترند!) (۲۱) در این صورت این تقسیمی ناعادلانه است! (۲۲) اینها فقط نامهایی است که شما و پدرانتان بر آنها گذاشته‌اید (نامهایی بی‌محتوا و اسمهایی بی‌مسمی)، و هرگز خداوند دلیل و حجتی بر آن نازل نکرده؛ آنان فقط از گمانهای بی‌اساس و هوای نفس پیروی می‌کنند در حالی که هدایت از سوی پروردگارشان برای آنها آمده است! (۲۳) یا آنچه انسان تمنا دارد به آن می‌رسد؟! (۲۴) در حالی که آخرت و دنیا از آن خداست! (۲۵) و چه بسیار فرشتگان آسمانها که شفاعت آنها سودی نمی‌بخشد مگر پس از آنکه خدا برای هر کس بخواهد و راضی باشد اجازه (شفاعت) دهد! (۲۶)

کسانی که به آخرت ایمان ندارند، فرشتگان را دختر (خدا) نامگذاری می‌کنند! (۲۷) آنها هرگز به این سخن دانشی ندارند، تنها از گمان بی‌پایه پیروی می‌کنند با اینکه «گمان» هرگز انسان را از حق بی‌نیاز نمی‌کند! (۲۸) حال که چنین است از کسی که از یاد ما روی می‌گرداند و جز زندگی مادی دنیا را نمی‌طلبد، اعراض کن! (۲۹) این آخرین حد آگاهی آنهاست؛ پروردگار تو کسانی را که از راه او گمراه شده‌اند بهتر می‌شناسد، و (همچنین) هدایت‌یافتگان را از همه بهتر می‌شناسد! (۳۰) و برای خداست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا بدکاران را به کیفر کارهای بدشان برساند و نیکوکاران را در برابر اعمال نیکشان پاداش دهد! (۳۱) همانها که از گناهان بزرگ و اعمال زشت دوری می‌کنند، جز گناهان صغیره (که گاه آلوده آن می‌شوند)؛ آمرزش پروردگار تو گسترده است؛ او نسبت به شما از همه آگاهتر است از آن هنگام که شما را از زمین آفرید و در آن موقع که بصورت جنینهایی در شکم مادرانتان بودید؛ پس خودستایی نکنید، او پرهیزگاران را بهتر می‌شناسد! (۳۲) آیا دیدی آن کس را که (از اسلام- یا انفاق-) روی گردان شد؟! (۳۳) و کمی عطا کرد، و از بیشتر امساک نمود! (۳۴) آیا نزد او علم غیب است و می‌بیند (که دیگران می‌توانند گناهان او را بر دوش گیرند)؟! (۳۵) یا از آنچه در کتب موسی نازل گردیده با خبر نشده است؟! (۳۶) و در کتب ابراهیم، همان کسی که وظیفه خود را بطور کامل ادا کرد، (۳۷) که هیچ کس بار گناه دیگری را بر دوش نمی‌گیرد، (۳۸) و اینکه برای انسان بهره‌ای جز سعی و کوشش او نیست، (۳۹) و اینکه تلاش او بزودی دیده می‌شود، (۴۰) سپس به او جزای کافی داده خواهد شد! (۴۱) (و آیا از کتب پیشین انبیا به او نرسیده است) که همه امور به پروردگارت منتهی می‌گردد؟! (۴۲) و اینکه اوست که خندانند و گریانند، (۴۳) و اوست که میراند و زنده کرد، (۴۴)

و اوست که دو زوج نر و ماده را آفرید ... (۴۵) از نطفه‌ای هنگامی که خارج می‌شود (و در رحم می‌ریزد)، (۴۶) و اینکه بر خداست ایجاد عالم دیگر (تا عدالت اجرا گردد)، (۴۷) و اینکه اوست که بی‌نیاز کرد و سرمایه باقی بخشید، (۴۸) و اینکه اوست پروردگار ستاره «شعرا»! (۴۹) (و آیا به انسان نرسیده است که در کتب انبیای پیشین آمده) که خداوند قوم «عاد نخستین» را هلاک کرد؟! (۵۰) و همچنین قوم «ثمود» را، و کسی از آنان را باقی نگذارد! (۵۱) و نیز قوم نوح را پیش از آنها، چرا که آنان از همه ظالمتر و طغیانگتر

بودند! (۵۲) و نیز شهرهای زیر و رو شده (قوم لوط) را فرو کوبید، (۵۳) سپس آنها را با عذاب سنگین پوشانید! (۵۴) (بگو): در کدام یک از نعمتهای پروردگارت تردید داری؟! (۵۵) این (پیامبر) بیم‌دهنده‌ای از بیم‌دهندگان پیشین است! (۵۶) آنچه باید نزدیک شود، نزدیک شده است (و قیامت فرامی‌رسد)، (۵۷) و هیچ کس جز خدا نمی‌تواند سختیهای آن را برطرف سازد! (۵۸) آیا از این سخن تعجب می‌کنید، (۵۹) و می‌خندید و نمی‌گیرید، (۶۰) و پیوسته در غفلت و هوسرانی به سر می‌برید؟! (۶۱) حال که چنین است همه برای خدا سجده کنید و او را بپرستید! (۶۲)

سوره مبارکه القمر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

قیامت نزدیک شد و ماه از هم شکافت! (۱) و هر گاه نشانه و معجزه‌ای را ببینند روی گردانده، می‌گویند: «این سحری مستمر است!» (۲) آنها (آیات خدا را) تکذیب کردند و از هوای نفسشان پیروی نمودند؛ و هر امری قرارگاهی دارد! (۳) به اندازه کافی برای بازداشتن از بدیها اخبار (انبیا و ائمه‌های پیشین) به آنان رسیده است! (۴) این آیات، حکمت بالغه الهی است؛ اما انذارها (برای افراد لجوج) فایده نمی‌دهد! (۵) بنا بر این از آنها روی بگردان، و روزی را به یاد آور که دعوت کننده الهی مردم را به امر وحشتناکی دعوت می‌کند (دعوت به حساب اعمال)! (۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۹

آنان در حالی که چشمهایشان از شدت وحشت به زیر افتاده، همچون ملخهای پراکنده از قبرها خارج می‌شوند، (۷) در حالی که (بر اثر وحشت و اضطراب) بسوی این دعوت کننده گردن می‌کشند؛ کافران می‌گویند: «امروز روز سخت و دردناکی است!» (۸) پیش از آنها قوم نوح تکذیب کردند، (آری) بنده ما (نوح) را تکذیب کرده و گفتند: «او دیوانه است!» و (با انواع آزارها از ادامه رسالتش) بازداشته شد. (۹) او به درگاه پروردگار عرضه داشت: «من مغلوب (این قوم طغیانگر) شده‌ام، انتقام مرا از آنها بگیر!» (۱۰) در این هنگام درهای آسمان را با آبی فراوان و پی در پی گشودیم؛ (۱۱) و زمین را شکافتیم و چشمه‌های زیادی بیرون فرستادیم؛ و این دو آب به اندازه مقدّر با هم درآمیختند (و دریای وحشتناکی شد)! (۱۲) و او را بر مرکبی از الواح و میخهایی ساخته شده سوار کردیم؛ (۱۳) مرکبی که زیر نظر ما حرکت می‌کرد! این

کیفری بود برای کسانی که (به او) کافر شده بودند! (۱۴) ما این ماجرا را بعنوان نشانه‌ای در میان امتها باقی گذاردیم؛ آیا کسی هست که پند گیرد؟! (۱۵) (اکنون بنگرید) عذاب و اندازهای من چگونه بود! (۱۶) ما قرآن را برای تذکر آسان ساختیم؛ آیا کسی هست که متذکر شود؟! (۱۷) قوم عاد (نیز پیامبر خود را) تکذیب کردند؛ پس (ببینید) عذاب و اندازهای من چگونه بود! (۱۸) ما تندباد وحشتناک و سردی را در یک روز شوم مستمر بر آنان فرستادیم ... (۱۹) که مردم را همچون تنه‌های نخل ریشه‌کن شده از جا برمی‌کند! (۲۰) پس (ببینید) عذاب و اندازهای من چگونه بود! (۲۱) ما قرآن را برای تذکر آسان ساختیم؛ آیا کسی هست که متذکر شود! (۲۲) طایفه ثمود (نیز) اندازهای الهی را تکذیب کردند، (۲۳) و گفتند: «آیا ما از بشری از جنس خود پیروی کنیم؟! اگر چنین کنیم در گمراهی و جنون خواهیم بود! (۲۴) آیا از میان ما تنها بر او وحی نازل شده؟! نه، او آدم بسیار دروغگوی هوسبازی است! (۲۵) ولی فردا می‌فهمند چه کسی دروغگوی هوسباز است! (۲۶) ما «ناقه» را برای آزمایش آنها می‌فرستیم؛ در انتظار پایان کار آنان باش و صبر کن! (۲۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۰

و به آنها خبر ده که آب (قریه) باید در میانشان تقسیم شود، (یک روز سهم ناقه، و یک روز برای آنها) و هر یک در نوبت خود باید حاضر شوند! (۲۸) آنها یکی از یاران خود را صدا زدند، او به سراغ این کار آمد و (ناقه را) پی کرد! (۲۹) پس (بنگرید) عذاب و اندازهای من چگونه بود! (۳۰) ما فقط یک صیحه [صاعقه عظیم] بر آنها فرستادیم و بدنبال آن همگی بصورت گیاه خشکی درآمدند که صاحب چهارپایان (در آغل) جمع‌آوری می‌کند! (۳۱) ما قرآن را برای یادآوری آسان ساختیم؛ آیا کسی هست که متذکر شود؟! (۳۲) قوم لوط اندازها (ی پی در پی پیامبرشان) را تکذیب کردند؛ (۳۳) ما بر آنها تندبادی که ریگها را به حرکت درمی‌آورد فرستادیم (و همه را هلاک کردیم)، جز خاندان لوط را که سحرگاهان نجاتشان دادیم! (۳۴) این نعمتی بود از ناحیه ما؛ این گونه هر کسی را که شکر کند پاداش می‌دهیم! (۳۵) او آنها را از مجازات ما بیم داد، ولی بر آنها اصرار بر مجادله و القای شک داشتند! (۳۶)

آنها از لوط خواستند میهمانانش را در اختیارشان بگذارد؛ ولی ما چشمانشان را نابینا و محو کردیم (و گفتیم): بچشید عذاب و اندازهای مرا! (۳۷) سرانجام صبحگاهان و در اول روز عذابی پایدار و ثابت به سراغشان آمد! (۳۸) (و گفتیم): پس بچشید عذاب و اندازهای مرا! (۳۹) ما قرآن را برای یادآوری آسان

ساختیم؛ آیا کسی هست که متذکر شود؟! (۴۰) و (همچنین) انذارها و هشدارها (یکی پس از دیگری) به سراغ آل فرعون آمد، (۴۱) اما آنها همه آیات ما را تکذیب کردند، و ما آنها را گرفتیم و مجازات کردیم، گرفتن شخصی قدرتمند و توانا! (۴۲) آیا کفار شما بهتر از آنانند یا برای شما امان نامه‌ای در کتب آسمانی نازل شده است؟! (۴۳) یا می‌گویند: «ما جماعتی متحد و نیرومند و پیروزیم»؟! (۴۴) (ولی بدانند) که بزودی جمعشان شکست می‌خورد و پا به فرار می‌گذارند! (۴۵)

(علاوه بر این) رستاخیز موعد آنهاست، و مجازات قیامت هولناکتر و تلختر است! (۴۶) مجرمان در گمراهی و شعله‌های آتشند، (۴۷) در آن روز که در آتش دوزخ به صورتشان کشیده می‌شوند (و به آنها گفته می‌شود): بچشید آتش دوزخ را! (۴۸) البته ما هر چیز را به اندازه آفریدیم! (۴۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۱

و فرمان ما یک امر بیش نیست، همچون یک چشم بر هم زدن! (۵۰) ما کسانی را که در گذشته شبیه شما بودند هلاک کردیم؛ آیا کسی هست که پند گیرد؟! (۵۱) و هر کاری را انجام دادند در نامه‌های اعمالشان ثبت است، (۵۲) و هر کار کوچک و بزرگی نوشته شده است. (۵۳) یقیناً پرهیزگاران در باغها و نه‌های بهشتی جای دارند، (۵۴) در جایگاه صدق نزد خداوند مالک مقتدر! (۵۵)

سوره مبارکه الرحمن

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

خداوند رحمان، (۱) قرآن را تعلیم فرمود، (۲) انسان را آفرید، (۳) و به او «بیان» را آموخت. (۴) خورشید و ماه با حساب منظمی می‌گردند، (۵) و گیاه و درخت برای او سجده می‌کنند! (۶) و آسمان را برافراشت، و میزان و قانون (در آن) گذاشت، (۷) تا در میزان طغیان نکنید (و از مسیر عدالت منحرف نشوید)، (۸) و وزن را بر اساس عدل برپا دارید و میزان را کم نگذارید! (۹) زمین را برای خلاق آفرید، (۱۰) که در آن میوه‌ها و نخلهای پرشکوفه است، (۱۱) و دانه‌هایی که همراه با ساقه و برگ است که بصورت کاه درمی‌آید، و گیاهان خوشبو! (۱۲) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید (شما ای گروه جنّ

و انس؟! (۱۳) انسان را از گل خشکیده‌ای همچون سفال آفرید، (۱۴) و جنّ را از شعله‌های مختلط و متحرک آتش خلق کرد! (۱۵) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۱۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۲

او پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است! (۱۷) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۱۸) دو دریای مختلف (شور و شیرین، گرم و سرد) را در کنار هم قرار داد، در حالی که با هم تماس دارند؛ (۱۹) در میان آن دو برزخی است که یکی بر دیگری غلبه نمی‌کند (و به هم نمی‌آمیزند)! (۲۰) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۲۱) از آن دو، لؤلؤ و مرجان خارج می‌شود. (۲۲) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۲۳) و برای اوست کشتیهای ساخته شده که در دریا به حرکت درمی‌آیند و همچون کوهی هستند! (۲۴) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۲۵) همه کسانی که روی آن [زمین] هستند فانی می‌شوند، (۲۶) و تنها ذات ذو الجلال و گرامی پروردگارت باقی می‌ماند! (۲۷) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۲۸) تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند از او تقاضا می‌کنند، و او هر روز در شأن و کاری است! (۲۹) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۳۰) بزودی به حساب شما می‌پردازیم ای دو گروه انس و جنّ! (۳۱) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۳۲) ای گروه جنّ و انس! اگر می‌توانید از مرزهای آسمانها و زمین بگذرید، پس بگذرید، ولی هرگز نمی‌توانید، مگر با نیرویی (فوق العاده)! (۳۳) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۳۴) شعله‌هایی از آتش بی‌دود، و دودهایی متراکم بر شما فرستاده می‌شود؛ و نمی‌توانید از کسی یاری بطلبید! (۳۵) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۳۶) در آن هنگام که آسمان شکافته شود و همچون روغن مذاب گلگون گردد (حوادث هولناکی رخ می‌دهد که تاب تحمل آن را نخواهید داشت)! (۳۷) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۳۸) در آن روز هیچ کس از انس و جنّ از گناهش سؤال نمی‌شود (و همه چیز روشن است)! (۳۹) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۴۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۳

مجرمان از چهره‌هایشان شناخته می‌شوند؛ و آن گاه آنها را از موهای پیش سر، و پاهایشان می‌گیرند (و به دوزخ می‌افکنند)! (۴۱) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۴۲) این همان دوزخی است که مجرمان آن را انکار می‌کردند! (۴۳) امروز در میان آن و آب سوزان در رفت و آمدند! (۴۴) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۴۵) و برای کسی که از مقام پروردگارش بترسد، دو باغ بهشتی است! (۴۶) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۴۷) (آن دو باغ بهشتی) دارای انواع نعمتها و درختان پطرأوت است! (۴۸) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۴۹) در آنها دو چشمه همیشه جاری است! (۵۰) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۵۱) در آن دو، از هر میوه‌ای دو نوع وجود دارد (هر یک از دیگری بهتر)! (۵۲) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۵۳) این در حالی است که آنها بر فرشهایی تکیه کرده‌اند با آسترهایی از دیبا و ابریشم، و میوه‌های رسیده آن دو باغ بهشتی در دسترس است! (۵۴) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۵۵) در آن باغهای بهشتی زنانی هستند که جز به همسران خود عشق نمی‌ورزند؛ و هیچ انس و جنّ پیش از اینها با آنان تماس نگرفته است. (۵۶) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۵۷) آنها همچون یاقوت و مرجانند! (۵۸) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۵۹) آیا جزای نیکی جز نیکی است؟! (۶۰) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۶۱) و پایین تر از آنها، دو باغ بهشتی دیگر است. (۶۲) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۶۳) هر دو خرم و سرسبزند! (۶۴) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۶۵) در آنها دو چشمه جوشنده است! (۶۶) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۶۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۴

در آنها میوه‌های فراوان و درخت خرما و انار است! (۶۸) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۶۹) و در آن باغهای بهشتی زنانی نیکو خلق و زیبايند! (۷۰) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۷۱) حوریانی که در خیمه‌های بهشتی مستورند! (۷۲) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۷۳) هیچ انس و جنّ پیش از ایشان با آنها تماس نگرفته (و دوشیزه‌اند)! (۷۴) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۷۵) این در حالی است که بهشتیان بر تختهایی تکیه زده‌اند

که با بهترین و زیباترین پارچه‌های سبز رنگ پوشانده شده است. (۷۶) پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟! (۷۷) پربرکت و زوال‌ناپذیر است نام پروردگار صاحب جلال و بزرگواری تو! (۷۸)

سوره مبارکه الواقعة

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

هنگامی که واقعه عظیم (قیامت) واقع شود، (۱) هیچ کس نمی‌تواند آن را انکار کند! (۲) (این واقعه) گروهی را پایین می‌آورد و گروهی را بالا می‌برد! (۳) در آن هنگام که زمین بشدت به لرزه درمی‌آید، (۴) و کوه‌ها در هم کوبیده می‌شود، (۵) و بصورت غبار پراکنده درمی‌آید، (۶) و شما سه گروه خواهید بود! (۷) (نخست) سعادتمندان و خجستگان (هستند)؛ چه سعادتمندان و خجستگانی! (۸) گروه دیگر شقاوتمندان و شوماند، چه شقاوتمندان و شومانی! (۹) و (سومین گروه) پیشگامان پیشگامند، (۱۰) آنها مقرّبانند! (۱۱) در باغهای پر نعمت بهشت (جای دارند)! (۱۲) گروه زیادی (از آنها) از امتهای نخستینند، (۱۳) و اندکی از امت آخرین! (۱۴) آنها [مقرّبان] بر تختهایی که صف کشیده و به هم پیوسته است قرار دارند، (۱۵) در حالی که بر آن تکیه زده و رو به روی یکدیگرند! (۱۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۵

نوجوانانی جاودان (در شکوه و طراوت) پیوسته گرداگرد آنان می‌گردند، (۱۷) با قدحها و کوزه‌ها و جامههایی از نهرهای جاری بهشتی (و شراب طهور)! (۱۸) اما شرابی که از آن درد سر نمی‌گیرند و نه مست می‌شوند! (۱۹) و میوه‌هایی از هر نوع که انتخاب کنند، (۲۰) و گوشت پرنده از هر نوع که مایل باشند! (۲۱) و همسرانی از حور العین دارند، (۲۲) همچون مروارید در صدف پنهان! (۲۳) اینها پاداشی است در برابر اعمالی که انجام می‌دادند! (۲۴) در آن (باغهای بهشتی) نه لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند نه سخنان گناه آلود؛ (۲۵) تنها چیزی که می‌شنوند «سلام» است «سلام»! (۲۶) و اصحاب یمین و خجستگان، چه اصحاب یمین و خجستگانی! (۲۷) آنها در سایه درختان «سدر» بی‌خار قرار دارند، (۲۸) و در سایه درخت «طلح» پربرگ [درختی خوشرنگ و خوشبو]، (۲۹) و سایه کشیده و گسترده، (۳۰) و در کنار آبشارها، (۳۱) و میوه‌های فراوان، (۳۲) که هرگز قطع و ممنوع نمی‌شود، (۳۳) و همسرانی بلندمرتبه! (۳۴) ما آنها را آفرینش نوینی بخشیدیم، (۳۵) و همه را دوشیزه قرار دادیم، (۳۶) زنانی که تنها به همسرشان عشق می‌ورزند و

خوش زبان و فصیح و هم سن و سالند! (۳۷) اینها همه برای اصحاب یمین است، (۳۸) که گروهی از امت‌های نخستینند، (۳۹) و گروهی از امت‌های آخرین! (۴۰) و اصحاب شمال، چه اصحاب شمالی (که نامه اعمالشان به نشانه جرمشان به دست چپ آنها داده می‌شود)! (۴۱) آنها در میان بادهای کشنده و آب سوزان قرار دارند، (۴۲) و در سایه دودهای متراکم و آتش! (۴۳) سایه‌ای که نه خنک است و نه آرامبخش! (۴۴) آنها پیش از این (در عالم دنیا) مست و مغرور نعمت بودند، (۴۵) و بر گناهان بزرگ اصرار می‌ورزیدند، (۴۶) و می‌گفتند: «هنگامی که ما مُردیم و خاک و استخوان شدیم، آیا برانگیخته خواهیم شد؟! (۴۷) یا نیاکان نخستین ما (برانگیخته می‌شوند)؟! (۴۸) بگو: «اولین و آخرین، (۴۹) همگی در موعد روز معینی گردآوری می‌شوند، (۵۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۶

سپس شما ای گمراهان تکذیب‌کننده! (۵۱) قطعاً از درخت زقوم می‌خورید، (۵۲) و شکمها را از آن پر می‌کنید، (۵۳) و روی آن از آب سوزان می‌نوشید، (۵۴) و همچون شتران مبتلا به بیماری عطش، از آن می‌آشامید! (۵۵) این است وسیله پذیرایی از آنها در قیامت! (۵۶) ما شما را آفریدیم؛ پس چرا (آفرینش مجدّد را) تصدیق نمی‌کنید؟! (۵۷) آیا از نطفه‌ای که در رحم می‌ریزید آگاهید؟! (۵۸) آیا شما آن را (در دوران جنینی) آفرینش (پی در پی) می‌دهید یا ما آفریدگاریم؟! (۵۹) ما در میان شما مرگ را مقدّر ساختیم؛ و هرگز کسی بر ما پیشی نمی‌گیرد! (۶۰) تا گروهی را به جای گروه دیگری بیاوریم و شما را در جهانی که نمی‌دانید آفرینش تازه‌ای بخشیم! (۶۱) شما عالم نخستین را دانستید؛ چگونه متذکّر نمی‌شوید (که جهانی بعد از آن است)؟! (۶۲) آیا هیچ درباره آنچه کشت می‌کنید اندیشیده‌اید؟! (۶۳)

آیا شما آن را می‌رویانید یا ما می‌رویانیم؟! (۶۴) هر گاه بخواهیم آن را مبدّل به کاه در هم کوبیده می‌کنیم که تعجّب کنید! (۶۵) (بگونه‌ای که بگویید:) براستی ما زیان کرده‌ایم، (۶۶) بلکه ما بکلی محرومیم! (۶۷) آیا به آبی که می‌نوشید اندیشیده‌اید؟! (۶۸) آیا شما آن را از ابر نازل کرده‌اید یا ما نازل می‌کنیم؟! (۶۹) هر گاه بخواهیم، این آب گوارا را تلخ و شور قرار می‌دهیم؛ پس چرا شکر نمی‌کنید؟! (۷۰) آیا درباره آتشی که می‌افروزید فکر کرده‌اید؟! (۷۱) آیا شما درخت آن را آفریده‌اید یا ما آفریده‌ایم؟! (۷۲) ما آن را وسیله یادآوری (برای همگان) و وسیله زندگی برای مسافران قرار داده‌ایم! (۷۳) حال که چنین است به نام

پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را پاک و منزّه بشمار)!(۷۴) سوگند به جایگاه ستارگان (و محل طلوع و غروب آنها)!(۷۵) و این سوگندی است بسیار بزرگ، اگر بدانید!(۷۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۷

که آن، قرآن کریمی است، (۷۷) که در کتاب محفوظی جای دارد، (۷۸) و جز پاکان نمی‌توانند به آن دست زنند [دست یابند]. (۷۹) آن از سوی پروردگار عالمیان نازل شده؛ (۸۰) آیا این سخن را [این قرآن را با اوصافی که گفته شد] سست و کوچک می‌شمرد، (۸۱) و به جای شکر روزی‌هایی که به شما داده شده آن را تکذیب می‌کنید؟! (۸۲) پس چرا هنگامی که جان به گلوگاه می‌رسد (توانایی بازگرداندن آن را ندارید)؟! (۸۳) و شما در این حال نظاره می‌کنید (و کاری از دستتان ساخته نیست)؛ (۸۴) و ما از شما به او نزدیک‌تریم ولی نمی‌بینید! (۸۵) اگر هرگز در برابر اعمالتان جزا داده نمی‌شوید، (۸۶) پس آن (روح) را بازگردانید اگر راست می‌گویید! (۸۷) پس اگر او از مقرّبان باشد، (۸۸) در رُوح و ریحان و بهشت پر نعمت است! (۸۹) اما اگر از اصحاب یمین باشد، (۹۰) (به او گفته می‌شود:) سلام بر تو از سوی دوستان که از اصحاب یمینند! (۹۱) اما اگر او از تکذیب‌کنندگان گمراه باشد، (۹۲) با آب جوشان دوزخ از او پذیرایی می‌شوید! (۹۳) و سرنوشت او ورود در آتش جهنّم است، (۹۴) این مطلب حقّ و یقین است! (۹۵) پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را منزّه بشمار)!(۹۶)

سوره مبارکه الحديد

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آنچه در آسمانها و زمین است برای خدا تسبیح می‌گویند؛ و او عزیز و حکیم است. (۱) مالکیت (و حاکمیت) آسمانها و زمین از آن اوست؛ زنده می‌کند و می‌میراند؛ و او بر هر چیز توانا است! (۲) اوّل و آخر و پیدا و پنهان اوست؛ و او به هر چیز داناست. (۳)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۸

او کسی است که آسمانها و زمین را در شش روز [شش دوران] آفرید؛ سپس بر تخت قدرت قرار گرفت (و به تدبیر جهان پرداخت)؛ آنچه را در زمین فرو می‌رود می‌داند، و آنچه را از آن خارج می‌شود و آنچه از

آسمان نازل می‌گردد و آنچه به آسمان بالا می‌رود؛ و هر جا باشید او با شما است، و خداوند نسبت به آنچه انجام می‌دهید بیناست! (۴) مالکیت آسمانها و زمین از آن اوست؛ و همه کارها به سوی او بازمی‌گردد. (۵) شب را در روز می‌کند و روز را در شب؛ و او به آنچه در دل سینه‌ها وجود دارد داناست. (۶) به خدا و رسولش ایمان بیاورید و از آنچه شما را جانشین و نماینده (خود) در آن قرار داده انفاق کنید؛ (زیرا) کسانی که از شما ایمان بیاورند و انفاق کنند، اجر بزرگی دارند! (۷) چرا به خدا ایمان نیاورید در حالی که رسول (او) شما را می‌خواند که به پروردگارتان ایمان بیاورید، و از شما پیمان گرفته است (پیمانی از طریق فطرت و خرد)، اگر آماده ایمان آوردنید. (۸) او کسی است که آیات روشنی بر بنده‌اش [محمد] نازل می‌کند تا شما را از تاریکیها به سوی نور برد؛ و خداوند نسبت به شما مهربان و رحیم است. (۹) چرا در راه خدا انفاق نکنید در حالی که میراث آسمانها و زمین همه از آن خداست (و کسی چیزی را با خود نمی‌برد)! کسانی که قبل از پیروزی انفاق کردند و جنگیدند (با کسانی که پس از پیروزی انفاق کردند) یکسان نیستند؛ آنها بلندمقامتر از کسانی هستند که بعد از فتح انفاق نمودند و جهاد کردند؛ و خداوند به هر دو وعده نیک داده؛ و خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است. (۱۰) کیست که به خدا وام نیکو دهد (و از اموالی که به او ارزانی داشته انفاق کند) تا خداوند آن را برای او چندین برابر کند؟ و برای او پاداش پرازشی است! (۱۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۹

(این پاداش بزرگ) در روزی است که مردان و زنان باایمان را می‌نگری که نورشان پیش‌رو و در سمت راستشان بسرعت حرکت می‌کند (و به آنها می‌گویند): بشارت باد بر شما امروز به باغهایی از بهشت که نهرها زیر (درختان) آن جاری است؛ جاودانه در آن خواهید ماند! و این همان رستگاری بزرگ است! (۱۲) روزی که مردان و زنان منافق به مؤمنان می‌گویند: «نظری به ما بیفکنید تا از نور شما پرتوی بگیریم!» به آنها گفته می‌شود: «به پشت سر خود بازگردید و کسب نور کنید!» در این هنگام دیواری میان آنها زده می‌شود که دری دارد، درونش رحمت است و برونش عذاب! (۱۳) آنها را صدا می‌زنند: «مگر ما با شما نبودیم؟!» می‌گویند: «آری، ولی شما خود را به هلاکت افکندید و انتظار (مرگ پیامبر را) کشیدید، و (در همه چیز) شک و تردید داشتید، و آرزوهای دور و دراز شما را فریب داد تا فرمان خدا فرا رسید، و شیطان فریبکار شما را در برابر (فرمان) خداوند فریب داد! (۱۴) پس امروز نه از شما فدیهای پذیرفته می‌شود، و نه

از کافران؛ و جایگاهتان آتش است و همان سرپرستان می‌باشد؛ و چه بد جایگاهی است! (۱۵) آیا وقت آن نرسیده است که دل‌های مؤمنان در برابر ذکر خدا و آنچه از حق نازل کرده است خاشع گردد؟! و مانند کسانی نباشند که در گذشته به آنها کتاب آسمانی داده شد، سپس زمانی طولانی بر آنها گذشت و قلبهایشان قساوت پیدا کرد؛ و بسیاری از آنها گنهکارند! (۱۶) بدانید خداوند زمین را بعد از مرگ آن زنده می‌کند! ما آیات (خود) را برای شما بیان کردیم، شاید اندیشه کنید! (۱۷) مردان و زنان انفاق کننده، و آنها که (از این راه) به خدا «قرض الحسنه» دهند، (این قرض الحسنه) برای آنان مضاعف می‌شود و پاداش پرارزشی دارند! (۱۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۰

کسانی که به خدا و رسولانش ایمان آوردند، آنها صدیقین و شهدا نزد پروردگارشانند؛ برای آنان است پاداش (اعمال) شان و نور (ایمان) شان؛ و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، آنها دوزخیانند. (۱۹) بدانید زندگی دنیا تنها بازی و سرگرمی و تجمل پرستی و فخرفروشی در میان شما و افزون طلبی در اموال و فرزندان است، همانند بارانی که محصولش کشاورزان را در شگفتی فرو می‌برد، سپس خشک می‌شود بگونه‌ای که آن را زردرنگ می‌بینی؛ سپس تبدیل به کاه می‌شود! و در آخرت، عذاب شدید است یا مغفرت و رضای الهی؛ و (به هر حال) زندگی دنیا چیزی جز متاع فریب نیست! (۲۰) به پیش تازید برای رسیدن به مغفرت پروردگارتان و بهشتی که پهنه آن مانند پهنه آسمان و زمین است و برای کسانی که به خدا و رسولانش ایمان آورده‌اند؛ آماده شده است، این فضل خداوند است که به هر کس بخواهد می‌دهد؛ و خداوند صاحب فضل عظیم است! (۲۱) هیچ مصیبتی (ناخواسته) در زمین و نه در وجود شما روی نمی‌دهد مگر اینکه همه آنها قبل از آنکه زمین را بیافرینیم در لوح محفوظ ثبت است؛ و این امر برای خدا آسان است! (۲۲) این بخاطر آن است که برای آنچه از دست داده‌اید تأسف نخورید، و به آنچه به شما داده است دل بسته و شادمان نباشید؛ و خداوند هیچ متکبر فخرفروشی را دوست ندارد! (۲۳) همانها که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل دعوت می‌کنند؛ و هر کس (از این فرمان) روی گردان شود، (به خود زیان می‌رساند نه به خدا)، چرا که خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است! (۲۴)

ما رسولان خود را با دلایل روشن فرستادیم، و با آنها کتاب (آسمانی) و میزان (شناسایی حق از باطل و قوانین عادلانه) نازل کردیم تا مردم قیام به عدالت کنند؛ و آهن را نازل کردیم که در آن نیروی شدید و منفعتی برای مردم است، تا خداوند بداند چه کسی او و رسولانش را یاری می‌کند بی‌آنکه او را ببینند؛ خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است! (۲۵) ما نوح و ابراهیم را فرستادیم، و در دودمان آن دو نبوت و کتاب قرار دادیم؛ بعضی از آنها هدایت یافته‌اند و بسیاری از آنها گنجهکارند. (۲۶) سپس در پی آنان رسولان دیگر خود را فرستادیم، و بعد از آنان عیسی بن مریم را مبعوث کردیم و به او انجیل عطا کردیم، و در دل کسانی که از او پیروی کردند رأفت و رحمت قرار دادیم؛ و رهبانیتی را که ابداع کرده بودند، ما بر آنان مقرر نداشته بودیم؛ گرچه هدفشان جلب خشنودی خدا بود، ولی حق آن را رعایت نکردند؛ از این رو ما به کسانی از آنها که ایمان آوردند پاداششان را دادیم؛ و بسیاری از آنها فاسقند! (۲۷) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! تقوای الهی پیشه کنید و به رسولش ایمان بیاورید تا دو سهم از رحمتش به شما ببخشد و برای شما نوری قرار دهد که با آن (در میان مردم و در مسیر زندگی خود) راه بروید و گناهان شما را ببخشد؛ و خداوند غفور و رحیم است. (۲۸) تا اهل کتاب بدانند که قادر بر چیزی از فضل خدا نیستند، و تمام فضل (و رحمت) به دست اوست، به هر کس بخواهد آن را می‌بخشد؛ و خداوند دارای فضل عظیم است! (۲۹)

سوره مبارکه المجادله

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

خداوند سخن زنی را که درباره شوهرش به تو مراجعه کرده بود و به خداوند شکایت می‌کرد شنید (و تقاضای او را اجابت کرد)؛ خداوند گفتگوی شما را با هم (و اصرار آن زن را درباره حل مشکلش) می‌شنید؛ و خداوند شنوا و بیناست. (۱) کسانی که از شما نسبت به همسرانشان «ظهار» می‌کنند (و می‌گویند: «أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي» تو نسبت به من بمنزله مادرم هستی)، آنان هرگز مادرانشان نیستند؛ مادرانشان تنها کسانی‌اند که آنها را به دنیا آورده‌اند! آنها سخنی زشت و باطل می‌گویند؛ و خداوند بخشنده و آمرزنده است! (۲) کسانی که همسران خود را «ظهار» می‌کنند، سپس از گفته خود باز می‌گردند، باید پیش

از آمیزش جنسی با هم، برده‌ای را آزاد کنند؛ این دستوری است که به آن اندرز داده می‌شوید؛ و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است! (۳) و کسی که توانایی (آزاد کردن برده‌ای) نداشته باشد، دو ماه پیایی قبل از آمیزش روزه بگیرد؛ و کسی که این را هم نتواند، شصت مسکین را اطعام کند؛ این برای آن است که به خدا و رسولش ایمان بیاورید؛ اینها مرزهای الهی است؛ و کسانی که با آن مخالفت کنند، عذاب دردناکی دارند! (۴) کسانی که با خدا و رسولش دشمنی می‌کنند خوار و ذلیل شدند آن گونه که پیشینیان خوار و ذلیل شدند؛ ما آیات روشنی نازل کردیم، و برای کافران عذاب خوارکننده‌ای است ... (۵) در آن روز که خداوند همه آنها را برمی‌انگیزد و از اعمالی که انجام دادند با خبر می‌سازد، اعمالی که خداوند حساب آن را نگه داشته و آنها فراموشش کردند؛ و خداوند بر هر چیز شاهد و ناظر است! (۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۳

آیا نمی‌دانی که خداوند آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است می‌داند؛ هیچ گاه سه نفر با هم نجوا نمی‌کنند مگر اینکه خداوند چهارمین آنهاست، و هیچ گاه پنج نفر با هم نجوا نمی‌کنند مگر اینکه خداوند ششمین آنهاست، و نه تعدادی کمتر و نه بیشتر از آن مگر اینکه او همراه آنهاست هر جا که باشند، سپس روز قیامت آنها را از اعمالشان آگاه می‌سازد، چرا که خداوند به هر چیزی داناست! (۷) آیا ندیدی کسانی را که از نجوا [سخنان درگوشی] نهی شدند، سپس به کاری که از آن نهی شده بودند بازمی‌گردند و برای انجام گناه و تعدی و نافرمانی رسول خدا به نجوا می‌پردازند و هنگامی که نزد تو می‌آیند تو را تحیتی (و خوشامدی) می‌گویند که خدا به تو نگفته است، و در دل می‌گویند: «چرا خداوند ما را بخاطر گفته‌هایمان عذاب نمی‌کند؟!» جهنم برای آنان کافی است، وارد آن می‌شوند، و چه بد فرجامی است! (۸) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که نجوا می‌کنید، و به گناه و تعدی و نافرمانی رسول (خدا) نجوا نکنید، و به کار نیک و تقوا نجوا کنید، و از خدایی که همگی نزد او جمع می‌شوید بپرهیزید! (۹) نجوا تنها از سوی شیطان است؛ می‌خواهد با آن مؤمنان غمگین شوند؛ ولی نمی‌تواند هیچ گونه ضرری به آنها برساند جز بفرمان خدا؛ پس مؤمنان تنها بر خدا توکل کنند! (۱۰) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که به شما گفته شود: «مجلس را وسعت بخشید (و به تازه‌واردها جا دهید)»، وسعت بخشید، خداوند (بهشت را) برای شما وسعت می‌بخشد؛ و هنگامی که گفته شود: «برخیزید»، برخیزید؛ اگر چنین کنید، خداوند کسانی را که ایمان

آورده‌اند و کسانی را که علم به آنان داده شده درجات عظیمی می‌بخشد؛ و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است! (۱۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۴

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که می‌خواهید با رسول خدا نجوا کنید (و سخنان درگوشی بگویید)، قبل از آن صدقه‌ای (در راه خدا) بدهید؛ این برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است و اگر توانایی نداشته باشید، خداوند غفور و رحیم است! (۱۲) آیا ترسیدید فقیر شوید که از دادن صدقات قبل از نجوا خودداری کردید؟! اکنون که این کار را نکردید و خداوند توبه شما را پذیرفت، نماز را برپا دارید و زکات را ادا کنید و خدا و پیامبرش را اطاعت نمایید و (بدانید) خداوند از آنچه انجام می‌دهید با خبر است! (۱۳) آیا ندیدی کسانی را که طرح دوستی با گروهی که مورد غضب خدا بودند ریختند؟! آنها نه از شما هستند و نه از آنان! سوگند دروغ یاد می‌کنند (که از شما هستند) در حالی که خودشان می‌دانند (دروغ نمی‌گویند)! (۱۴) خداوند عذاب شدیدی برای آنان فراهم ساخته، چرا که اعمال بدی انجام می‌دادند! (۱۵) آنها سوگندهای خود را سپری قرار دادند و مردم را از راه خدا بازداشتند؛ از این رو برای آنان عذاب خوارکننده‌ای است! (۱۶) هرگز اموال و اولادشان آنها را از عذاب الهی حفظ نمی‌کند؛ آنها اهل آتشند و جاودانه در آن می‌مانند! (۱۷) (به خاطر بیاورید) روزی را که خداوند همه آنها را برمی‌انگیزد، آنها برای خدا نیز سوگند (دروغ) یاد می‌کنند همان‌گونه که (امروز) برای شما یاد می‌کنند؛ و گمان می‌کنند کاری می‌توانند انجام دهند؛ بدانید آنها دروغ‌گویانند! (۱۸) شیطان بر آنان مسلط شده و یاد خدا را از خاطر آنها برده؛ آنان حزب شیطانند! بدانید حزب شیطان زیانکارانند! (۱۹) کسانی که با خدا و رسولش دشمنی می‌کنند، آنها در زمره ذلیل‌ترین افرادند! (۲۰) خداوند چنین مقرر داشته که من و رسولانم پیروز می‌شویم؛ چرا که خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است! (۲۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۵

هیچ قومی را که ایمان به خدا و روز رستاخیز دارند نمی‌یابی که با دشمنان خدا و رسولش دوستی کنند، هر چند پدران یا فرزندان یا برادران یا خویشاوندانشان باشند؛ آنان کسانی هستند که خدا ایمان را بر صفحه دل‌هایشان نوشته و با روحی از ناحیه خودش آنها را تقویت فرموده، و آنها را در باغ‌هایی از بهشت وارد

می‌کند که نهرها از زیر (درختانش) جاری است، جاودانه در آن می‌مانند؛ خدا از آنها خشنود است، و آنان نیز از خدا خشنودند؛ آنها «حزب الله» اند؛ بدانید «حزب الله» پیروزان و رستگارانند. (۲۲)

سوره مبارکه الحشر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر!

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، برای خدا تسبیح می‌گویند؛ و او عزیز و حکیم است! (۱) او کسی است که کافران اهل کتاب را در نخستین برخورد (با مسلمانان) از خانه‌هایشان بیرون راند! گمان نمی‌کردید آنان خارج شوند، و خودشان نیز گمان می‌کردند که دژهای محکمشان آنها را از عذاب الهی مانع می‌شود؛ اما خداوند از آنجا که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد و در دل‌هایشان ترس و وحشت افکند، بگونه‌ای که خانه‌های خود را با دست خویش و با دست مؤمنان ویران می‌کردند؛ پس عبرت بگیرید ای صاحبان چشم! (۲) و اگر نه این بود که خداوند ترک وطن را بر آنان مقرر داشته بود، آنها را در همین دنیا مجازات می‌کرد؛ و برای آنان در آخرت نیز عذاب آتش است! (۳)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۶

این به خاطر آن است که آنها با خدا و رسولش دشمنی کردند؛ و هر کس با خدا دشمنی کند (باید بداند) که خدا مجازات شدیدی دارد! (۴) هر درخت با ارزش نخل را قطع کردید یا آن را به حال خود وا گذاشتید، همه به فرمان خدا بود؛ و برای این بود که فاسقان را خوار و رسوا کند! (۵) و آنچه را خدا از آنان [یهود] به رسولش بازگردانده (و بخشیده) چیزی است که شما برای به دست آوردن آن (زحمتی نکشیدید)، نه اسبی تاختید و نه شتری؛ ولی خداوند رسولان خود را بر هر کس بخواهد مسلط می‌سازد؛ و خدا بر هر چیز توانا است! (۶) آنچه را خداوند از اهل این آبادیها به رسولش بازگرداند، از آن خدا و رسول و خویشاوندان او، و یتیمان و مستمندان و در راه ماندگان است، تا (این اموال عظیم) در میان ثروتمندان شما دست به دست نگردد! آنچه را رسول خدا برای شما آورده بگیرید (و اجرا کنید)، و از آنچه نهی کرده خودداری نمایید؛ و از (مخالفت) خدا بپرهیزید که خداوند کیفرش شدید است! (۷) این اموال برای فقیران مهاجرانی است که از خانه و کاشانه و اموال خود بیرون رانده شدند در حالی که فضل الهی و رضای او را می‌طلبند و خدا و رسولش را یاری می‌کنند؛ و آنها راستگویانند! (۸) و برای کسانی است که در این سرا [سرزمین مدینه] و در

سرای ایمان پیش از مهاجران مسکن گزیدند و کسانی را که به سویشان هجرت کنند دوست می‌دارند، و در دل خود نیازی به آنچه به مهاجران داده شده احساس نمی‌کنند و آنها را بر خود مقدّم می‌دارند هر چند خودشان بسیار نیازمند باشند؛ کسانی که از بخل و حرص نفس خویش باز داشته شده‌اند رستگارانند! (۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۷

(همچنین) کسانی که بعد از آنها [بعد از مهاجران و انصار] آمدند و می‌گویند: «پروردگارا! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز، و در دلهایمان حسد و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده! پروردگارا، تو مهربان و رحیمی!» (۱۰) آیا منافقان را ندیدی که پیوسته به برادران کفارشان از اهل کتاب می‌گفتند: «هر گاه شما را (از وطن) بیرون کنند، ما هم با شما بیرون خواهیم رفت و هرگز سخن هیچ کس را درباره شما اطاعت نخواهیم کرد؛ و اگر با شما پیکار شود، یاریتان خواهیم نمود!» خداوند شهادت می‌دهد که آنها دروغ‌گویانند! (۱۱) اگر آنها را بیرون کنند با آنان بیرون نمی‌روند، و اگر با آنها پیکار شود یاریشان نخواهند کرد، و اگر یاریشان کنند پشت به میدان کرده فرار می‌کنند؛ سپس کسی آنان را یاری نمی‌کند! (۱۲) وحشت از شما در دلهای آنها بیش از ترس از خداست؛ این به خاطر آن است که آنها گروهی نادانند! (۱۳) آنها هرگز با شما بصورت گروهی نمی‌جنگند جز در دژهای محکم یا از پشت دیوارها! پیکارشان در میان خودشان شدید است، (اما در برابر شما ضعیف!) آنها را متحد می‌پنداری، در حالی که دلهایشان پراکنده است؛ این به خاطر آن است که آنها قومی هستند که تعقل نمی‌کنند! (۱۴) کار این گروه از یهود همانند کسانی است که کمی قبل از آنان بودند، طعم تلخ کار خود را چشیدند و برای آنها عذابی دردناک است! (۱۵) کار آنها همچون شیطان است که به انسان گفت: «کافر شو (تا مشکلات تو را حل کنم)!» اما هنگامی که کافر شد گفت: «من از تو بیزارم، من از خداوندی که پروردگار عالمیان است بیم دارم!» (۱۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۸

سرانجام کارشان این شد که هر دو در آتش دوزخ خواهند بود، جاودانه در آن می‌مانند؛ و این است کیفر ستمکاران! (۱۷) ای کسانی که ایمان آورده‌اید از (مخالفت) خدا بپرهیزید؛ و هر کس باید بنگرد تا برای فردایش چه چیز از پیش فرستاده؛ و از خدا بپرهیزید که خداوند از آنچه انجام می‌دهید آگاه است! (۱۸) و همچون کسانی نباشید که خدا را فراموش کردند و خدا نیز آنها را به «خود فراموشی» گرفتار کرد، آنها

فاسقاند. (۱۹) هرگز دوزخیان و بهشتیان یکسان نیستند؛ اصحاب بهشت رستگار و پیروزند! (۲۰) اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم، می‌دیدى که در برابر آن خاشع می‌شود و از خوف خدا می‌شکافد! اینها مثالهایی است که برای مردم می‌زنیم، شاید در آن بیندیشید! (۲۱) او خدایی است که معبودى جز او نیست، دانای آشکار و نهان است، و او رحمان و رحیم است! (۲۲) و خدایی است که معبودى جز او نیست، حاکم و مالک اصلی اوست، از هر عیب منزّه است، به کسی یتیم نمی‌کند، امنیت بخش است، مراقب همه چیز است، قدرتمندی شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است؛ خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند! (۲۳) او خداوندی است خالق، آفریننده‌ای بی‌سابقه، و صورتگری (بی‌نظیر)؛ برای او نامهای نیک است؛ آنچه در آسمانها و زمین است تسبیح او می‌گویند؛ و او عزیز و حکیم است! (۲۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۹

سوره مبارکه الممتحنه

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! دشمن من و دشمن خودتان را دوست نگیرید! شما نسبت به آنان اظهار محبت می‌کنید، در حالی که آنها به آنچه از حق برای شما آمده کافر شده‌اند و رسول الله و شما را به خاطر ایمان به خداوندی که پروردگار همه شماست از شهر و دیارتان بیرون می‌رانند؛ اگر شما برای جهاد در راه من و جلب خشنودیم هجرت کرده‌اید؛ (پیوند دوستی با آنان برقرار نسازید!) شما مخفیانه با آنها رابطه دوستی برقرار می‌کنید در حالی که من به آنچه پنهان یا آشکار می‌سازید از همه داناترم! و هر کس از شما چنین کاری کند، از راه راست گمراه شده است! (۱) اگر آنها بر شما مسلط شوند، دشمنانتان خواهند بود و دست و زبان خود را به بدی کردن نسبت به شما می‌گشایند، و دوست دارند شما به کفر بازگردید! (۲) هرگز بستگان و فرزندانان روز قیامت سودی به حالتان نخواهند داشت؛ میان شما جدایی می‌افکند؛ و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست. (۳) برای شما سرمشق خوبی در زندگی ابراهیم و کسانی که با او بودند وجود داشت، در آن هنگامی که به قوم (مشرک) خود گفتند: «ما از شما و آنچه غیر از خدا می‌پرستید بیزاریم؛ ما نسبت به شما کافریم؛ و میان ما و شما عداوت و دشمنی همیشگی آشکار شده است؛ تا آن زمان

که به خدای یگانه ایمان بیاورید!- جز آن سخن ابراهیم که به پدرش [عمویش آزر] گفت (و وعده داد) که برای تو آمرزش طلب می‌کنم، و در عین حال در برابر خداوند برای تو مالک چیزی نیستم (و اختیاری ندارم)!- پروردگارا! ما بر تو توکل کردیم و به سوی تو بازگشتیم، و همه فرجامها بسوی تو است! (۴) پروردگارا! ما را مایه گمراهی کافران قرار مده، و ما را ببخش، ای پروردگار ما که تو عزیز و حکیمی! (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۰

(آری) برای شما در زندگی آنها اسوه حسنه (و سرمشق نیکویی) بود، برای کسانی که امید به خدا و روز قیامت دارند؛ و هر کس سرپیچی کند به خویشتن ضرر زده است، زیرا خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است! (۶) امید است خدا میان شما و کسانی از مشرکین که با شما دشمنی کردند (از راه اسلام) پیوند محبت برقرار کند؛ خداوند تواناست و خداوند آمرزنده و مهربان است. (۷) خدا شما را از نیکی کردن و رعایت عدالت نسبت به کسانی که در راه دین با شما پیکار نکردند و از خانه و دیارتان بیرون نراندند نهی نمی‌کند؛ چرا که خداوند عدالت‌پیشگان را دوست دارد. (۸) تنها شما را از دوستی و رابطه با کسانی نهی می‌کند که در امر دین با شما پیکار کردند و شما را از خانه هایتان بیرون راندند یا به بیرون‌راندن شما کمک کردند و هر کس با آنان رابطه دوستی داشته باشد ظالم و ستمگر است! (۹) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که زنان باایمان بعنوان هجرت نزد شما آیند، آنها را آزمایش کنید- خداوند به ایمانشان آگاه‌تر است- هر گاه آنان را مؤمن یافتید، آنها را بسوی کفار بازنگردانید؛ نه آنها برای کفار حلالند و نه کفار برای آنها حلال؛ و آنچه را همسران آنها (برای ازدواج با این زنان) پرداخته‌اند به آنان بپردازید؛ و گناهی بر شما نیست که با آنها ازدواج کنید هر گاه مهرشان را به آنان بدهید و هرگز زنان کافر را در همسری خود نگه ندارید (و اگر کسی از زنان شما کافر شد و به بلاد کفر فرار کرد)، حق دارید مهری را که پرداخته‌اید مطالبه کنید همان‌گونه که آنها حق دارند مهر زنانشان را که از آنان جدا شده‌اند) از شما مطالبه کنند؛ این حکم خداوند است که در میان شما حکم می‌کند، و خداوند دانا و حکیم است! (۱۰) و اگر بعضی از همسران شما از دستتان بروند (و به سوی کفار بازگردند) و شما در جنگی بر آنان پیروز شدید و غنایمی گرفتید، به کسانی که همسرانشان رفته‌اند، همانند مهری را که پرداخته‌اند بدهید؛ و از (مخالفت) خداوندی که همه به او ایمان دارید بپرهیزید! (۱۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۱

ای پیامبر! هنگامی که زنان مؤمن نزد تو آیند و با تو بیعت کنند که چیزی را شریک خدا قرار ندهند، دزدی و زنا نکنند، فرزندان خود را نکشند، تهمت و افترای پیش دست و پای خود نیاورند و در هیچ کار شایسته‌ای مخالفت فرمان تو نکنند، با آنها بیعت کن و برای آنان از درگاه خداوند آمرزش بطلب که خداوند آمرزنده و مهربان است! (۱۲) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! با قومی که خداوند آنان را مورد غضب قرار داده دوستی نکنید؛ آنان از آخرت مأیوسند همان‌گونه که کفار مدفون در قبرها مأیوس می‌باشند! (۱۳)

سوره مبارکه الصف

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه تسبیح خدا می‌گویند؛ و او شکست‌ناپذیر و حکیم است! (۱) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چرا سخنی می‌گویید که عمل نمی‌کنید؟! (۲) نزد خدا بسیار موجب خشم است که سخنی بگویید که عمل نمی‌کنید! (۳) خداوند کسانی را دوست می‌دارد که در راه او پیکار می‌کنند گویی بنایی آهنین‌اند! (۴) (به یاد آورید) هنگامی را که موسی به قومش گفت: «ای قوم من! چرا مرا آزار می‌دهید با اینکه می‌دانید من فرستاده خدا به سوی شما هستم؟!» هنگامی که آنها از حق منحرف شدند، خداوند قلوبشان را منحرف ساخت؛ و خدا فاسقان را هدایت نمی‌کند! (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۲

و (به یاد آورید) هنگامی را که عیسی بن مریم گفت: «ای بنی اسرائیل! من فرستاده خدا به سوی شما هستم در حالی که تصدیق‌کننده کتابی که قبل از من فرستاده شده [تورات] می‌باشم، و بشارت‌دهنده به رسولی که بعد از من می‌آید و نام او احمد است!» هنگامی که او [احمد] با معجزات و دلایل روشن به سراغ آنان آمد، گفتند: «این سحری است آشکار!» (۶) چه کسی ظالمتر است از آن کس که بر خدا دروغ بسته در حالی که دعوت به اسلام می‌شود؟! خداوند گروه ستمکاران را هدایت نمی‌کند! (۷) آنان می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش سازند؛ ولی خدا نور خود را کامل می‌کند هر چند کافران خوش نداشته باشند! (۸) او کسی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا او را بر همه ادیان غالب سازد، هر چند مشرکان کراحت داشته باشند! (۹) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را از عذاب دردناک رهایی می‌بخشد؟! (۱۰) به خدا و رسولش ایمان بیاورید و با اموال و جانهایتان در راه

خدا جهاد کنید؛ این برای شما (از هر چیز) بهتر است اگر بدانید! (۱۱) (اگر چنین کنید) گناهانتان را می‌بخشد و شما را در باغهایی از بهشت داخل می‌کند که نه‌رها از زیر درختانش جاری است و در مسکنهای پاکیزه در بهشت جاویدان جای می‌دهد؛ و این پیروزی عظیم است! (۱۲) و (نعمت) دیگری که آن را دوست دارید به شما می‌بخشد، و آن یاری خداوند و پیروزی نزدیک است؛ و مؤمنان را بشارت ده (به این پیروزی بزرگ)! (۱۳) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! یاوران خدا باشید همان‌گونه که عیسی بن مریم به حواریون گفت: «چه کسانی در راه خدا یاوران من هستند؟! حواریون گفتند: «ما یاوران خدائیم» در این هنگام گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کافر شدند؛ ما کسانی را که ایمان آورده بودند در برابر دشمنانشان تأیید کردیم و سرانجام بر آنان پیروز شدند! (۱۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۳

سوره مبارکه الجمعة

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همواره تسبیح خدا می‌گویند، خداوندی که مالک و حاکم است و از هر عیب و نقصی مبرا، و عزیز و حکیم است! (۱) و کسی است که در میان جمعیت درس نخوانده رسولی از خودشان برانگیخت که آیاتش را بر آنها می‌خواند و آنها را تزکیه می‌کند و به آنان کتاب (قرآن) و حکمت می‌آموزد هر چند پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند! (۲) و (همچنین) رسول است بر گروه دیگری که هنوز به آنها ملحق نشده‌اند؛ و او عزیز و حکیم است! (۳) این فضل خداست که به هر کس بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد؛ و خداوند صاحب فضل عظیم است! (۴) کسانی که مکلف به تورات شدند ولی حق آن را ادا نکردند، مانند درازگوشی هستند که کتابهایی حمل می‌کند، (آن را بر دوش می‌کشد اما چیزی از آن نمی‌فهمد)! گروهی که آیات خدا را انکار کردند مثال بدی دارند، و خداوند قوم ستمگر را هدایت نمی‌کند! (۵) بگو: «ای یهودیان! اگر گمان می‌کنید که (فقط) شما دوستان خدائید نه سایر مردم، پس آرزوی مرگ کنید اگر راست می‌گویید (تا به لقای محبوبتان برسید)!» (۶) ولی آنان هرگز تمنای مرگ نمی‌کنند بخاطر اعمالی که از پیش فرستاده‌اند؛ و خداوند ظالمان را بخوبی می‌شناسد! (۷) بگو: «این مرگی

که از آن فرار می‌کنید سرانجام با شما ملاقات خواهد کرد؛ سپس به سوی کسی که دانای پنهان و آشکار است بازگردانده می‌شوید؛ آن گاه شما را از آنچه انجام می‌دادید خبر می‌دهد!» (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۴

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که برای نماز روز جمعه اذان گفته شود، به سوی ذکر خدا بشتابید و خرید و فروش را رها کنید که این برای شما بهتر است اگر می‌دانستید! (۹) و هنگامی که نماز پایان گرفت (شما آزادید) در زمین پراکنده شوید و از فضل خدا بطلبید، و خدا را بسیار یاد کنید شاید رستگار شوید! (۱۰) هنگامی که آنها تجارت یا سرگرمی و لهوی را ببینند پراکنده می‌شوند و به سوی آن می‌روند و تو را ایستاده به حال خود رها می‌کنند؛ بگو: آنچه نزد خداست بهتر از لهو و تجارت است، و خداوند بهترین روزی‌دهندگان است. (۱۱)

سوره مبارکه المنافقون

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

هنگامی که منافقان نزد تو آیند می‌گویند: «ما شهادت می‌دهیم که یقیناً تو رسول خدایی!» خداوند می‌داند که تو رسول او هستی، ولی خداوند شهادت می‌دهد که منافقان دروغگو هستند (و به گفته خود ایمان ندارند). (۱) آنها سوگندهایشان را سپر ساخته‌اند تا مردم را از راه خدا باز دارند، و کارهای بسیار بدی انجام می‌دهند! (۲) این بخاطر آن است که نخست ایمان آوردند سپس کافر شدند؛ از این رو بر دل‌های آنان مهر نهاده شده، و حقیقت را درک نمی‌کنند! (۳) هنگامی که آنها را می‌بینی، جسم و قیافه آنان تو را در شگفتی فرو می‌برد؛ و اگر سخن بگویند، به سخنانشان گوش فرا می‌دهی؛ اما گویی چوب‌های خشکی هستند که به دیوار تکیه داده شده‌اند! هر فریادی از هر جا بلند شود بر ضد خود می‌پندارند؛ آنها دشمنان واقعی تو هستند، پس از آنان بر حذر باش! خداوند آنها را بکشد، چگونه از حق منحرف می‌شوند؟! (۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۵

هنگامی که به آنان گفته شود: «بیایید تا رسول خدا برای شما استغفار کند!»، سرهای خود را (از روی استهزا و کبر و غرور) تکان می‌دهند؛ و آنها را می‌بینی که از سخنان تو اعراض کرده و تکبر می‌ورزند! (۵) برای

آنها تفاوت نمی‌کند، خواه استغفار برایشان کنی یا نکنی، هرگز خداوند آنان را نمی‌بخشد؛ زیرا خداوند قوم فاسق را هدایت نمی‌کند! (۶) آنها کسانی هستند که می‌گویند: «به افرادی که نزد رسول خدا هستند انفاق نکنید تا پراکنده شوند!» (غافل از اینکه) خزاین آسمانها و زمین از آن خداست، ولی منافقان نمی‌فهمند! (۷) آنها می‌گویند: «اگر به مدینه بازگردیم، عزیزان ذلیلان را بیرون می‌کنند!» در حالی که عزت مخصوص خدا و رسول او و مؤمنان است؛ ولی منافقان نمی‌دانند! (۸) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اموال و فرزندان شما را از یاد خدا غافل نکنید! و کسانی که چنین کنند، زیانکارانند! (۹) از آنچه به شما روزی داده‌ایم انفاق کنید، پیش از آنکه مرگ یکی از شما فرا رسد و بگوید: «پروردگارا! چرا (مرگ) مرا مدت کمی به تأخیر نینداختی تا (در راه خدا) صدقه دهم و از صالحان باشم؟!» (۱۰) خداوند هرگز مرگ کسی را هنگامی که اجلش فرا رسد به تأخیر نمی‌اندازد، و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است. (۱۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۶

سوره مبارکه التغابن

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است برای خدا تسبیح می‌گویند؛ مالکیت و حکومت از آن اوست و ستایش از آن او؛ و او بر همه چیز تواناست! (۱) او کسی است که شما را آفرید (و به شما آزادی و اختیار داد)؛ گروهی از شما کافرید و گروهی مؤمن؛ و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست! (۲) آسمانها و زمین را بحق آفرید؛ و شما را (در عالم جنین) تصویر کرد، تصویری زیبا و دلپذیر؛ و سرانجام (همه) بسوی اوست. (۳) آنچه را در آسمانها و زمین است می‌داند، و از آنچه پنهان یا آشکار می‌کنید با خبر است؛ و خداوند از آنچه در درون سینه‌هاست آگاه است. (۴) آیا خبر کسانی که پیش از این کافر شدند به شما نرسیده است؟! (آری) آنها طعم کیفر گناهان بزرگ خود را چشیدند؛ و عذاب دردناک برای آنهاست! (۵) این بخاطر آن است که رسولان آنها (پیوسته) با دلایل روشن به سراغشان می‌آمدند، ولی آنها (از روی کبر و غرور) گفتند: «آیا بشرهایی (مثل ما) می‌خواهند ما را هدایت کنند؟!» از این رو کافر شدند و روی برگرداندند؛ و خداوند (از ایمان و طاعتشان) بی‌نیاز بود، و خدا غنی و شایسته ستایش است! (۶) کافران پنداشتند که هرگز برانگیخته نخواهند شد، بگو: «آری به پروردگارم سوگند که همه شما (در قیامت)

برانگیخته خواهید شد، سپس آنچه را عمل می‌کردید به شما خبر داده می‌شود، و این برای خداوند آسان است!» (۷) حال که چنین است، به خدا و رسول او و نوری که نازل کرده‌ایم ایمان بیاورید؛ و بدانید خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است! (۸) این در زمانی خواهد بود که همه شما را در روز اجتماع [روز رستاخیز] گردآوری می‌کند؛ آن روز روز تباہی است (روز احساس خسارت و پشیمانی)! و هر کس به خدا ایمان بیاورد و عمل صالح انجام دهد، گناهان او را می‌بخشد و او را در باغهایی از بهشت که نهرها از زیر درختانش جاری است وارد می‌کند، جاودانه در آن می‌مانند؛ و این پیروزی بزرگ است! (۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۷

اما کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند اصحاب دوزخند، جاودانه در آن می‌مانند، و (سرانجام آنها) سرانجام بدی است! (۱۰) هیچ مصیبتی رخ نمی‌دهد مگر به اذن خدا! و هر کس به خدا ایمان آورد، خداوند قلبش را هدایت می‌کند؛ و خدا به هر چیز داناست! (۱۱) اطاعت کنید خدا را، و اطاعت کنید پیامبر را؛ و اگر روی گردان شوید، رسول ما جز ابلاغ آشکار وظیفه‌ای ندارد! (۱۲) خداوند کسی است که هیچ معبودی جز او نیست، و مؤمنان باید فقط بر او توکل کنند! (۱۳) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بعضی از همسران و فرزندان شما دشمنان شما هستند، از آنها بر حذر باشید؛ و اگر عفو کنید و چشم بپوشید و ببخشید، (خدا شما را می‌بخشد)؛ چرا که خداوند بخشنده و مهربان است! (۱۴) اموال و فرزندان فقط وسیله آزمایش شما هستند؛ و خداست که پاداش عظیم نزد اوست! (۱۵) پس تا می‌توانید تقوای الهی پیشه کنید و گوش دهید و اطاعت نمایید و انفاق کنید که برای شما بهتر است؛ و کسانی که از بخل و حرص خویشتن مصون بمانند رستگارانند! (۱۶) اگر به خدا قرض الحسنه دهید، آن را برای شما مضاعف می‌سازد و شما را می‌بخشد؛ و خداوند شکرکننده و بردبار است! (۱۷) او دانای پنهان و آشکار است؛ و او عزیز و حکیم است! (۱۸)

سوره مبارکه الطلاق

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای پیامبر! هر زمان خواستید زنان را طلاق دهید، در زمان عدّه، آنها را طلاق گویند [زمانی که از عادت ماهانه پاک شده و با همسرشان نزدیکی نکرده باشند]، و حساب عدّه را نگه دارید؛ و از خدایی که پروردگار شماست بپرهیزید؛ نه شما آنها را از خانه‌هایشان بیرون کنید و نه آنها (در دوران عدّه) بیرون روند، مگر آنکه کار زشت آشکاری انجام دهند؛ این حدود خداست، و هر کس از حدود الهی تجاوز کند به خویشتن ستم کرده؛ تو نمی‌دانی شاید خداوند بعد از این، وضع تازه (و وسیله اصلاحی) فراهم کند! (۱) و چون عدّه آنها سرآمد، آنها را بطرز شایسته‌ای نگه دارید یا بطرز شایسته‌ای از آنان جدا شوید؛ و دو مرد عادل از خودتان را گواه گیرید؛ و شهادت را برای خدا برپا دارید؛ این چیزی است که مؤمنان به خدا و روز قیامت به آن اندرز داده می‌شوند! و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند راه نجاتی برای او فراهم می‌کند، (۲) و او را از جایی که گمان ندارد روزی می‌دهد؛ و هر کس بر خدا توکل کند، کفایت امرش را می‌کند؛ خداوند فرمان خود را به انجام می‌رساند؛ و خدا برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است! (۳) و از زنانان، آنان که از عادت ماهانه مأیوسند، اگر در وضع آنها (از نظر بارداری) شک کنید، عدّه آنان سه ماه است، و همچنین آنها که عادت ماهانه ندیده‌اند؛ و عدّه زنان باردار این است که بار خود را بر زمین بگذارند؛ و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند کار را بر او آسان می‌سازد! (۴) این فرمان خداست که بر شما نازل کرده؛ و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند گناهانش را می‌بخشد و پاداش او را بزرگ می‌دارد! (۵)

آنها [زنان مطلقه] را هر جا خودتان سکونت دارید و در توانایی شماست سکونت دهید؛ و به آنها زیان نرسانید تا کار را بر آنان تنگ کنید (و مجبور به ترک منزل شوند)؛ و اگر باردار باشند، نفقه آنها را بپردازید تا وضع حمل کنند؛ و اگر برای شما (فرزند را) شیر می‌دهند، پاداش آنها را بپردازید؛ و (درباره فرزندان، کار

را) با مشاوره شایسته انجام دهید؛ و اگر به توافق نرسیدید، آن دیگری شیردادن آن بچه را بر عهده می‌گیرد. (۶) آنان که امکانات وسیعی دارند، باید از امکانات وسیع خود انفاق کنند و آنها که تنگدستند، از آنچه که خدا به آنها داده انفاق نمایند؛ خداوند هیچ کس را جز به مقدار توانایی که به او داده تکلیف نمی‌کند؛ خداوند بزودی بعد از سختیها آسانی قرار می‌دهد! (۷) چه بسیار شهرها و آبادیها که اهل آن از فرمان خدا و رسولانش سرپیچی کردند و ما بشدت به حسابشان رسیدیم و به مجازات کم‌نظیری گرفتار ساختیم! (۸) آنها آثار سوء کار خود را چشیدند؛ و عاقبت کارشان خسران بود! (۹) خداوند عذاب سختی برای آنها فراهم ساخته؛ پس از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید ای خردمندانی که ایمان آورده‌اید! (زیرا) خداوند چیزی که مایه تذکر است بر شما نازل کرده؛ (۱۰) رسولی به سوی شما فرستاده که آیات روشن خدا را بر شما تلاوت می‌کند تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، از تاریکیها بسوی نور خارج سازد! و هر کس به خدا ایمان آورده و اعمال صالح انجام دهد، او را در باغهایی از بهشت وارد سازد که از زیر (درختانش) نهرها جاری است، جاودانه در آن می‌مانند، و خداوند روزی نیکویی برای او قرار داده است! (۱۱) خداوند همان کسی است که هفت آسمان را آفرید، و از زمین نیز همانند آنها را؛ فرمان او در میان آنها پیوسته فروود می‌آید تا بدانید خداوند بر هر چیز تواناست و اینکه علم او به همه چیز احاطه دارد! (۱۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۰

سوره مبارکه التحريم

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای پیامبر! چرا چیزی را که خدا بر تو حلال کرده بخاطر جلب رضایت همسرانت بر خود حرام می‌کنی؟! و خداوند آمرزنده و رحیم است. (۱) خداوند راه گشودن سوگندهایتان را (در این گونه موارد) روشن ساخته؛ و خداوند مولای شماست و او دانا و حکیم است. (۲) (به خاطر بیاورید) هنگامی را که پیامبر یکی از رازهای خود را به بعضی از همسرانش گفت، ولی هنگامی که وی آن را افشا کرد و خداوند پیامبرش را از آن آگاه ساخت، قسمتی از آن را برای او بازگو کرد و از قسمت دیگر خودداری نمود؛ هنگامی که پیامبر همسرش را از آن خبر داد، گفت: «چه کسی تو را از این راز آگاه ساخت؟» فرمود: «خداوند عالم و آگاه مرا

با خبر ساخت!» (۳) اگر شما (همسران پیامبر) از کار خود توبه کنید (به نفع شماست، زیرا) دلهایتان از حق منحرف گشته؛ و اگر بر ضدّ او دست به دست هم دهید، (کاری از پیش نخواهید برد) زیرا خداوند یاور اوست و همچنین جبرئیل و مؤمنان صالح، و فرشتگان بعد از آنان پشتیبان اویند. (۴) امید است که اگر او شما را طلاق دهد، پروردگارش به جای شما همسرانی بهتر برای او قرار دهد، همسرانی مسلمان، مؤمن، متواضع، توبه کار، عابد، هجرت‌کننده، زنانی غیر باکره و باکره! (۵) ای کسانی که ایمان آورده‌اید خود و خانواده خویش را از آتشی که هیزم آن انسانها و سنگهاست نگه دارید؛ آتشی که فرشتگانی بر آن گمارده شده که خشن و سختگیرند و هرگز فرمان خدا را مخالفت نمی‌کنند و آنچه را فرمان داده شده‌اند (به طور کامل) اجرا می‌نمایند! (۶) ای کسانی که کافر شده‌اید امروز عذرخواهی نکنید، چرا که تنها به اعمالتان جزا داده می‌شوید! (۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید بسوی خدا توبه کنید، توبه‌ای خالص؛ امید است (با این کار) پروردگارتان گناهانتان را ببخشد و شما را در باغهایی از بهشت که نه‌رها از زیر درختانش جاری است وارد کند، در آن روزی که خداوند پیامبر و کسانی را که با او ایمان آوردند خوار نمی‌کند؛ این در حالی است که نورشان پیشاپیش آنان و از سوی راستشان در حرکت است، و می‌گویند: «پروردگارا! نور ما را کامل کن و ما را ببخش که تو بر هر چیز توانایی!» (۸) ای پیامبر! با کفار و منافقین پیکار کن و بر آنان سخت بگیر! جایگاهشان جهنم است، و بد فرجامی است! (۹) خداوند برای کسانی که کافر شده‌اند به همسر نوح و همسر لوط مثل زده است، آن دو تحت سرپرستی دو بنده از بندگان صالح ما بودند، ولی به آن دو خیانت کردند و ارتباط با این دو (پیامبر) سودی به حالشان (در برابر عذاب الهی) نداشت، و به آنها گفته شد: «وارد آتش شوید همراه کسانی که وارد می‌شوند!» (۱۰) و خداوند برای مؤمنان، به همسر فرعون مثل زده است، در آن هنگام که گفت: «پروردگارا! خانه‌ای برای من نزد خودت در بهشت بساز، و مرا از فرعون و کار او نجات ده و مرا از گروه ستمگران رهایی بخش!» (۱۱) و همچنین به مریم دختر عمران که دامن خود را پاک نگه داشت، و ما را از روح خود در آن دیدیم؛ او کلمات پروردگار و کتابهایش را تصدیق کرد و از مطیعان فرمان خدا بود! (۱۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۲

سوره مبارکه الملک

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

پربرکت و زوال‌ناپذیر است کسی که حکومت جهان هستی به دست اوست، و او بر هر چیز تواناست. (۱)
آن کس که مرگ و حیات را آفرید تا شما را بیازماید که کدام یک از شما بهتر عمل می‌کنید، و او شکست‌ناپذیر و بخشنده است. (۲) همان کسی که هفت آسمان را بر فراز یکدیگر آفرید؛ در آفرینش خداوند رحمان هیچ تضادّ و عیبی نمی‌بینی! بار دیگر نگاه کن، آیا هیچ شکاف و خللی مشاهده می‌کنی؟! (۳)
بار دیگر (به عالم هستی) نگاه کن، سرانجام چشمانت (در جستجوی خلل و نقصان ناکام مانده) به سوی تو باز می‌گردد در حالی که خسته و ناتوان است! (۴) ما آسمان پایین (نزدیک) را با چراغهای فروزانی زینت بخشیدیم، و آنها [شهابها] را تیرهایی برای شیاطین قرار دادیم، و برای آنان عذاب آتش فروزان فراهم ساختیم! (۵) و برای کسانی که به پروردگارشان کافر شدند عذاب جهنّم است، و بد فرجامی است! (۶) هنگامی که در آن افکنده شوند صدای وحشتناکی از آن می‌شنوند، و این در حالی است که پیوسته می‌جوشد! (۷) نزدیک است (دوزخ) از شدّت غضب پاره پاره شود؛ هر زمان که گروهی در آن افکنده می‌شوند، نگهبانان دوزخ از آنها می‌پرسند: «مگر بیم‌دهنده الهی به سراغ شما نیامد؟!» (۸) می‌گویند: «آری، بیم‌دهنده به سراغ ما آمد، ولی ما او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند هرگز چیزی نازل نکرده، و شما در گمراهی بزرگی هستید!» (۹) و می‌گویند: «اگر ما گوش شنوا داشتیم یا تعقل می‌کردیم، در میان دوزخیان نبودیم!» (۱۰) اینجاست که به گناه خود اعتراف می‌کنند؛ دور باشند دوزخیان از رحمت خدا! (۱۱) (اما) کسانی که از پروردگارشان در نهان می‌ترسند، مسلماً آمرزش و پاداش بزرگی دارند! (۱۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۳

گفتار خود را پنهان کنید یا آشکار (تفاوتی نمی‌کند)، او به آنچه در سینه‌هاست آگاه است! (۱۳) آیا آن کسی که موجودات را آفریده از حال آنها آگاه نیست؟! در حالی که او (از اسرار دقیق) با خبر و آگاه است! (۱۴)

او کسی است که زمین را برای شما رام کرد، بر شانه‌های آن راه بروید و از روزیهای خداوند بخورید؛ و بازگشت و اجتماع همه به سوی اوست! (۱۵) آیا خود را از عذاب کسی که حاکم بر آسمان است در امان می‌دانید که دستور دهد زمین بشکافد و شما را فرو برد و به لرزش خود ادامه دهد؟! (۱۶) یا خود را از عذاب خداوند آسمان در امان می‌دانید که تندبادی پر از سنگریزه بر شما فرستد؟! و بزودی خواهید دانست تهدیدهای من چگونه است! (۱۷) کسانی که پیش از آنان بودند (آیات الهی را) تکذیب کردند، اما (بین) مجازات من چگونه بود! (۱۸) آیا به پرندگانی که بالای سرشان است، و گاه بالهای خود را گسترده و گاه جمع می‌کنند، نگاه نکردند؟! جز خداوند رحمان کسی آنها را بر فراز آسمان نگه نمی‌دارد، چرا که او به هر چیز بیناست! (۱۹) آیا این کسی که لشکر شماست می‌تواند شما را در برابر خداوند یاری دهد؟ ولی کافران تنها گرفتار فریبند! (۲۰) یا آن کسی که شما را روزی می‌دهد، اگر روزیش را بازدارد (چه کسی می‌تواند نیاز شما را تأمین کند)؟! ولی آنها در سرکشی و فرار از حقیقت لجاجت می‌ورزند! (۲۱) آیا کسی که به رو افتاده حرکت می‌کند به هدایت نزدیکتر است یا کسی که راست‌قامت در صراط مستقیم گام برمی‌دارد؟! (۲۲) بگو: «او کسی است که شما را آفرید و برای شما گوش و چشم و قلب قرار داد؛ اما کمتر سپاسگزاری می‌کنید!» (۲۳) بگو: «او کسی است که شما را در زمین آفرید و به سوی او محشور می‌شوید!» (۲۴) آنها می‌گویند: «اگر راست می‌گویید این وعده قیامت چه زمانی است؟!» (۲۵) بگو: «علم آن تنها نزد خداست؛ و من فقط بیم‌دهنده آشکاری هستم!» (۲۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۴

هنگامی که آن (وعده الهی) را از نزدیک می‌بینند، صورت کافران زشت و سیاه می‌گردد، و به آنها گفته می‌شود: «این همان چیزی است که تقاضای آن را داشتید!» (۲۷) بگو: «به من خبر دهید اگر خداوند مرا و تمام کسانی را که با من هستند هلاک کند، یا مورد ترحم قرار دهد، چه کسی کافران را از عذاب دردناک پناه می‌دهد؟!» (۲۸) بگو: «او خداوند رحمان است، ما به او ایمان آورده و بر او توکل کرده‌ایم؛ و بزودی می‌دانید چه کسی در گمراهی آشکار است!» (۲۹) بگو: «به من خبر دهید اگر آبهای (سرزمین) شما در زمین فرو رود، چه کسی می‌تواند آب جاری و گوارا در دسترس شما قرار دهد؟!» (۳۰)

سوره مبارکه القلم

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ن، سوگند به قلم و آنچه مینویسند، (۱) که به نعمت پروردگارت تو مجنون نیستی، (۲) و برای تو پاداشی عظیم و همیشگی است! (۳) و تو اخلاق عظیم و برجسته‌ای داری! (۴) و بزودی تو می‌بینی و آنان نیز می‌بینند، (۵) که کدام یک از شما مجنونند! (۶) پروردگارت بهتر از هر کس می‌داند چه کسی از راه او گمراه شده، و هدایت‌یافتگان را نیز بهتر می‌شناسد! (۷) حال که چنین است از تکذیب‌کنندگان اطاعت مکن! (۸) آنها دوست دارند نرمش نشان دهی تا آنها (هم) نرمش نشان دهند (نرمشی توأم با انحراف از مسیر حق)! (۹) و از کسی که بسیار سوگند یاد می‌کند و پست است اطاعت مکن، (۱۰) کسی که بسیار عیب‌جوست و به سخن چینی آمد و شد می‌کند، (۱۱) و بسیار مانع کار خیر، و متجاوز و گناهکار است؛ (۱۲) علاوه بر اینها کینه توز و پرخور و خشن و بدنام است! (۱۳) مبدا بخاطر اینکه صاحب مال و فرزندان فراوان است (از او پیروی کنی)! (۱۴) هنگامی که آیات ما بر او خوانده می‌شود می‌گوید: «اینها افسانه‌های خرافی پیشینیان است!» (۱۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۵

(ولی) ما بزودی بر بینی او علامت و داغ ننگ می‌نهم! (۱۶) ما آنها را آزمودیم، همان گونه که «صاحبان باغ» را آزمایش کردیم، هنگامی که سوگند یاد کردند که میوه‌های باغ را صبحگاهان (دور از چشم مستمندان) بچینند. (۱۷) و هیچ از آن استثنا نکنند؛ (۱۸) اما عذابی فراگیر (شب هنگام) بر (تمام) باغ آنها فرود آمد در حالی که همه در خواب بودند، (۱۹) و آن باغ سرسبز همچون شب سیاه و ظلمانی شد! (۲۰) صبحگاهان یکدیگر را صدا زدند، (۲۱) که بسوی کشتزار و باغ خود حرکت کنید اگر قصد چیدن میوه‌ها را دارید! (۲۲) آنها حرکت کردند در حالی که آهسته با هم می‌گفتند: «(۲۳) مواظب باشید امروز حتی یک فقیر وارد بر شما نشود!» (۲۴) (آری) آنها صبحگاهان تصمیم داشتند که با قدرت از مستمندان جلوگیری کنند. (۲۵) هنگامی که (وارد باغ شدند و) آن را دیدند گفتند: «حقاً» ما گمراهیم! (۲۶) (آری، همه چیز از دست ما رفته) بلکه ما محرومیم! (۲۷) یکی از آنها که از همه عاقلتر بود گفت: «آیا به شما نگفتم چرا تسبیح خدا نمی‌گویید؟! (۲۸) گفتند: «منزه است پروردگار ما، مسلماً ما ظالم بودیم!» (۲۹) سپس رو به

یکدیگر کرده به ملامت هم پرداختند، (۳۰) (و فریادشان بلند شد) گفتند: «وای بر ما که طغیانگر بودیم! (۳۱) امیدواریم پروردگارمان (ما را ببخشد و) بهتر از آن به جای آن به ما بدهد، چرا که ما به او علاقه‌مندیم!» (۳۲) این گونه است عذاب (خداوند در دنیا)، و عذاب آخرت از آن هم بزرگتر است اگر می‌دانستند! (۳۳) مسلماً برای پرهیزگاران نزد پروردگارشان باغهای پر نعمت بهشت است! (۳۴) آیا مؤمنان را همچون مجرمان قرار می‌دهیم؟! (۳۵) شما را چه می‌شود؟! چگونه داوری می‌کنید؟! (۳۶) آیا کتابی دارید که از آن درس می‌خوانید ... (۳۷) که آنچه را شما انتخاب می‌کنید از آن شماست؟! (۳۸) یا اینکه عهد و پیمان مؤکد و مستمری تا روز قیامت بر ما دارید که هر چه را حکم کنید برای شما باشد؟! (۳۹) از آنها بپرس کدام یک از آنان چنین چیزی را تضمین می‌کند؟! (۴۰) یا اینکه معبودانی دارند که آنها را شریک خدا قرار داده‌اند (و برای آنان شفاعت می‌کنند)؟! اگر راست می‌گویند معبودان خود را بیاورند! (۴۱) (به خاطر بیاورید) روزی را که ساق پاها (از وحشت) برهنه می‌گردد و دعوت به سجود می‌شوند، اما نمی‌توانند (سجود کنند). (۴۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۶

این در حالی است که چشمهایشان (از شدت شرمساری) به زیر افتاده، و ذلت و خواری وجودشان را فراگرفته؛ آنها پیش از این دعوت به سجود می‌شدند در حالی که سالم بودند (ولی امروز دیگر توانایی آن را ندارند)! (۴۳) اکنون مرا با آنها که این سخن را تکذیب می‌کنند واگذار! ما آنان را از آنجا که نمی‌دانند به تدریج به سوی عذاب پیش می‌بریم. (۴۴) و به آنها مهلت (بازگشت) می‌دهم؛ چرا که نقشه‌های من محکم و دقیق است! (۴۵) یا اینکه تو از آنها مُزدی می‌طلبی که پرداختش برای آنها سنگین است؟! (۴۶) یا اسرار غیب نزد آنهاست و آن را می‌نویسند (و به یکدیگر می‌دهند)؟! (۴۷) اکنون که چنین است صبر کن و منتظر فرمان پروردگارت باش، و مانند صاحب ماهی [یونس] مباش (که در تقاضای مجازات قومش عجله کرد و گرفتار مجازات ترک اولی شد) در آن زمان که با نهایت اندوه خدا را خواند. (۴۸) و اگر رحمت خدا به یاریش نیامده بود، (از شکم ماهی) بیرون افکنده می‌شد در حالی که نکوهیده بود! (۴۹) ولی پروردگار او را برگزید و از صالحان قرار داد! (۵۰) نزدیک است کافران هنگامی که آیات قرآن را می‌شنوند با چشم‌زخم خود تو را از بین ببرند، و می‌گویند: «او دیوانه است!» (۵۱) در حالی که این (قرآن) جز مایه بیداری برای جهانیان نیست! (۵۲)

سوره مبارکه الحاقه

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

(روز رستاخیز) روزی است که مسلماً واقع می‌شود! (۱) چه روز واقع شدنی! (۲) و تو چه می‌دانی آن روز واقع شدنی چیست؟! (۳) قوم «ثمود» و «عاد» عذاب کوبنده الهی را انکار کردند (و نتیجه شومش را دیدند)! (۴) اما قوم «ثمود» با عذابی سرکش هلاک شدند! (۵) و اما قوم «عاد» با تندبادی طغیانگر و سرد و پرصدا به هلاکت رسیدند، (۶) (خداوند) این تندباد بنیان‌کن را هفت شب و هشت روز پی در پی بر آنها مسلط ساخت، (و اگر آنجا بودی) می‌دیدى که آن قوم همچون تنه‌های پوسیده و تو خالی درختان نخل در میان این تند باد روی زمین افتاده و هلاک شده‌اند! (۷) آیا کسی از آنها را باقی می‌بینی؟! (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۷

و فرعون و کسانی که پیش از او بودند و همچنین اهل شهرهای زیر و رو شده [قوم لوط] مرتکب گناهان بزرگ شدند، (۹) و با فرستاده پروردگارشان مخالفت کردند؛ و خداوند (نیز) آنها را به عذاب شدیدی گرفتار ساخت! (۱۰) و هنگامی که آب طغیان کرد، ما شما را سوار بر کشتی کردیم، (۱۱) تا آن را وسیله تذکری برای شما قرار دهیم و گوشه‌های شنوا آن را دریابد و بفهمد. (۱۲) به محض اینکه یک بار در «صور» دمیده شود، (۱۳) و زمین و کوه‌ها از جا برداشته شوند و یکباره در هم کوبیده و متلاشی گردند، (۱۴) در آن روز «واقعۀ عظیم» روی می‌دهد، (۱۵) و آسمان از هم می‌شکافد و سست می‌گردد و فرومی‌ریزد! (۱۶) فرشتگان در اطراف آسمان قرار می‌گیرند (و برای انجام مأموریتها آماده می‌شوند)؛ و آن روز عرش پروردگارت را هشت فرشته بر فراز همه آنها حمل می‌کنند! (۱۷) در آن روز همگی به پیشگاه خدا عرضه می‌شوید و چیزی از کارهای شما پنهان نمی‌ماند! (۱۸) پس کسی که نامه اعمالش را به دست راستش دهند (از شدت شادی و مباهات) فریاد می‌زند که: «ای اهل محشر!» نامه اعمال مرا بگیرد و بخوانید! (۱۹) من یقین داشتم که (قیامتی در کار است و) به حساب اعمالم می‌رسم! (۲۰) او در یک زندگی (کاملاً) رضایتبخش قرار خواهد داشت، (۲۱) در بهشتی عالی، (۲۲) که میوه هایش در دسترس است! (۲۳) و به آنان گفته می‌شود: بخورید و بیاشامید گوارا در برابر اعمالی که در ایام گذشته انجام دادید! (۲۴) اما کسی که نامه اعمالش را به دست چپش بدهند می‌گوید: «ای کاش هرگز نامه اعمالم را به من نمی‌دادند. (۲۵) و

نمی دانستم حساب من چیست! (۲۶) ای کاش مرگم فرا می رسید! (۲۷) مال و ثروتم هرگز مرا بی نیاز نکرد، (۲۸) قدرت من نیز از دست رفت! (۲۹) او را بگیرید و دربند و زنجیرش کنید! (۳۰) سپس او را در دوزخ بیفکنید! (۳۱) بعد او را به زنجیری که هفتاد ذراع است ببندید؛ (۳۲) چرا که او هرگز به خداوند بزرگ ایمان نمی آورد، (۳۳) و هرگز مردم را بر اطعام مستمندان تشویق نمی نمود؛ (۳۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۸

از این رو امروز هم در اینجا یار مهربانی ندارد، (۳۵) و نه طعامی، جز از چرک و خون! (۳۶) غذایی که جز خطاکاران آن را نمی خورند! (۳۷) سوگند به آنچه می بینید، (۳۸) و آنچه نمی بینید، (۳۹) که این قرآن گفتار رسول بزرگواری است، (۴۰) و گفته شاعری نیست، اما کمتر ایمان می آورید! (۴۱) و نه گفته کاهنی، هر چند کمتر متذکر می شوید! (۴۲) کلامی است که از سوی پروردگار عالمیان نازل شده است! (۴۳) اگر او سخنی دروغ بر ما می بست، (۴۴) ما او را با قدرت می گرفتیم، (۴۵) سپس رگ قلبش را قطع می کردیم، (۴۶) و هیچ کس از شما نمی توانست از (مجازات) او مانع شود! (۴۷) و آن مسلماً تذکری برای پرهیزگاران است! (۴۸) و ما می دانیم که بعضی از شما (آن را) تکذیب می کنید! (۴۹) و آن مایه حسرت کافران است! (۵۰) و آن یقین خالص است! (۵۱) حال که چنین است به نام پروردگار بزرگ تسبیح گوی! (۵۲)

سوره مبارکه المعارج

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

تقاضاکننده ای تقاضای عذابی کرد که واقع شد! (۱) این عذاب مخصوص کافران است، و هیچ کس نمی تواند آن را دفع کند، (۲) از سوی خداوند ذی المعارج [خداوندی که فرشتگانش بر آسمانها صعود و عروج می کنند]! (۳) فرشتگان و روح [فرشته مقرب خداوند] بسوی او عروج می کنند در آن روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است! (۴) پس صبر جمیل پیشه کن، (۵) زیرا آنها آن روز را دور می بینند، (۶) و ما آن را نزدیک می بینیم! (۷) همان روز که آسمان همچون فلز گداخته می شود، (۸) و کوهها مانند پشم رنگین متلاشی خواهد بود، (۹) و هیچ دوست صمیمی سراغ دوستش را نمی گیرد! (۱۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۹

آنها را نشانشان می‌دهند (ولی هر کس گرفتار کار خویشان است)، چنان است که گنهکار دوست می‌دارد فرزندان خود را در برابر عذاب آن روز فدا کند، (۱۱) و همسر و برادرش را، (۱۲) و قبیله‌اش را که همیشه از او حمایت می‌کرد، (۱۳) و همه مردم روی زمین را تا مایه نجاتش گردند؛ (۱۴) اما هرگز چنین نیست (که با اینها بتوان نجات یافت، آری) شعله‌های سوزان آتش است، (۱۵) دست و پا و پوست سر را می‌کند و می‌برد! (۱۶) و کسانی را که به فرمان خدا پشت کردند صدا می‌زند، (۱۷) و (همچنین آنها که) اموال را جمع و ذخیره کردند! (۱۸) به یقین انسان حریص و کم‌طاقت آفریده شده است، (۱۹) هنگامی که بدی به او رسد بیتابی می‌کند، (۲۰) و هنگامی که خوبی به او رسد مانع دیگران می‌شود (و بخل می‌ورزد)، (۲۱) مگر نمازگزاران، (۲۲) آنها که نمازها را پیوسته بجا می‌آورند، (۲۳) و آنها که در اموالشان حق معلومی است ... (۲۴) برای تقاضاکننده و محروم، (۲۵) و آنها که به روز جزا ایمان دارند، (۲۶) و آنها که از عذاب پروردگارشان بیمناکند، (۲۷) چرا که هیچ کس از عذاب پروردگارش در امان نیست، (۲۸) و آنها که دامان خویش را (از بی‌عفتی) حفظ می‌کنند، (۲۹) جز با همسران و کنیزان (که در حکم همسرند آمیزش ندارند)، چرا که در بهره‌گیری از اینها مورد سرزنش نخواهند بود! (۳۰) و هر کس جز اینها را طلب کند، متجاوز است! (۳۱) و آنها که امانتها و عهد خود را رعایت می‌کنند، (۳۲) و آنها که با ادای شهادتشان قیام می‌نمایند، (۳۳) و آنها که بر نماز مواظبت دارند، (۳۴) آنان در باغهای بهشتی (پذیرایی و) گرمی داشته می‌شوند. (۳۵) این کافران را چه می‌شود که با سرعت نزد تو می‌آیند ... (۳۶) از راست و چپ، گروه گروه (و آرزوی بهشت دارند)! (۳۷) آیا هر یک از آنها (با این اعمال زشتش) طمع دارد که او را در بهشت پر نعمت الهی وارد کنند؟! (۳۸) هرگز چنین نیست؛ ما آنها را از آنچه خودشان می‌دانند آفریده‌ایم! (۳۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۰

سوگند به پروردگار مشرقها و مغربها که ما قادریم ... (۴۰) که جای آنان را به کسانی بدهیم که از آنها بهترند؛ و ما هرگز مغلوب نخواهیم شد! (۴۱) آنان را به حال خود واگذار تا در باطل خود فرو روند و بازی کنند تا زمانی که روز موعود خود را ملاقات نمایند! (۴۲) همان روز که از قبرها بسرعت خارج می‌شوند، گویی به سوی بتها می‌دوند ... (۴۳) در حالی که چشمهایشان از شرم و وحشت به زیر افتاده، و پرده‌ای از ذلت و خواری آنها را پوشانده است! این همان روزی است که به آنها وعده داده می‌شد! (۴۴)

سوره مبارکه نوح

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم و گفتیم: «قوم خود را انداز کن پیش از آنکه عذاب دردناک به سراغشان آید!» (۱) گفت: «ای قوم! من برای شما بیم‌دهنده آشکاری هستم، (۲) که خدا را پرستش کنید و از مخالفت او بپرهیزید و مرا اطاعت نمایید! (۳) اگر چنین کنید، خدا گناهانتان را می‌آمرزد و تا زمان معینی شما را عمر می‌دهد؛ زیرا هنگامی که اجل الهی فرا رسد، تأخیری نخواهد داشت اگر می‌دانستید!» (۴) (نوح) گفت: «پروردگارا! من قوم خود را شب و روز (بسوی تو) دعوت کردم، (۵) اما دعوت من چیزی جز فرار از حقّ بر آنان نیفزود! (۶) و من هر زمان آنها را دعوت کردم که (ایمان بیاورند و) تو آنها را بیامرزی، انگشتان خویش را در گوشه‌هایشان قرار داده و لباسهایشان را بر خود پیچیدند، و در مخالفت اصرار ورزیدند و به شدّت استکبار کردند! (۷) سپس من آنها را با صدای بلند (به اطاعت فرمان تو) دعوت کردم، (۸) سپس آشکارا و نهان (حقیقت توحید و ایمان را) برای آنان بیان داشتم! (۹) به آنها گفتم: «از پروردگار خویش آمرزش بطلبید که او بسیار آمرزنده است ... (۱۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۱

تا بارانهای پربرکت آسمان را پی در پی بر شما فرستد، (۱۱) و شما را با اموال و فرزندان فراوان کمک کند و باغهای سرسبز و نهادهای جاری در اختیارتان قرار دهد! (۱۲) چرا شما برای خدا عظمت قائل نیستید؟! (۱۳) در حالی که شما را در مراحل مختلف آفرید (تا از نطفه به انسان کامل رسیدید)! (۱۴) آیا نمی‌دانید چگونه خداوند هفت آسمان را یکی بالای دیگری آفریده است، (۱۵) و ماه را در میان آسمانها مایه روشنایی، و خورشید را چراغ فروزانی قرار داده است؟! (۱۶) و خداوند شما را همچون گیاهی از زمین رویانید، (۱۷) سپس شما را به همان زمین بازمی‌گرداند، و بار دیگر شما را خارج می‌سازد! (۱۸) و خداوند زمین را برای شما فرش گسترده‌ای قرار داد ... (۱۹) تا از راههای وسیع و دره‌های آن بگذرید (و به هر جا می‌خواهید بروید)! (۲۰) نوح (بعد از نوبدی از هدایت آنان) گفت: «پروردگارا! آنها نافرمانی من کردند و از کسانی پیروی نمودند که اموال و فرزندانشان چیزی جز زیانکاری بر آنها نیفزوده است! (۲۱) و (این رهبران گمراه) مکر عظیمی به کار بردند ... (۲۲) و گفتند: دست از خدایان و بت‌های خود برندارید (به

خصوص) بتهای «وَد»، «سواع»، «یغوث»، «یعوق» و «نسر» را رها نکنید! (۲۳) و آنها گروه بسیاری را گمراه کردند! خداوندا، ظالمان را جز ضلالت میفزا! (۲۴)

(آری، سرانجام) همگی بخاطر گناهانشان غرق شدند و در آتش دوزخ وارد گشتند، و جز خدا یاورانی برای خود نیافتند! (۲۵) نوح گفت: «پروردگارا! هیچ یک از کافران را بر روی زمین باقی مگذار! (۲۶) چرا که اگر آنها را باقی بگذاری، بندگان را گمراه می‌کنند و جز نسلی فاجر و کافر به وجود نمی‌آورند! (۲۷) پروردگارا! مرا، و پدر و مادرم و تمام کسانی را که با ایمان وارد خانه من شدند، و جمیع مردان و زنان باایمان را بیامرز؛ و ظالمان را جز هلاکت میفزا! (۲۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۲

سوره مبارکه الجن

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

بگو: به من وحی شده است که جمعی از جنّ به سخنانم گوش فرا داده‌اند، سپس گفته‌اند: «ما قرآن عجیبی شنیده‌ایم ... (۱) که به راه راست هدایت می‌کند، پس ما به آن ایمان آورده‌ایم و هرگز کسی را شریک پروردگارمان قرار نمی‌دهیم! (۲) و اینکه بلند است مقام با عظمت پروردگار ما، و او هرگز برای خود همسر و فرزندی انتخاب نکرده است! (۳) و اینکه سفیه ما (ابلیس) درباره خداوند سخنان ناروا می‌گفت! (۴) و اینکه ما گمان می‌کردیم که انس و جنّ هرگز بر خدا دروغ نمی‌بندند! (۵) و اینکه مردانی از بشر به مردانی از جنّ پناه می‌بردند، و آنها سبب افزایش گمراهی و طغیانشان می‌شدند! (۶) و اینکه آنها گمان کردند- همان‌گونه که شما گمان می‌کردید- که خداوند هرگز کسی را (به نبوت) مبعوث نمی‌کند! (۷) و اینکه ما آسمان را جستجو کردیم و همه را پر از محافظان قوی و تیرهای شهاب یافتیم! (۸) و اینکه ما پیش از این به استراق سمع در آسمانها می‌نشستیم؛ اما اکنون هر کس بخواهد استراق سمع کند، شهابی را در کمین خود می‌یابد! (۹) و اینکه (با این اوضاع) ما نمی‌دانیم آیا اراده شریّ درباره اهل زمین شده یا پروردگارشان خواسته است آنان را هدایت کند؟! (۱۰) و اینکه در میان ما، افرادی صالح و افرادی غیر صالحند؛ و ما گروه‌های متفاوتی هستیم! (۱۱) و اینکه ما یقین داریم هرگز نمی‌توانیم بر اراده خداوند در زمین غالب

شویم و نمی‌توانیم از (پنجه قدرت) او بگریزیم! (۱۲) و اینکه ما هنگامی که هدایت قرآن را شنیدیم به آن ایمان آوردیم؛ و هر کس به پروردگارش ایمان بیاورد، نه از نقصان می‌ترسد و نه از ظلم! (۱۳)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۳

و اینکه گروهی از ما مسلمان و گروهی ظالمند؛ هر کس اسلام را اختیار کند راه راست را برگزیده است، (۱۴) و اما ظالمان آتشگیره و هیزم دوزخند! (۱۵) و اینکه اگر آنها [جنّ و انس] در راه (ایمان) استقامت ورزند، با آب فراوان سیرابشان می‌کنیم! (۱۶) هدف این است که ما آنها را با این نعمت فراوان بیازماییم؛ و هر کس از یاد پروردگارش روی گرداند، او را به عذاب شدید و فزاینده‌ای گرفتار می‌سازد! (۱۷) و اینکه مساجد از آن خداست، پس هیچ کس را با خدا نخوانید! (۱۸) و اینکه هنگامی که بنده خدا [محمد (ص)] به عبادت برمی‌خاست و او را می‌خواند، گروهی پیرامون او بشدت ازدحام می‌کردند! (۱۹) بگو: «من تنها پروردگارم را می‌خوانم و هیچ کس را شریک او قرار نمی‌دهم!» (۲۰) بگو: «من مالک زیان و هدایتی برای شما نیستم!» (۲۱) بگو: «(اگر من نیز بر خلاف فرمانش رفتار کنم) هیچ کس مرا در برابر او حمایت نمی‌کند و پناهگاهی جز او نمی‌یابم؛ (۲۲) تنها وظیفه من ابلاغ از سوی خدا و رساندن رسالات اوست؛ و هر کس نافرمانی خدا و رسولش کند، آتش دوزخ از آن اوست و جاودانه در آن می‌مانند! (۲۳) (این کار شکنی کفار هم چنان ادامه می‌یابد) تا آنچه را به آنها وعده داده شده ببینند؛ آن گاه می‌دانند چه کسی یاورش ضعیفتر و جمعیتش کمتر است! (۲۴) بگو: «من نمی‌دانم آنچه به شما وعده داده شده نزدیک است یا پروردگارم زمانی برای آن قرار می‌دهد؟! (۲۵) دانای غیب اوست و هیچ کس را بر اسرار غیبش آگاه نمی‌سازد، (۲۶) مگر رسولانی که آنان را برگزیده و مراقیبی از پیش رو و پشت سر برای آنها قرار می‌دهد ... (۲۷) تا بداند پیامبرانش رسالت‌های پروردگارشان را ابلاغ کرده‌اند؛ و او به آنچه نزد آنهاست احاطه دارد و همه چیز را احصا کرده است!» (۲۸)

سوره مبارکه المزل

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای جامه به خود پیچیده! (۱) شب را، جز کمی، بپاخیز! (۲) نیمی از شب را، یا کمی از آن کم کن، (۳) یا بر نصف آن بیفز، و قرآن را با دقت و تأمل بخوان؛ (۴) چرا که ما بزودی سخنی سنگین به تو القا خواهیم کرد! (۵) مسلماً نماز و عبادت شبانه پابرجاتر و با استقامت‌تر است! (۶) و تو در روز تلاش مستمر و طولانی خواهی داشت! (۷) و نام پروردگارت را یاد کن و تنها به او دل ببند! (۸) همان پروردگار شرق و غرب که معبودی جز او نیست، او را نگاهبان و وکیل خود انتخاب کن، (۹) و در برابر آنچه (دشمنان) می‌گویند شکبیا باش و بطرزی شایسته از آنان دوری‌گزین! (۱۰) و مرا با تکذیب‌کنندگان صاحب نعمت واگذار، و آنها را کمی مهلت ده، (۱۱) که نزد ما غل و زنجیرها و (آتش) دوزخ است، (۱۲) و غذایی گلوگیر، و عذابی دردناک، (۱۳) در آن روز که زمین و کوه‌ها سخت به لرزه درمی‌آید، و کوه‌ها (چنان درهم کوبیده می‌شود که) به شکل توده‌هایی از شن نرم درمی‌آید! (۱۴) ما پیامبری به سوی شما فرستادیم که گواه بر شماست، همان گونه که به سوی فرعون رسولی فرستادیم! (۱۵) (ولی) فرعون به مخالفت و نافرمانی آن رسول برخاست، و ما او را سخت مجازات کردیم! (۱۶) شما (نیز) اگر کافر شوید، چگونه خود را (از عذاب الهی) بر کنار می‌دارید؟! در آن روز که کودکان را پیر می‌کند، (۱۷) و آسمان از هم شکافته می‌شود، و وعده او شدنی و حتمی است. (۱۸) این هشدار و تذکری است، پس هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند! (۱۹)

پروردگارت می‌داند که تو و گروهی از آنها که با تو هستند نزدیک دو سوم از شب یا نصف یا ثلث آن را به پا می‌خیزند؛ خداوند شب و روز را اندازه‌گیری می‌کند؛ او می‌داند که شما نمی‌توانید مقدار آن را (به دقت) اندازه‌گیری کنید (برای عبادت کردن)، پس شما را بخشید؛ اکنون آنچه برای شما میسر است قرآن بخوانید او می‌داند بزودی گروهی از شما بیمار می‌شوند، و گروهی دیگر برای به دست آوردن فضل الهی (و کسب روزی) به سفر می‌روند، و گروهی دیگر در راه خدا جهاد می‌کنند (و از تلاوت قرآن بازمی‌مانند)،

پس به اندازه‌ای که برای شما ممکن است از آن تلاوت کنید و نماز را بر پا دارید و زکات پردازید و به خدا «قرض الحسنه» دهید [در راه او انفاق نمایید] و (بدانید) آنچه را از کارهای نیک برای خود از پیش می‌فرستید نزد خدا به بهترین وجه و بزرگترین پاداش خواهید یافت؛ و از خدا آمرزش بطلبید که خداوند آمرزنده و مهربان است! (۲۰)

سوره مبارکه المدثر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای جامه خواب به خود پیچیده (و در بستر آرمیده)! (۱) برخیز و انداز کن (و عالمیان را بیم ده)، (۲) و پروردگارت را بزرگ بشمار، (۳) و لباس را پاک کن، (۴) و از پلیدی دوری کن، (۵) و منت مگذار و فرونی مطلب، (۶) و بخاطر پروردگارت شکیبایی کن! (۷) هنگامی که در «صور» دمیده شود، (۸) آن روز، روز سختی است، (۹) و برای کافران آسان نیست! (۱۰) مرا با کسی که او را خود به تنهایی آفریده‌ام واگذار! (۱۱) همان کسی که برای او مال گسترده‌ای قرار دادم، (۱۲) و فرزندانی که همواره نزد او (و در خدمت او) هستند، (۱۳) و وسایل زندگی را از هر نظر برای وی فراهم ساختم! (۱۴) باز هم طمع دارد که بر او بیفزایم! (۱۵) هرگز چنین نخواهد شد؛ چرا که او نسبت به آیات ما دشمنی می‌ورزد! (۱۶) و بزودی او را مجبور می‌کنم که از قلّه زندگی بالا رود (سپس او را به زیر می‌افکنم)! (۱۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۶

او (برای مبارزه با قرآن) اندیشه کرد و مطلب را آماده ساخت! (۱۸) مرگ بر او باد! چگونه (برای مبارزه با حق) مطلب را آماده کرد! (۱۹) باز هم مرگ بر او، چگونه مطلب (و نقشه شیطانی خود را) آماده نمود! (۲۰) سپس نگاهی افکند، (۲۱) بعد چهره درهم کشید و عجلوانه دست به کار شد؛ (۲۲) سپس پشت (به حق) کرد و تکبر ورزید، (۲۳) و سرانجام گفت: «این (قرآن) چیزی جز افسون و سحری همچون سحرهای پیشینیان نیست! (۲۴) این فقط سخن انسان است (نه گفتار خدا)!» (۲۵) (اما) بزودی او را وارد سقر [دوزخ] می‌کنم! (۲۶) و تو نمی‌دانی «سقر» چیست! (۲۷) (آتشی است که) نه چیزی را باقی می‌گذارد و نه چیزی را رها می‌سازد! (۲۸) پوست تن را بکلی دگرگون می‌کند! (۲۹) نوزده نفر (از فرشتگان عذاب) بر آن گمارده شده‌اند! (۳۰) مأموران دوزخ را فقط فرشتگان (عذاب) قرار دادیم، و تعداد آنها را جز برای آزمایش

کافران معین نکردیم تا اهل کتاب [یهود و نصاری] یقین پیدا کنند و بر ایمان مؤمنان بیفزایند، و اهل کتاب و مؤمنان (در حَقّانیت این کتاب آسمانی) تردید به خود راه ندهند، و بیمار دلان و کافران بگویند: «خدا از این توصیف چه منظوری دارد؟!» (آری) این گونه خداوند هر کس را بخواهد گمراه می‌سازد و هر کس را بخواهد هدایت می‌کند! و لشکریان پروردگارت را جز او کسی نمی‌داند، و این جز هشدار و تذکری برای انسانها نیست! (۳۱) اینچنین نیست که آنها تصوّر می‌کنند سوگند به ماه، (۳۲) و به شب، هنگامی که (دامن برچیند و) پشت کند، (۳۳) و به صبح هنگامی که چهره بگشاید، (۳۴) که آن (حوادث هولناک قیامت) از مسائل مهم است! (۳۵) هشدار و اندازی است برای همه انسانها، (۳۶) برای کسانی از شما که می‌خواهند پیش افتند یا عقب بمانند [بسوی هدایت و نیکی پیش روند یا نروند]! (۳۷) (آری) هر کس در گرو اعمال خویش است، (۳۸) مگر «اصحاب یمین» (که نامه اعمالشان را به نشانه ایمان و تقوایشان به دست راستشان می‌دهند)! (۳۹) آنها در باغهای بهشتند، و سؤال می‌کنند ... (۴۰) از مجرمان: (۴۱) چه چیز شما را به دوزخ وارد ساخت؟! (۴۲) می‌گویند: «ما از نمازگزاران نبودیم، (۴۳) و اطعام مستمند نمی‌کردیم، (۴۴) و پیوسته با اهل باطل همنشین و همصدا بودیم، (۴۵) و همواره روز جزا را انکار می‌کردیم، (۴۶) تا زمانی که مرگ ما فرا رسید!» (۴۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۷

از این رو شفاعت شفاعت‌کنندگان به حال آنها سودی نمی‌بخشد. (۴۸) چرا آنها از تذکر روی گردانند؟! (۴۹) گویی گورخرانی رمیده‌اند، (۵۰) که از (مقابل) شیری فرار کرده‌اند! (۵۱) بلکه هر کدام از آنها انتظار دارد نامه جداگانه‌ای (از سوی خدا) برای او فرستاده شود! (۵۲) چنین نیست که آنان می‌گویند، بلکه آنها از آخرت نمی‌ترسند! (۵۳) چنین نیست که آنها می‌گویند، آن (قرآن) یک تذکر و یادآوری است! (۵۴) هر کس بخواهد از آن پند می‌گیرد؛ (۵۵) و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر اینکه خدا بخواهد؛ او اهل تقوا و اهل آمرزش است! (۵۶)

سوره مبارکه القیامه

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به روز قیامت، (۱) و سوگند به (نفس لوّامه و) و جدان بیدار و ملامتگر (که رستاخیز حقّ است)؛ (۲) آیا انسان می‌پندارد که هرگز استخوانهای او را جمع نخواهیم کرد؟! (۳) آری قادریم که (حتّی خطوط سر) انگشتان او را موزون و مرتّب کنیم! (۴) (انسان شک در معاد ندارد) بلکه او می‌خواهد (آزاد باشد و بدون ترس از دادگاه قیامت) در تمام عمر گناه کند! (۵) (از این رو) می‌پرسد: «قیامت کی خواهد بود!» (۶) (بگو:) در آن هنگام که چشمها از شدّت وحشت به گردش درآید، (۷) و ماه بی‌نور گردد، (۸) و خورشید و ماه یک جا جمع شوند، (۹) آن روز انسان می‌گوید: «راه فرار کجاست؟!» (۱۰) هرگز چنین نیست، راه فرار و پناهگاهی وجود ندارد! (۱۱) آن روز قرارگاه نهایی تنها بسوی پروردگار تو است؛ (۱۲) و در آن روز انسان را از تمام کارهایی که از پیش یا پس فرستاده آگاه می‌کنند! (۱۳) بلکه انسان خودش از وضع خود آگاه است، (۱۴) هر چند (در ظاهر) برای خود عذرهایی بتراشد! (۱۵) زبانت را بخاطر عجله برای خواندن آن [قرآن] حرکت مده، (۱۶) چرا که جمع کردن و خواندن آن بر عهده ماست! (۱۷) پس هر گاه آن را خواندیم، از خواندن آن پیروی کن! (۱۸) سپس بیان و (توضیح) آن (نیز) بر عهده ماست! (۱۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۸

چنین نیست که شما می‌پندارید (و دلایل معاد را کافی نمی‌دانید)؛ بلکه شما دنیای زودگذر را دوست دارید (و هوسرانی بی‌قید و شرط را)؛ (۲۰) و آخرت را رها می‌کنید! (۲۱) (آری) در آن روز صورتهایی شاداب و مسرور است، (۲۲) و به پروردگارش می‌نگرد! (۲۳) و در آن روز صورتهایی عبوس و در هم کشیده است، (۲۴) زیرا می‌داند عذابی در پیش دارد که پشت را در هم می‌شکند! (۲۵) چنین نیست (که انسان می‌پندارد!) او ایمان نمی‌آورد) تا موقعی که جان به گلوگاهش رسد، (۲۶) و گفته شود: «آیا کسی هست که (این بیمار را از مرگ) نجات دهد؟!» (۲۷) و به جدایی از دنیا یقین پیدا کند، (۲۸) و ساق پاها (از سختی جان‌دادن) به هم بپیچد! (۲۹) (آری) در آن روز مسیر همه بسوی (دادگاه) پروردگار خواهد بود! (۳۰) (در آن روز گفته می‌شود:) او هرگز ایمان نیاورد و نماز نخواند، (۳۱) بلکه تکذیب کرد و روی گردان شد، (۳۲) سپس بسوی خانواده خود بازگشت در حالی که متکبران قدم برمی‌داشت! (۳۳) (با این اعمال) عذاب الهی برای

تو شایسته‌تر است، شایسته‌تر! (۳۴) سپس عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است، شایسته‌تر! (۳۵) آیا انسان گمان می‌کند بی‌هدف رها می‌شود؟! (۳۶) آیا او نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته می‌شود نبود؟! (۳۷) سپس بصورت خون بسته در آمد، و خداوند او را آفرید و موزون ساخت، (۳۸) و از او دو زوج مرد و زن آفرید! (۳۹) آیا چنین کسی قادر نیست که مردگان را زنده کند؟! (۴۰)

سوره مبارکه الإنسان

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آیا زمانی طولانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود؟! (۱) ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم، و او را می‌آزماییم؛ (بدین جهت) او را شنوا و بینا قرار دادیم! (۲) ما راه را به او نشان دادیم، خواه شاکر باشد (و پذیرا گردد) یا ناسپاس! (۳) ما برای کافران، زنجیرها و غلها و شعله‌های سوزان آتش آماده کرده‌ایم! (۴) به یقین ابرار (و نیکان) از جامی می‌نوشند که با عطر خوشی آمیخته است، (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۹

از چشمه‌ای که بندگان خاص خدا از آن می‌نوشند، و از هر جا بخواهند آن را جاری می‌سازند! (۶) آنها به نذر خود وفا می‌کنند، و از روزی که شرّ و عذابش گسترده است می‌ترسند، (۷) و غذای (خود) را با اینکه به آن علاقه (و نیاز) دارند، به «مسکین» و «یتیم» و «اسیر» می‌دهند! (۸) (و می‌گویند:) ما شما را بخاطر خدا اطعام می‌کنیم، و هیچ پاداش و سپاسی از شما نمی‌خواهیم! (۹) ما از پروردگاران خائفیم در آن روزی که عبوس و سخت است! (۱۰) (بخاطر این عقیده و عمل) خداوند آنان را از شرّ آن روز ننگه می‌دارد و آنها را می‌پذیرد در حالی که غرق شادی و سرورند! (۱۱) و در برابر صبرشان، بهشت و لباسهای حریر بهشتی را به آنها پاداش می‌دهد! (۱۲) این در حالی است که در بهشت بر تختهای زیبا تکیه کرده‌اند، نه آفتاب را در آنجا می‌بینند و نه سرما را! (۱۳) و در حالی است که سایه‌های درختان بهشتی بر آنها فرو افتاده و چیدن میوه‌هایش بسیار آسان است! (۱۴) و در گرداگرد آنها ظرفهای سیمین و قدحهای بلورین می‌گردانند (پر از بهترین غذاها و نوشیدنی‌ها)، (۱۵) ظرفهای بلورینی از نقره، که آنها را به اندازه مناسب آماده کرده‌اند! (۱۶) و در آنجا از جامهای سیراب می‌شوند که لبریز از شراب طهوری آمیخته با زنجبیل است، (۱۷) از چشمه‌ای در بهشت که نامش سلسبیل است! (۱۸) و بر گردشان (برای پذیرایی) نوجوانانی جاودانی می‌گردند که هر

گاه آنها را ببینی گمان می‌کنی مروارید پراکنده‌اند! (۱۹) و هنگامی که آنجا را ببینی نعمتها و ملک عظیمی را می‌بینی! (۲۰) بر اندام آنها [بهشتیان] لباسهایی است از حریر نازک سبز رنگ، و از دیبای ضخیم، و با دستبندهایی از نقره آراسته‌اند، و پروردگارش شراب طهور به آنان می‌نوشاند! (۲۱) این پاداش شماسست، و سعی و تلاش شما مورد قدردانی است! (۲۲) مسلماً ما قرآن را بر تو نازل کردیم! (۲۳) پس در (تبلیغ و اجرای) حکم پروردگارت شکبیا (و با استقامت) باش، و از هیچ گنهکار یا کافری از آنان اطاعت مکن! (۲۴) و نام پروردگارت را هر صبح و شام به یاد آور! (۲۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۰

و در شبانگاه برای او سجده کن، و مقداری طولانی از شب، او را تسبیح گوی! (۲۶) آنها زندگی زودگذر دنیا را دوست دارند، در حالی که روز سختی را پشت سر خود رها می‌کنند! (۲۷) ما آنها را آفریدیم و پیوندهای وجودشان را محکم کردیم، و هر زمان بخواهیم جای آنان را به گروه دیگری می‌دهیم! (۲۸) این یک تذکر و یادآوری است، و هر کس بخواهد (با استفاده از آن) راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند! (۲۹) و شما هیچ چیز را نمی‌خواهید مگر اینکه خدا بخواهد، خداوند دانا و حکیم بوده و هست! (۳۰) و هر کس را بخواهد (و شایسته بدانند) در رحمت (وسیع) خود وارد می‌کند، و برای ظالمان عذاب دردناکی آماده ساخته است! (۳۱)

سوره مبارکه المرسلات

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به فرشتگانی که پی در پی فرستاده می‌شوند، (۱) و آنها که همچون تند باد حرکت می‌کنند، (۲) و سوگند به آنها که (ابرها را) می‌گسترانند، (۳) و آنها که جدا می‌کنند، (۴) و سوگند به آنها که آیات بیدارگر (الهی) را (به انبیا) القا می‌نمایند، (۵) برای اتمام حجّت یا برای انذار، (۶) که آنچه به شما (درباره قیامت) وعده داده می‌شود، یقیناً واقع‌شدنی است! (۷) در آن هنگام که ستارگان محو و تاریک شوند، (۸) و (کرات) آسمان از هم بشکافند، (۹) و در آن زمان که کوه‌ها از جا کنده شوند، (۱۰) و در آن هنگام که برای پیامبران (بمنظور ادای شهادت) تعیین وقت شود! (۱۱) (این امر) برای چه روزی به تأخیر افتاده؟ (۱۲) برای روز جدایی (حق از باطل)! (۱۳) تو چه می‌دانی روز جدایی چیست! (۱۴) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان!

(۱۵) آیا ما اقوام (مجرم) نخستین را هلاک نکردیم؟! (۱۶) سپس دیگر (مجرمان) را به دنبال آنها می‌فرستیم!
(۱۷) (آری) این گونه با مجرمان رفتار می‌کنیم! (۱۸) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان! (۱۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۱

آیا شما را از آبی پست و ناچیز نیافریدیم، (۲۰) سپس آن را در قرارگاهی محفوظ و آماده قرار دادیم، (۲۱)
تا مدتی معین؟! (۲۲) ما قدرت بر این کار داشتیم، پس ما قدرتمند خوبی هستیم (و امر معاد برای ما آسان
است)! (۲۳) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان! (۲۴) آیا زمین را مرکز اجتماع انسانها قرار ندادیم، (۲۵)
هم در حال حیاتشان و هم مرگشان؟! (۲۶) و در آن کوه‌های استوار و بلندی قرار دادیم، و آبی گوارا به شما
نوشاندیم! (۲۷) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان! (۲۸) (در آن روز به آنها گفته می‌شود: بی‌درنگ، به
سوی همان چیزی که پیوسته آن را تکذیب می‌کردید بروید! (۲۹) بروید به سوی سایه سه شاخه (دودهای
خفقان‌بار و آتش‌زا)! (۳۰) سایه‌ای که نه آرامبخش است و نه از شعله‌های آتش جلوگیری می‌کند! (۳۱)
شراره‌هایی از خود پرتاب می‌کند مانند یک کاخ! (۳۲) گویی (در سرعت و کثرت) همچون شتران زردرنگی
هستند (که به هر سو پراکنده می‌شوند)! (۳۳) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان! (۳۴) امروز روزی است
که سخن نمی‌گویند (و قادر بر دفاع از خویشان نیستند)، (۳۵) و به آنها اجازه داده نمی‌شود که عذرخواهی
کنند! (۳۶) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان! (۳۷) (و به آنها گفته می‌شود: امروز همان روز جدایی (حق
از باطل) است که شما و پیشینیان را در آن جمع کرده‌ایم! (۳۸) اگر چاره‌ای در برابر من (برای فرار از
چنگال مجازات) دارید انجام دهید! (۳۹) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان! (۴۰) (در آن روز) پرهیزگاران
در سایه‌های (درختان بهشتی) و در میان چشمه‌ها قرار دارند، (۴۱) و میوه‌هایی از آنچه مایل باشند! (۴۲)
بخورید و بنوشید گوارا، اینها در برابر اعمالی است که انجام می‌دادید! (۴۳) ما این گونه نیکوکاران را پاداش
می‌دهیم! (۴۴) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان! (۴۵) (و به مجرمان بگو: بخورید و بهره‌گیرید در این
مدت کم (از زندگی دنیا، ولی بدانید عذاب الهی در انتظار شماست) چرا که شما مجرمید! (۴۶) وای در آن
روز بر تکذیب‌کنندگان! (۴۷) و هنگامی که به آنها گفته شود رکوع کنید رکوع نمی‌کنند! (۴۸) وای در آن
روز بر تکذیب‌کنندگان! (۴۹) (و اگر آنها به این قرآن ایمان نمی‌آورند) پس به کدام سخن بعد از آن ایمان
می‌آورند؟! (۵۰)

سوره مبارکه النبأ

به نام خداوند بخشنده مهربان

آنها از چه چیز از یکدیگر سؤال می‌کنند؟! (۱) از خبر بزرگ و پراهمیت (رستاخیز)! (۲) همان خبری که پیوسته در آن اختلاف دارند! (۳) چنین نیست که آنها فکر می‌کنند، و بزودی می‌فهمند! (۴) باز هم چنین نیست که آنها می‌پندارند، و بزودی می‌فهمند (که قیامت حق است)! (۵) آیا زمین را محل آرامش (شما) قرار ندادیم؟! (۶) و کوه‌ها را میخهای زمین؟! (۷) و شما را بصورت زوجها آفریدیم! (۸) و خواب شما را مایه آرامشتان قرار دادیم، (۹) و شب را پوششی (برای شما)، (۱۰) و روز را وسیله‌ای برای زندگی و معاش! (۱۱) و بر فراز شما هفت (آسمان) محکم بنا کردیم! (۱۲) و چراغی روشن و حرارت‌بخش آفریدیم! (۱۳) و از ابرهای باران‌زا آبی فراوان نازل کردیم، (۱۴) تا بوسیله آن دانه و گیاه بسیار برویانیم، (۱۵) و باغهایی پردرخت! (۱۶) (آری) روز جدایی، میعاد همگان است! (۱۷) روزی که در «صور» دمیده می‌شود و شما فوج فوج (به محشر) می‌آید! (۱۸) و آسمان گشوده می‌شود و بصورت درهای متعددی درمی‌آید! (۱۹) و کوه‌ها به حرکت درمی‌آید و بصورت سرابی می‌شود! (۲۰) مسلماً (در آن روز) جهنم کمینگاهی است بزرگ، (۲۱) و محل بازگشتی برای طغیانگران! (۲۲) مدت‌های طولانی در آن می‌مانند! (۲۳) در آنجا نه چیز خنکی می‌چشند و نه نوشیدنی گوارایی، (۲۴) جز آبی سوزان و مایعی از چرک و خون! (۲۵) این مجازاتی است موافق و مناسب (اعمالشان)! (۲۶) چرا که آنها هیچ امیدی به حساب نداشتند، (۲۷) و آیات ما را بکلی تکذیب کردند! (۲۸) و ما همه چیز را شمارش و ثبت کرده‌ایم! (۲۹) پس بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی‌افزاییم! (۳۰)

مسلماً برای پرهیزگاران نجات و پیروزی بزرگی است: (۳۱) باغهایی سرسبز، و انواع انگورها، (۳۲) و حوریانی بسیار جوان و هم‌سن و سال، (۳۳) و جامه‌هایی لبریز و پیایی (از شراب طهور)! (۳۴) در آنجا نه سخن لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند و نه دروغی! (۳۵) این کیفری است از سوی پروردگارت و عطیه‌ای است کافی! (۳۶) همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است، پروردگار رحمان! و (در آن روز)

هیچ کس حق ندارد بی اجازه او سخنی بگوید (یا شفاعتی کند)! (۳۷) روزی که «روح» و «ملائکه» در یک صف می‌ایستند و هیچ یک، جز به اذن خداوند رحمان، سخن نمی‌گویند، و (آن گاه که می‌گویند) درست می‌گویند! (۳۸) آن روز حق است؛ هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند! (۳۹) و ما شما را از عذاب نزدیکی بیم دادیم! این عذاب در روزی خواهد بود که انسان آنچه را از قبل با دستهای خود فرستاده می‌بیند، و کافر می‌گوید: «ای کاش خاک بودم (و گرفتار عذاب نمی‌شدم)!» (۴۰)

سوره مبارکه النازعات

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به فرشتگانی که (جان مجرمان را بشدت از بدنهایشان) برمی‌کشند، (۱) و فرشتگانی که (روح مؤمنان) را با مدارا و نشاط جدا می‌سازند، (۲) و سوگند به فرشتگانی که (در اجرای فرمان الهی) با سرعت حرکت می‌کنند، (۳) و سپس بر یکدیگر سبقت می‌گیرند، (۴) و آنها که امور را تدبیر می‌کنند! (۵) آن روز که زلزله‌های وحشتناک همه چیز را به لرزه درمی‌آورد، (۶) و بدنبال آن، حادثه دومین [صیحه عظیم محشر] رخ می‌دهد، (۷) دل‌هایی در آن روز سخت مضطرب است، (۸) و چشمهای آنان از شدت ترس فروافتاده است! (۹) (ولی امروز) می‌گویند: «آیا ما به زندگی مجدد بازمی‌گردیم؟! (۱۰) آیا هنگامی که استخوانهای پوسیده‌ای شدیم (ممکن است زنده شویم)؟! (۱۱) می‌گویند: «اگر قیامتی در کار باشد، بازگشتی است زیانبار!» (۱۲) ولی (بدانید) این بازگشت تنها با یک صیحه عظیم است! (۱۳) ناگهان همگی بر عرصه زمین ظاهر می‌گردند! (۱۴) آیا داستان موسی به تو رسیده است؟! (۱۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۴

در آن هنگام که پروردگارش او را در سرزمین مقدس «طوی» ندا داد (و گفت): (۱۶) به سوی فرعون برو که طغیان کرده است! (۱۷) و به او بگو: «آیا می‌خواهی پاکیزه شوی؟! (۱۸) و من تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا از او بترسی (و گناه نکنی)؟! (۱۹) سپس موسی بزرگترین معجزه را به او نشان داد! (۲۰) اما او تکذیب و عصیان کرد! (۲۱) سپس پشت کرد و پیوسته (برای محو آیین حق) تلاش نمود! (۲۲) و ساحران را جمع کرد و مردم را دعوت نمود، (۲۳) و گفت: «من پروردگار برتر شما هستم!» (۲۴) از این رو خداوند او را به عذاب آخرت و دنیا گرفتار ساخت! (۲۵) در این عبرتی است برای کسی که (از

خدا) بترسد! (۲۶) آیا آفرینش شما (بعد از مرگ) مشکل‌تر است یا آفرینش آسمان که خداوند آن را بنا نهاد؟! (۲۷) سقف آن را برافراشت و آن را منظم ساخت، (۲۸) و شبش را تاریک و روزش را آشکار نمود! (۲۹) و زمین را بعد از آن گسترش داد، (۳۰) و از آن آب و چراگاهش را بیرون آورد، (۳۱) و کوه‌ها را ثابت و محکم نمود! (۳۲) همه اینها برای بهره‌گیری شما و چهارپایان است! (۳۳) هنگامی که آن حادثه بزرگ رخ دهد، (۳۴) در آن روز انسان به یاد کوششهایش می‌افتد، (۳۵) و جهنم برای هر بیننده‌ای آشکار می‌گردد، (۳۶) اما آن کسی که طغیان کرده، (۳۷) و زندگی دنیا را مقدم داشته، (۳۸) مسلماً دوزخ جایگاه اوست! (۳۹) و آن کس که از مقام پروردگارش ترسان باشد و نفس را از هوی بازدارد، (۴۰) قطعاً بهشت جایگاه اوست! (۴۱) و از تو درباره قیامت می‌پرسند که در چه زمانی واقع می‌شود؟! (۴۲) تو را با یادآوری این سخن چه کار؟! (۴۳) نهایت آن به سوی پروردگار تو است (و هیچ کس جز خدا از زمانش آگاه نیست)! (۴۴) کار تو فقط بیم‌دادن کسانی است که از آن می‌ترسند! (۴۵) آنها در آن روز که قیام قیامت را می‌بینند چنین احساس می‌کنند که گویی توفّشان (در دنیا و برزخ) جز شامگاهی یا صبح آن بیشتر نبوده است! (۴۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۵

سوره مبارکه عبس

به نام خداوند بخشنده بخشایگر

چهره در هم کشید و روی برتافت ... (۱) از اینکه نایبایی به سراغ او آمده بود! (۲) تو چه می‌دانی شاید او پاکی و تقوا پیشه کند، (۳) یا متذکر گردد و این تذکر به حال او مفید باشد! (۴) اما آن کس که توانگر است، (۵) تو به او روی می‌آوری، (۶) در حالی که اگر او خود را پاک نسازد، چیزی بر تو نیست! (۷) اما کسی که به سراغ تو می‌آید و کوشش می‌کند، (۸) و از خدا ترسان است، (۹) تو از او غافل می‌شوی! (۱۰) هرگز چنین نیست که آنها می‌پندارند؛ این (قرآن) تذکر و یادآوری است، (۱۱) و هر کس بخواهد از آن پند می‌گیرد! (۱۲) در الواح پرارزشی ثبت است، (۱۳) الواحی والا قدر و پاکیزه، (۱۴) به دست سفیرانی است (۱۵) والا مقام و فرمانبردار و نیکوکار! (۱۶) مرگ بر این انسان، چقدر کافر و ناسپاس است! (۱۷) (خداوند) او را از چه چیز آفریده است؟! (۱۸) او را از نطفه ناچیزی آفرید، سپس اندازه‌گیری کرد و موزون

ساخت، (۱۹) سپس راه را برای او آسان کرد، (۲۰) بعد او را میراند و در قبر پنهان نمود، (۲۱) سپس هر گاه بخواهد او را زنده می‌کند! (۲۲) چنین نیست که او می‌پندارد؛ او هنوز آنچه را (خدا) فرمان داده، اطاعت نکرده است! (۲۳) انسان باید به غذای خویش (و آفرینش آن) بنگرد! (۲۴) ما آب فراوان از آسمان فرو ریختیم، (۲۵) سپس زمین را از هم شکافتیم، (۲۶) و در آن دانه‌های فراوانی رویاندیم، (۲۷) و انگور و سبزی بسیار، (۲۸) و زیتون و نخل فراوان، (۲۹) و باغهای پردرخت، (۳۰) و میوه و چراگاه، (۳۱) تا وسیله‌ای برای بهره‌گیری شما و چهارپایانتان باشد! (۳۲) هنگامی که آن صدای مهیب [صیحه رستاخیز] بیاید، (کافران در اندوه عمیقی فرومی‌روند)! (۳۳) در آن روز که انسان از برادر خود می‌گریزد، (۳۴) و از مادر و پدرش، (۳۵) و زن و فرزندانش؛ (۳۶) در آن روز هر کدام از آنها وضعی دارد که او را کاملاً به خود مشغول می‌سازد! (۳۷) چهره‌هایی در آن روز گشاده و نورانی است، (۳۸) خندان و مسرور است؛ (۳۹) و صورتهایی در آن روز غبارآلود است، (۴۰) و دود تاریکی آنها را پوشانده است، (۴۱) آنان همان کافران فاجرند! (۴۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۶

سوره مبارکه التکویر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

در آن هنگام که خورشید در هم پیچیده شود، (۱) و در آن هنگام که ستارگان بی‌فروغ شوند، (۲) و در آن هنگام که کوه‌ها به حرکت درآیند، (۳) و در آن هنگام که با ارزش‌ترین اموال به دست فراموشی سپرده شود، (۴) و در آن هنگام که وحوش جمع شوند، (۵) و در آن هنگام که دریاها برافروخته شوند، (۶) و در آن هنگام که هر کس با همسان خود قرین گردد، (۷) و در آن هنگام که از دختران زنده به گور شده سؤال شود: (۸) به کدامین گناه کشته شدند؟! (۹) و در آن هنگام که نامه‌های اعمال گشوده شود، (۱۰) و در آن هنگام که پرده از روی آسمان برگرفته شود، (۱۱) و در آن هنگام که دوزخ شعله‌ور گردد، (۱۲) و در آن هنگام که بهشت نزدیک شود، (۱۳) (آری در آن هنگام) هر کس می‌داند چه چیزی را آماده کرده است! (۱۴) سوگند به ستارگانی که بازمی‌گردند، (۱۵) حرکت می‌کنند و از دیده‌ها پنهان می‌شوند، (۱۶) و قسم به شب، هنگامی که پشت کند و به آخر رسد، (۱۷) و به صبح، هنگامی که تنفس کند، (۱۸) که این (قرآن)

کلام فرستاده بزرگواری است [جبرئیل امین] (۱۹) که صاحب قدرت است و نزد (خداوند) صاحب عرش، مقام والایی دارد! (۲۰) در آسمانها مورد اطاعت (فرشتگان) و امین است! (۲۱) و مصاحب شما [پیامبر] دیوانه نیست! (۲۲) او (جبرئیل) را در افق روشن دیده است! (۲۳) و او نسبت به آنچه از طریق وحی دریافت داشته بخل ندارد! (۲۴) این (قرآن) گفته شیطان رجیم نیست! (۲۵) پس به کجا می‌روید؟! (۲۶) این قرآن چیزی جز تذکری برای جهانیان نیست، (۲۷) برای کسی از شما که بخواهد راه مستقیم در پیش گیرد! (۲۸) و شما اراده نمی‌کنید مگر اینکه خداوند- پروردگار جهانیان- اراده کند و بخواهد! (۲۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۷

سوره مبارکه الانفطار

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آن زمان که آسمان [کرات آسمانی] از هم شکافته شود، (۱) و آن زمان که ستارگان پراکنده شوند و فرو ریزند، (۲) و آن زمان که دریاها به هم پیوسته شود، (۳) و آن زمان که قبرها زیر و رو گردد (و مردگان خارج شوند)، (۴) (در آن زمان) هر کس می‌داند آنچه را از پیش فرستاده و آنچه را برای بعد گذاشته است. (۵) ای انسان! چه چیز تو را در برابر پروردگار کریمت مغرور ساخته است؟! (۶) همان خدایی که تو را آفرید و سامان داد و منظم ساخت، (۷) و در هر صورتی که خواست تو را ترکیب نمود. (۸) (آری) آن گونه که شما می‌پندارید نیست؛ بلکه شما روز جزا را منکرید! (۹) و بی‌شک نگاهبانانی بر شما گمارده شده ... (۱۰) والا مقام و نویسند (اعمال نیک و بد شما)، (۱۱) که می‌دانند شما چه می‌کنید! (۱۲) به یقین نیکان در نعمتی فراوانند. (۱۳) و بدکاران در دوزخند، (۱۴) روز جزا وارد آن می‌شوند و می‌سوزند، (۱۵) و آنان هرگز از آن غایب و دور نیستند! (۱۶) تو چه می‌دانی روز جزا چیست؟! (۱۷) باز چه می‌دانی روز جزا چیست؟! (۱۸) روزی است که هیچ کس قادر بر انجام کاری به سود دیگری نیست، و همه امور در آن روز از آن خداست! (۱۹)

سوره مبارکه المطففين

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

وای بر کم‌فروشان! (۱) آنان که وقتی برای خود پیمانه می‌کنند، حق خود را بطور کامل می‌گیرند؛ (۲) اما هنگامی که می‌خواهند برای دیگران پیمانه یا وزن کنند، کم می‌گذارند! (۳) آیا آنها گمان نمی‌کنند که برانگیخته می‌شوند، (۴) در روزی بزرگ؛ (۵) روزی که مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان می‌ایستند. (۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۸

چنین نیست که آنها (درباره قیامت) می‌پندارند، به یقین نامه اعمال بدکاران در «سَجِّین» است! (۷) تو چه می‌دانی «سَجِّین» چیست؟ (۸) نامه‌ای است رقم زده شده و سرنوشتی است حتمی! (۹) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان! (۱۰) همانها که روز جزا را انکار می‌کنند. (۱۱) تنها کسی آن را انکار می‌کند که متجاوز و گنهکار است! (۱۲) (همان کسی که) وقتی آیات ما بر او خوانده می‌شود می‌گوید: «این افسانه‌های پیشینیان است!» (۱۳) چنین نیست که آنها می‌پندارند، بلکه اعمالشان چون زنگاری بر دل‌هایشان نشسته است! (۱۴) چنین نیست که می‌پندارند، بلکه آنها در آن روز از پروردگارشان محجوبند! (۱۵) سپس آنها به یقین وارد دوزخ می‌شوند! (۱۶) بعد به آنها گفته می‌شود: «این همان چیزی است که آن را انکار می‌کردید!» (۱۷) چنان نیست که آنها (درباره معاد) می‌پندارند، بلکه نامه اعمال نیکان در «عَلِّین» است! (۱۸) و تو چه می‌دانی «عَلِّین» چیست! (۱۹) نامه‌ای است رقم‌خورده و سرنوشتی است قطعی، (۲۰) که مقربان شاهد آند! (۲۱) مسلماً نیکان در انواع نعمت‌اند: (۲۲) بر تخت‌های زیبای بهشتی تکیه کرده و (به زیباییهای بهشت) می‌نگرند! (۲۳) در چهره‌هایشان طراوت و نشاط نعمت را می‌بینی و می‌شناسی! (۲۴) آنها از شراب (طهور) زلال دست‌نخورده و سربسته‌ای سیراب می‌شوند! (۲۵) مهری که بر آن نهاده شده از مشک است؛ و در این نعمتهای بهشتی راغبان باید بر یکدیگر پیشی گیرند! (۲۶) این شراب (طهور) آمیخته با «تسنیم» است، (۲۷) همان چشمه‌ای که مقربان از آن می‌نوشند. (۲۸) بدکاران (در دنیا) پیوسته به مؤمنان می‌خندیدند، (۲۹) و هنگامی که از کنارشان می‌گذشتند آنان را با اشاره تمسخر می‌کردند، (۳۰) و چون به سوی خانواده خود بازمی‌گشتند مسرور و خندان بودند، (۳۱) و هنگامی که آنها را می‌دیدند می‌گفتند: «اینها گمراهانند!» (۳۲)

در حالی که هرگز مأمور مراقبت و متکفل آنان [مؤمنان] نبودند! (۳۳) ولی امروز مؤمنان به کفار می‌خندند، (۳۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۹

در حالی که بر تختهای آراسته بهشتی نشسته و (به سرنوشت شوم آنها) می‌نگرند! (۳۵) آیا (با این حال) کافران پاداش اعمال خود را گرفتند؟! (۳۶)

سوره مبارکه الانشقاق

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

در آن هنگام که آسمان [کرات آسمانی] شکافته شود، (۱) و تسلیم فرمان پروردگارش شود- و سزاوار است چنین باشد- (۲) و در آن هنگام که زمین گسترده شود، (۳) و آنچه در درون دارد بیرون افکنده و خالی شود، (۴) و تسلیم فرمان پروردگارش گردد- و شایسته است که چنین باشد- (۵) ای انسان! تو با تلاش و رنج بسوی پروردگارت می‌روی و او را ملاقات خواهی کرد! (۶) پس کسی که نامه اعمالش به دست راستش داده شود، (۷) بزودی حساب آسانی برای او می‌شود، (۸) و خوشحال به اهل و خانواده‌اش بازمی‌گردد. (۹) و اما کسی که نامه اعمالش به پشت سرش داده شود، (۱۰) بزودی فریاد می‌زند وای بر من که هلاک شدم! (۱۱) و در شعله‌های سوزان آتش می‌سوزد. (۱۲) چرا که او در میان خانواده‌اش پیوسته (از کفر و گناه خود) مسرور بود! (۱۳) او گمان می‌کرد هرگز بازگشت نمی‌کند! (۱۴) آری، پروردگارش نسبت به او بی‌نا بود (و اعمالش را برای حساب ثبت کرد)! (۱۵) سوگند به شفق، (۱۶) و سوگند به شب و آنچه را جمع‌آوری می‌کند، (۱۷) و سوگند به ماه آن گاه که بدر کامل می‌شود، (۱۸) که همه شما پیوسته از حالی به حال دیگر منتقل می‌شوید (تا به کمال برسید). (۱۹) پس چرا آنان ایمان نمی‌آورند؟! (۲۰) و هنگامی که قرآن بر آنها خوانده می‌شود سجده نمی‌کنند؟! (۲۱) بلکه کافران پیوسته آیات الهی را انکار می‌کنند! (۲۲) و خداوند آنچه را در دل پنهان می‌دارند بخوبی می‌داند! (۲۳) پس آنها را به عذابی دردناک بشارت ده! (۲۴) مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند، که برای آنان پاداشی است قطع‌نشدنی! (۲۵)

سوره مبارکه البروج

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به آسمان که دارای برجهای بسیار است، (۱) و سوگند به آن روز موعود، (۲) و سوگند به «شاهد» و «مشهود»! [«شاهد»: پیامبر و گواهان اعمال، و «مشهود»: اعمال امت است] (۳) مرگ بر شکنجه‌گران صاحب گودال (آتش)، (۴) آتشی عظیم و شعله‌ور! (۵) هنگامی که در کنار آن نشسته بودند، (۶) و آنچه را با مؤمنان انجام می‌دادند (با خونسردی و قساوت) تماشا می‌کردند! (۷) آنها هیچ ایرادی بر مؤمنان نداشتند جز اینکه به خداوند عزیز و حمید ایمان آورده بودند؛ (۸) همان کسی که حکومت آسمانها و زمین از آن اوست و خداوند بر همه چیز گواه است! (۹) کسانی که مردان و زنان باایمان را شکنجه دادند سپس توبه نکردند، برای آنها عذاب دوزخ و عذاب آتش سوزان است! (۱۰) و برای کسانی که ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند، باغهایی از بهشت است که نه‌رها زیر درختانش جاری است؛ و این نجات و پیروزی بزرگ است! (۱۱) گرفتن قهرآمیز و مجازات پروردگارت به یقین بسیار شدید است! (۱۲) اوست که آفرینش را آغاز می‌کند و بازمی‌گرداند، (۱۳)

و او آمرزنده و دوستدار (مؤمنان) است، (۱۴) صاحب عرش و دارای مجد و عظمت است، (۱۵) و آنچه را می‌خواهد انجام می‌دهد! (۱۶) آیا داستان لشکرها به تو رسیده است، (۱۷) لشکریان فرعون و ثمود؟! (۱۸) ولی کافران پیوسته در تکذیب حقند، (۱۹) و خداوند به همه آنها احاطه دارد! (۲۰) (این آیات، سحر و دروغ نیست)، بلکه قرآن با عظمت است ... (۲۱) که در لوح محفوظ جای دارد! (۲۲)

سوره مبارکه الطارق

به نام خداوند بخشنده مهربان

سوگند به آسمان و کوبنده شب! (۱) و تو نمی دانی کوبنده شب چیست! (۲) همان ستاره درخشان و شکافنده تاریکیهاست! (۳) (به این آیت بزرگ الهی سوگند) که هر کس مراقب و محافظی دارد! (۴) انسان باید بنگرد که از چه چیز آفریده شده است! (۵) از یک آب جهنده آفریده شده است، (۶) آبی که از میان پشت و سینه ها خارج می شود! (۷) مسلماً او [خدایی که انسان را از چنین چیز پستی آفرید] می تواند او را بازگرداند! (۸) در آن روز که اسرار نهان (انسان) آشکار میشود، (۹) و برای او هیچ نیرو و یآوری نیست! (۱۰) سوگند به آسمان پر باران، (۱۱) و سوگند به زمین پر شکاف (که گیاهان از آن سر برمی آورند)، (۱۲) که این (قرآن) سخنی است که حق را از باطل جدا می کند، (۱۳) و هرگز شوخی نیست! (۱۴) آنها پیوسته حيله می کنند، (۱۵) و من هم در برابر آنها چاره می کنم! (۱۶) حال که چنین است کافران را (فقط) اندکی مهلت ده (تا سزای اعمالشان را ببینند)! (۱۷)

سوره مبارکه الأعلی

به نام خداوند بخشنده مهربان

منزه شمار نام پروردگار بلندمرتبه ات را! (۱) همان خداوندی که آفرید و منظم کرد، (۲) و همان که اندازه گیری کرد و هدایت نمود، (۳) و آن کس را که چراگاه را به وجود آورد، (۴) سپس آن را خشک و تیره قرار داد! (۵) ما بزودی (قرآن را) بر تو می خوانیم و هرگز فراموش نخواهی کرد، (۶) مگر آنچه را خدا بخواهد، که او آشکار و نهان را می داند! (۷) و ما تو را برای انجام هر کار خیر آماده می کنیم! (۸) پس تذکر ده اگر تذکر مفید باشد! (۹) و بزودی کسی که از خدا می ترسد متذکر می شود. (۱۰) اما بدبخت ترین افراد از آن دوری می گزیند، (۱۱) همان کسی که در آتش بزرگ وارد می شود، (۱۲) سپس در آن آتش نه می میرد و نه زنده می شود! (۱۳) به یقین کسی که پاکی جست (و خود را تزکیه کرد)، رستگار شد. (۱۴) و (آن که) نام پروردگار را یاد کرد سپس نماز خواند! (۱۵)

ولی شما زندگی دنیا را مقدم می‌دارید، (۱۶) در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است! (۱۷) این دستورها در کتب آسمانی پیشین (نیز) آمده است، (۱۸) در کتب ابراهیم و موسی. (۱۹)

سوره مبارکه الغاشیه

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آیا داستان غاشیه [روز قیامت که حوادث وحشتناکش همه را می‌پوشاند] به تو رسیده است؟! (۱)
چهره‌هایی در آن روز خاشع و ذلت‌بارند، (۲) آنها که پیوسته عمل کرده و خسته شده‌اند (و نتیجه‌ای عایدشان نشده است)، (۳) و در آتش سوزان وارد می‌گردند؛ (۴) از چشمه‌ای بسیار داغ به آنان می‌نوشانند؛ (۵) غذایی جز از ضَرِیع [خار خشک تلخ و بدبو] ندارند؛ (۶) غذایی که نه آنها را فربه می‌کند و نه از گرسنگی می‌رهاند! (۷) چهره‌هایی در آن روز شاداب و با طراوتند، (۸) و از سعی و تلاش خود خشنودند، (۹) در بهشتی عالی جای دارند، (۱۰) که در آن هیچ سخن لغو و بیهوده‌ای نمی‌شنوند! (۱۱) در آن چشمه‌ای جاری است، (۱۲) در آن تخت‌های زیبای بلندی است، (۱۳) و قدح‌هایی (که در کنار این چشمه) نهاده، (۱۴) و بالش‌ها و پشтіهای صف‌داده شده، (۱۵) و فرش‌های فاخر گسترده! (۱۶) آیا آنان به شتر نمی‌نگرند که چگونه آفریده شده است؟! (۱۷) و به آسمان نگاه نمی‌کنند که چگونه برافراشته شده؟! (۱۸) و به کوه‌ها که چگونه در جای خود نصب گردیده! (۱۹) و به زمین که چگونه گسترده و هموار گشته است؟! (۲۰) پس تذکر ده که تو فقط تذکر دهنده‌ای! (۲۱) تو سلطه‌گر بر آنان نیستی که (بر ایمان) مجبورشان کنی، (۲۲) مگر کسی که پشت کند و کافر شود، (۲۳) که خداوند او را به عذاب بزرگ مجازات می‌کند! (۲۴) به یقین بازگشت (همه) آنان به سوی ماست، (۲۵) و مسلماً حسابشان (نیز) با ماست! (۲۶)

سوره مبارکه الفجر

به نام خداوند بخشنده مهربان

به سپیده دم سوگند، (۱) و به شبهای دهگانه، (۲) و به زوج و فرد، (۳) و به شب، هنگامی که (به سوی روشنایی روز) حرکت می‌کند سوگند (که پروردگارت در کمین ظالمان است)! (۴) آیا در آنچه گفته شد، سوگند مهمی برای صاحبان خرد نیست؟! (۵) آیا ندیدی پروردگارت با قوم «عاد» چه کرد؟! (۶) و با آن شهر «ارم» با عظمت، (۷) همان شهری که ماندش در شهرها آفریده نشده بود! (۸) و قوم «ثمود» که صخره‌های عظیم را از (کنار) درّه می‌بریدند (و از آن خانه و کاخ می‌ساختند)! (۹) و فرعونى که قدرتمند و شکنجه‌گر بود، (۱۰) همان اقوامی که در شهرها طغیان کردند، (۱۱) و فساد فراوان در آنها به بار آوردند؛ (۱۲) به همین سبب خداوند تازیانه عذاب را بر آنان فرو ریخت! (۱۳) به یقین پروردگار تو در کمینگاه (ستمگران) است! (۱۴) اما انسان هنگامی که پروردگارش او را برای آزمایش، اکرام می‌کند و نعمت می‌بخشد (مغرور می‌شود و) می‌گوید: «پروردگارم مرا گرامی داشته است!» (۱۵) و اما هنگامی که برای امتحان، روزیش را بر او تنگ می‌گیرد (مأیوس می‌شود و) می‌گوید: «پروردگارم مرا خوار کرده است!» (۱۶) چنان نیست که شما می‌پندارید؛ شما یتیمان را گرامی نمی‌دارید، (۱۷) و یکدیگر را بر اطعام مستمندان تشویق نمی‌کنید، (۱۸) و میراث را (از راه مشروع و نامشروع) جمع کرده می‌خورید، (۱۹) و مال و ثروت را بسیار دوست دارید (و بخاطر آن گناهان زیادی مرتکب می‌شوید)! (۲۰) چنان نیست که آنها می‌پندارند! در آن هنگام که زمین سخت در هم کوبیده شود، (۲۱) و فرمان پروردگارت فرا رسد و فرشتگان صف در صف حاضر شوند، (۲۲) و در آن روز جهنم را حاضر می‌کنند؛ (آری) در آن روز انسان متذکر می‌شود؛ اما این تذکر چه سودی برای او دارد؟! (۲۳)

می‌گوید: «ای کاش برای (این) زندگیم چیزی از پیش فرستاده بودم!» (۲۴) در آن روز هیچ کس همانند او [خدا] عذاب نمی‌کند، (۲۵) و هیچ کس همچون او کسی را به بند نمی‌کشد! (۲۶) تو ای روح آرام‌یافته!

(۲۷) به سوی پروردگارت بازگرد در حالی که هم تو از او خشنودی و هم او از تو خشنود است، (۲۸) پس در سلک بندگانم درآی، (۲۹) و در بهشت وارد شو! (۳۰)

سوره مبارکه البلد

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

قسم به این شهر مقدّس [مکه]، (۱) شهری که تو در آن ساکنی، (۲) و قسم به پدر و فرزندش [ابراهیم خلیل و فرزندش اسماعیل ذبیح]، (۳) که ما انسان را در رنج آفریدیم (و زندگی او پر از رنجهاست)! (۴) آیا او گمان می‌کند که هیچ کس نمی‌تواند بر او دست یابد؟! (۵) می‌گوید: «مال زیادی را (در کارهای خیر) نابود کرده‌ام!» (۶) آیا (انسان) گمان می‌کند هیچ کس او را ندیده (که عمل خیری انجام نداده) است؟! (۷) آیا برای او دو چشم قرار ندادیم، (۸) و یک زبان و دو لب؟! (۹) و او را به راه خیر و شرّ هدایت کردیم! (۱۰) ولی او از آن گردنه مهمّ نگذشت! (۱۱) و تو نمی‌دانی آن گردنه چیست! (۱۲) آزاد کردن برده‌ای، (۱۳) یا غذا دادن در روز گرسنگی ... (۱۴) یتیمی از خویشاوندان، (۱۵) یا مستمندی خاک‌نشین را، (۱۶) سپس از کسانی باشد که ایمان آورده و یکدیگر را به شکیبایی و رحمت توصیه می‌کنند! (۱۷) آنها «اصحاب الیمین» اند (که نامه اعمالشان را به دست راستشان می‌دهند)! (۱۸) و کسانی که آیات ما را انکار کرده‌اند افرادی شومند (که نامه اعمالشان به دست چپشان داده می‌شود). (۱۹) بر آنها آتشی است فرو بسته (که راه فراری از آن نیست)! (۲۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۵

سوره مبارکه الشمس

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

به خورشید و گسترش نور آن سوگند، (۱) و به ماه هنگامی که بعد از آن درآید، (۲) و به روز هنگامی که صفحه زمین را روشن سازد، (۳) و به شب آن هنگام که زمین را بپوشاند، (۴) و قسم به آسمان و کسی که آسمان را بنا کرده، (۵) و به زمین و کسی که آن را گسترانیده، (۶) و قسم به جان آدمی و آن کس که آن را (آفریده و) منظم ساخته، (۷) سپس فجور و تقوا (شرّ و خیرش) را به او الهام کرده است، (۸) که هر کس

نفس خود را پاک و تزکیه کرده، رستگار شده؛ (۹) و آن کس که نفس خویش را با معصیت و گناه آلوده ساخته، نومید و محروم گشته است! (۱۰) قوم «ثمود» بر اثر طغیان، (پیامبرشان را) تکذیب کردند، (۱۱) آن گاه که شقی‌ترین آنها بپاخواست، (۱۲) و فرستاده الهی [صالح] به آنان گفت: «ناقه خدا [همان شتری که معجزه الهی بود] را با آبشخورش واگذارید (و مزاحم آن نشوید)!» (۱۳) ولی آنها او را تکذیب و ناقه را پی کردند (و به هلاکت رساندند)؛ از این رو پروردگارشان آنها (و سرزمینشان) را بخاطر گناهانشان در هم کوبید و با خاک یکسان و صاف کرد! (۱۴) و او هرگز از فرجام این کار [مجازات ستمگران] بیم ندارد! (۱۵)

سوره مبارکه اللیل

به نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به شب در آن هنگام که (جهان را) بپوشاند، (۱) و قسم به روز هنگامی که تجلّی کند، (۲) و قسم به آن کس که جنس مذکر و مؤنث را آفرید، (۳) که سعی و تلاش شما مختلف است: (۴) اما آن کس که (در راه خدا) انفاق کند و پرهیزگاری پیش گیرد، (۵) و جزای نیک (الهی) را تصدیق کند، (۶) ما او را در مسیر آسانی قرار می‌دهیم! (۷) اما کسی که بخل ورزد و (از این راه) بی‌نیازی طلبد، (۸) و پاداش نیک (الهی) را انکار کند، (۹) بزودی او را در مسیر دشواری قرار می‌دهیم؛ (۱۰) و در آن هنگام که (در جهنم) سقوط می‌کند، اموالش به حال او سودی نخواهد داشت! (۱۱) به یقین هدایت کردن بر ماست، (۱۲) و آخرت و دنیا از آن ماست، (۱۳) و من شما را از آتشی که زبانه می‌کشد بیم می‌دهم، (۱۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۶

کسی جز بدبخت‌ترین مردم وارد آن نمی‌شود؛ (۱۵) همان کس که (آیات خدا را) تکذیب کرد و به آن پشت نمود! (۱۶) و بزودی با تقواترین مردم از آن دور داشته می‌شود، (۱۷) همان کس که مال خود را (در راه خدا) می‌بخشد تا پاک شود. (۱۸) و هیچ کس را نزد او حق نعمتی نیست تا بخواهد (به این وسیله) او را جزا دهد، (۱۹) بلکه تنها هدفش جلب رضای پروردگار بزرگ اوست؛ (۲۰) و بزودی راضی و خشنود می‌شود! (۲۱)

سوره مبارکه الضحی

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

قسم به روز در آن هنگام که آفتاب برآید (و همه جا را فراگیرد)، (۱) و سوگند به شب در آن هنگام که آرام گیرد، (۲) که خداوند هرگز تو را وانگذاشته و مورد خشم قرار نداده است! (۳) و مسلماً آخرت برای تو از دنیا بهتر است! (۴) و بزودی پروردگارت آن قدر به تو عطا خواهد کرد که خشنود شوی! (۵) آیا او تو را یتیم نیافت و پناه داد؟! (۶) و تو را گمشده یافت و هدایت کرد، (۷) و تو را فقیر یافت و بی‌نیاز نمود، (۸) حال که چنین است یتیم را تحقیر مکن، (۹) و سؤال کننده را از خود مران، (۱۰) و نعمتهای پروردگارت را بازگو کن! (۱۱)

سوره مبارکه الشرح

به نام خداوند بخشنده مهربان

آیا ما سینه تو را گشاده نساختیم، (۱) و بار سنگین تو را از تو برداشتیم؟! (۲) همان باری که سخت بر پشت تو سنگینی می‌کرد! (۳) و آوازه تو را بلند ساختیم! (۴) به یقین با (هر) سختی آسانی است! (۵) (آری) مسلماً با (هر) سختی آسانی است، (۶) پس هنگامی که از کار مهمی فارغ می‌شوی به مهم دیگری پرداز، (۷) و به سوی پروردگارت توجه کن! (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۷

سوره مبارکه التین

به نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به انجیر و زیتون [یا: قسم به سرزمین شام و بیت المقدس]، (۱) و سوگند به «طور سینین»، (۲) و قسم به این شهر امن [مکه]، (۳) که ما انسان را در بهترین صورت و نظام آفریدیم، (۴) سپس او را به پایین‌ترین مرحله بازگردانیدیم، (۵) مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند که برای آنها پاداشی تمام

نشدنی است! (۶) پس چه چیز سبب می‌شود که بعد از این همه (دلایل روشن) روز جزا را انکار کنی؟! (۷)
آیا خداوند بهترین حکم‌کنندگان نیست؟! (۸)

سوره مبارکه العلق

به نام خداوند بخشنده مهربان

بخوان به نام پروردگارت که (جهان را) آفرید، (۱) همان کس که انسان را از خون بسته‌ای خلق کرد! (۲)
بخوان که پروردگارت (از همه) بزرگوارتر است، (۳) همان کسی که بوسیله قلم تعلیم نمود، (۴) و به انسان آنچه را نمی‌دانست یاد داد! (۵) چنین نیست (که شما می‌پندارید) به یقین انسان طغیان می‌کند، (۶) از اینکه خود را بی‌نیاز ببیند! (۷) و به یقین بازگشت (همه) به سوی پروردگار تو است! (۸) به من خبر ده آیا کسی که نهی می‌کند، (۹) بنده‌ای را به هنگامی که نماز می‌خواند (آیا مستحق عذاب الهی نیست؟! (۱۰) به من خبر ده اگر این بنده به راه هدایت باشد، (۱۱) یا مردم را به تقوا فرمان دهد (آیا نهی کردن او سزاوار است؟! (۱۲) به من خبر ده اگر (این طغیانگر) حق را انکار کند و به آن پشت نماید (آیا مستحق مجازات الهی نیست؟! (۱۳) آیا او ندانست که خداوند (همه اعمالش را) می‌بیند؟! (۱۴) چنان نیست که او خیال می‌کند، اگر دست از کار خود برندارد، ناصیه‌اش [موی پیش سرش] را گرفته (و به سوی عذاب می‌کشانیم)، (۱۵) همان ناصیه دروغگوی خطاکار را! (۱۶) سپس هر که را می‌خواهد صدا بزند (تا یاریش کند)! (۱۷) ما هم بزودی مأموران دوزخ را صدا می‌زنیم (تا او را به دوزخ افکنند)! (۱۸) چنان نیست (که آن طغیانگر می‌پندارد؟! هرگز او را اطاعت مکن، و سجده نما و (به خدا) تقرّب جوی! (۱۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۸

سوره مبارکه القدر

به نام خداوند بخشنده مهربان

ما آن [قرآن] را در شب قدر نازل کردیم! (۱) و تو چه می‌دانی شب قدر چیست؟! (۲) شب قدر بهتر از هزار ماه است! (۳) فرشتگان و «روح» در آن شب به اذن پروردگارشان برای (تقدیر) هر کاری نازل می‌شوند. (۴) شبی است سرشار از سلامت (و برکت و رحمت) تا طلوع سپیده! (۵)

سوره مبارکه البینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

کافران از اهل کتاب و مشرکان (می گفتند:) دست از آیین خود بر نمی دارند تا دلیل روشنی برای آنها بیاید، (۱) پیامبری از سوی خدا (بیاید) که صحیفه های پاکی را (بر آنها) بخواند، (۲) و در آن نوشته های صحیح و پرارزشی باشد! (ولی هنگامی که آمد ایمان نیاوردند، مانند اهل کتاب). (۳) اهل کتاب (نیز در دین خدا) اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه دلیل روشن برای آنان آمد! (۴) و به آنها دستوری داده نشده بود جز اینکه خدا را پرستند در حالی که دین خود را برای او خالص کنند و از شرک به توحید بازگردند، نماز را برپا دارند و زکات را بپردازند؛ و این است آیین مستقیم و پایدار! (۵) کافران از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخند، جاودانه در آن می مانند؛ آنها بدترین مخلوقاتند! (۶) (اما) کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند، بهترین مخلوقات (خدا) یند! (۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۹

پاداش آنها نزد پروردگارشان باغهای بهشت جاویدان است که نهرا از زیر درختانش جاری است؛ همیشه در آن می مانند! (هم) خدا از آنها خشنود است و (هم) آنها از خدا خشنودند؛ و این (مقام والا) برای کسی است که از پروردگارش بترسد! (۸)

سوره مبارکه الزلزله

به نام خداوند بخشنده مهربان

هنگامی که زمین شدیداً به لرزه درآید، (۱) و زمین بارهای سنگینش را خارج سازد! (۲) و انسان می گوید: «زمین را چه می شود (که این گونه می لرزد)؟!» (۳) در آن روز زمین تمام خبرهایش را بازگو می کند؛ (۴) چرا که پروردگارت به او وحی کرده است! (۵) در آن روز مردم بصورت گروه های پراکنده (از قبرها) خارج می شوند تا اعمالشان به آنها نشان داده شود! (۶) پس هر کس هموزن ذره ای کار خیر انجام دهد آن را می بیند! (۷) و هر کس هموزن ذره ای کار بد کرده آن را می بیند! (۸)

سوره مبارکه العاديات

به نام خداوند بخشنده مهربان

سوگند به اسبان دونده (مجاهدان) در حالی که نفس زنان به پیش می‌رفتند، (۱) و سوگند به افروزندگان جرقه آتش (در برخورد سمهایشان با سنگهای بیابان)، (۲) و سوگند به هجوم آوران سپیده دم (۳) که گرد و غبار به هر سو پراکندند، (۴) و (ناگهان) در میان دشمن ظاهر شدند، (۵) که انسان در برابر نعمتهای پروردگارش بسیار ناسپاس و بخیل است؛ (۶) و او خود (نیز) بر این معنی گواه است! (۷) و او علاقه شدید به مال دارد! (۸) آیا نمی‌داند در آن روز که تمام کسانی که در قبرها هستند برانگیخته می‌شوند، (۹)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۰

و آنچه در درون سینه‌هاست آشکار می‌گردد، (۱۰) در آن روز پروردگارشان از آنها کاملاً با خبر است! (۱۱)

سوره مبارکه القارعه

به نام خداوند بخشنده مهربان

آن حادثه کوبنده، (۱) و چه حادثه کوبنده‌ای! (۲) و تو چه می‌دانی که حادثه کوبنده چیست؟! (آن حادثه همان روز قیامت است!) (۳) روزی که مردم مانند پروانه‌های پراکنده خواهند بود، (۴) و کوه‌ها مانند پشم رنگین حلّاجی شده می‌گردد! (۵) اما کسی که (در آن روز) ترازوهای اعمالش سنگین است، (۶) در یک زندگی خشنودکننده خواهد بود! (۷) و اما کسی که ترازوهایش سبک است، (۸) پناهگاهش «هاویه» [دوزخ] است! (۹) و تو چه می‌دانی «هاویه» چیست؟! (۱۰) آتشی است سوزان! (۱۱)

سوره مبارکه التكاثر

به نام خداوند بخشنده مهربان

افزون طلبی (و تفاخر) شما را به خود مشغول داشته (و از خدا غافل نموده) است. (۱) تا آنجا که به دیدار قبرها رفتید (و قبور مردگان خود را برشمردید و به آن افتخار کردید)! (۲) چنین نیست که می‌پندارید،

(آری) بزودی خواهید دانست! (۳) باز چنان نیست که شما می‌پندارید؛ بزودی خواهید دانست! (۴) چنان نیست که شما خیال می‌کنید؛ اگر شما علم یقین (به آخرت) داشتید (افزون طلبی شما را از خدا غافل نمی‌کرد)! (۵) قطعاً شما جهنم را خواهید دید! (۶) سپس (با ورود در آن) آن را به عین یقین خواهید دید. (۷) سپس در آن روز (همه شما) از نعمتهایی که داشته‌اید بازپرسی خواهید شد! (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۱

سوره مبارکه العصر

به نام خداوند بخشنده مهربان

به عصر سوگند، (۱) که انسانها همه در زیانند؛ (۲) مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند، و یکدیگر را به حق سفارش کرده و یکدیگر را به شکیبایی و استقامت توصیه نموده‌اند! (۳)

سوره مبارکه الهمزة

به نام خداوند بخشنده مهربان

وای بر هر عیبجوی مسخره‌کننده‌ای! (۱) همان کس که مال فراوانی جمع‌آوری و شماره کرده (بی‌آنکه مشروع و نامشروع آن را حساب کند)! (۲) او گمان می‌کند که اموالش او را جاودانه می‌سازد! (۳) چنین نیست که می‌پندارد؛ بزودی در «خُطْمه» [آتشی خردکننده] پرتاب می‌شود! (۴) و تو چه می‌دانی «خُطْمه» چیست؟! (۵) آتش برافروخته الهی است، (۶) آتشی که از دلها سر می‌زند! (۷) این آتش بر آنها فرو بسته شده، (۸) در ستونهای کشیده و طولانی! (۹)

سوره مبارکه الفیل

به نام خداوند بخشنده مهربان

آیا ندیدی پروردگارت با فیل سواران [لشکر ابرهه که برای نابودی کعبه آمده بودند] چه کرد؟! (۱) آیا نقشه آنها را در ضلالت و تباهی قرار نداد؟! (۲) و بر سر آنها پرندگانی را گروه گروه فرستاد، (۳) که با سنگهای کوچکی آنان را هدف قرار می دادند؛ (۴) سرانجام آنها را همچون کاه خورده شده (و متلاشی) قرار داد! (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۲

سوره مبارکه قریش

به نام خداوند بخشنده مهربان

(کیفر لشکر فیل سواران) بخاطر این بود که قریش (به این سرزمین مقدس) الفت گیرند (و زمینه ظهور پیامبر فراهم شود)! (۱) الفت آنها در سفرهای زمستانه و تابستانه (و بخاطر این الفت به آن بازگردند)! (۲) پس (بشکرانه این نعمت بزرگ) باید پروردگار این خانه را عبادت کنند، (۳) همان کس که آنها را از گرسنگی نجات داد و از ترس و ناامنی ایمن ساخت. (۴)

سوره مبارکه الماعون

به نام خداوند بخشنده مهربان

آیا کسی که روز جزا را پیوسته انکار می کند دیدی؟! (۱) او همان کسی است که یتیم را با خشونت می راند، (۲) و (دیگران را) به اطعام مسکین تشویق نمی کند! (۳) پس وای بر نمازگزارانی که ... (۴) در نماز خود سهل انگاری می کنند، (۵) همان کسانی که ریا می کنند، (۶) و دیگران را از وسایل ضروری زندگی منع می نمایند! (۷)

سوره مبارکه الکوثر

به نام خداوند بخشنده مهربان

ما به تو کوثر [خیر و برکت فراوان] عطا کردیم! (۱) پس برای پروردگارت نماز بخوان و قربانی کن! (۲) و بدان دشمن تو قطعاً بریده نسل و بی عقب است! (۳)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۳

سوره مبارکه الکافرون

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: ای کافران! (۱) آنچه را شما می پرستید من نمی پرستم! (۲) و نه شما آنچه را من می پرستم می پرستید، (۳) و نه من هرگز آنچه را شما پرستش کرده اید می پرستم، (۴) و نه شما آنچه را که من می پرستم پرستش می کنید؛ (۵) (حال که چنین است) آیین شما برای خودتان، و آیین من برای خودم! (۶)

سوره مبارکه النصر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

هنگامی که یاری خدا و پیروزی فرارسد، (۱) و بینی مردم گروه گروه وارد دین خدا می شوند، (۲) پروردگارت را تسبیح و حمد کن و از او آمرزش بخواه که او بسیار توبه پذیر است! (۳)

سوره مبارکه المسد

به نام خداوند بخشنده مهربان

بریده باد هر دو دست ابو لهب (و مرگ بر او باد)! (۱) هرگز مال و ثروتش و آنچه را به دست آورد به حالش سودی نبخشید! (۲) و بزودی وارد آتشی شعله ور و پرلهیپ می شود؛ (۳) و (نیز) همسرش، در حالی که هیزم کش (دوزخ) است، (۴) و در گردنش طنابی است از لیف خرما! (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۴

سوره مبارکه الإخلاص

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: خداوند، یکتا و یگانه است؛ (۱) خداوندی است که همه نیازمندان قصد او می‌کنند؛ (۲) (هرگز) نژاد، و زاده نشد، (۳) و برای او هیچگاه شبیه و مانندی نبوده است! (۴)

سوره مبارکه الفلق

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: پناه می‌برم به پروردگار سپیده صبح، (۱) از شرّ تمام آنچه آفریده است؛ (۲) و از شرّ هر موجود شرور هنگامی که شبانه وارد می‌شود؛ (۳) و از شرّ آنها که با افسون در گره‌ها می‌دمند (و هر تصمیمی را سست می‌کنند)؛ (۴) و از شرّ هر حسودی هنگامی که حسد می‌ورزد! (۵)

سوره مبارکه الناس

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: پناه می‌برم به پروردگار مردم، (۱) به مالک و حاکم مردم، (۲) به (خدا و) معبود مردم، (۳) از شرّ وسوسه‌گر پنهانکار، (۴) که در درون سینه انسانها وسوسه می‌کند، (۵) خواه از جنّ باشد یا از انسان! (۶)

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته